

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2023:004.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

Dosar nr. #####/3/2018 (1080/2021)

DECIZIA PENALĂ NR. ##/A

Ședința publică din data de 20.01.2023

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : #####

JUDECĂTOR : #####

GREFIER : #####

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - este reprezentat de către PROCUROR : #####

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, de către apelantul-inculpat #####, apelanta-inculpată ## ##### prin Lichidator judiciar Consulta 99 SPRL, precum și de către apelantul-inculpat ##### împotriva Sentinței penale nr. ### din data de 18.03.2021 pronunțate de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. #####/3/2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 21.11.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru pronunțarea și redactarea hotărârii la data de 20.12.2022 și, ulterior la data de 20.01.2023, când a decis următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. ### din 18.03.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, după reținerea aplicabilității art. 5 C.pen., s-au hotărât următoarele:

I. În art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 (în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii 50/2013) cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen. s-a dispus condamnarea inculpatului #####, fiul lui ##### și #####, născut la ##### în #####, cu domiciliul în #####, sector 5, CNP ##### la pedeapsa de 11 (unsprezece) ani închisoarea pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată.

În temeiul art. 12 alin.1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal rap. art. 67 alin. 2 C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen., respectiv interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, a dreptului de a fi administrator, fondator sau reprezentant legal al unei societăți comerciale și a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public pe o perioadă de 5 (cinci) ani ce se execută după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 12 alin. 1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal rap. la art. 65 alin. 1 și 3 din C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen.

În temeiul art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen art. 5 C.pen. s-a dispus condamnarea inculpatului ##### la pedeapsa închisorii de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare în formă continuată.

În temeiul art. 12 alin. 1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal rap. art. 67 alin. 2 C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen., pe o perioadă de 3 (trei) ani ce se execută după executarea pedepsei

închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 12 alin. 1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal rap. la art. 65 alin. 1 și 3 din C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen.

În temeiul art. 38 alin. 1 C.pen. s-a constatat că infracțiunile pentru care inculpatul a fost condamnat sunt concurente cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin s. pen. nr. 523 din 09.11.2018 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. ####/122/2017, definitivă prin dec. pen. nr. 572/A/25.06.2020 a Curții de Apel București la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere.

În temeiul art. 97 alin. 1 C.pen. s-a dispus anularea beneficiului suspendării sub supraveghere.

În temeiul art. 40 alin. 1 C.pen. rap. la art. 39 alin. 1 lit.b C.pen. s-a dispus contopirea pedepselor la care inculpatul ##### a fost condamnat prin prezenta cu pedepsele la care inculpatul a fost condamnat prin s. pen. nr. 523 din 09.11.2018 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. ####/122/2017, definitivă prin dec. pen. nr. 572/A/25.06.2020 a Curții de Apel București, aceasta urmând a executa pedeapsa cea mai grea de 11 (unsprezece) ani închisoare la care s-a adăugat o treime din pedeapsa totalul pedepselor de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare și 2 (doi) ani închisoare, inculpatul urmând a executa în final, pedeapsa rezultantă de 12 (doisprezece) ani și 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 45 alin. 3 lit. a C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen., pe o perioadă de 5 (cinci) ani ce se execută după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În temeiul art. 45 alin. 4 C.pen. s-a dedus din pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen. perioada deja executată de la data de 25.06.2020 până la data rămânerii definitive a prezentei.

În temeiul art. 45 alin. 5 C.pen. rap. la art. 45 alin. alin. 3 lit. a C.pen. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, g și k C.pen.

II. În temeiul art. art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 (în forma anterioară intrării în vigoare a Legii 50/2013) cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen. din 2009 s-a dispus condamnarea inculpatei ## ##### (fostă ## #####), înmatriculată în Registrul Comerțului cu nr. J52/650/2010, #####, având sediul social în Comuna Adunații-#####, Sat Adunații #####, ##### 50, Nr. topografic 783, Camera 3, Județul ##### la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 30.000 de lei.

În temeiul art. 717 C.pen. din 1969 s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a afișării hotărârii definitive de condamnare pe o perioadă de 2 luni la sediul social.

III. În temeiul art. 26 C.pen. din 1969 rap. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea ##### (forma înainte de intrarea în vigoare a Legii 50/2013) cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen. din 2009 s-a dispus condamnarea inculpatului #####, cetățean sirian, CNP ##### fiul lui ##### și #####, născut la ##### în Aleppo, Siria, posesor al pașaportului P nr. ##### emis de autoritățile siriene și al permisului de ședere temporară ##### la pedeapsa închisorii de 7 (șapte) ani pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea ##### (forma înainte de intrarea în vigoare a Legii 50/2013) cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen. din 2009.

În temeiul art. 12 alin.1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal raportat la art. 71 alin.1 C.pen. 1969, s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a, b și c C.pen. 1969, respectiv interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și a dreptului de a fi asociat, administrator, fondator sau reprezentant legal al unei societăți comerciale.

În temeiul art. 12 alin.1 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal rap. la art. 9 alin. 1 din Legea nr. 241/2005 și art. 65 alin.2 C.pen. 1969, s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin.1 lit. a teza a II-a, b și c C.pen. 1969, pe o perioadă de 5 (cinci) ani ce se execută după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

IV. În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. s-a dispus achitarea inculpatei ##### (fostă #####) #####, fiica lui ##### și #####, născută la ##### în #####, cu domiciliul în #####, B-dul. ##### nr.12, #####, sector 3, CNP #####, pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă prev. și ped. de art. 273 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

V. În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. s-a dispus achitarea inculpatei ##### (fostă #####) #####, fiica lui ##### și #####, născută la ##### în #####, cu domiciliul în #####, B-dul. ##### nr.29, #####, sector 3, CNP #####, pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă prevăzută și pedepsită de art. 273 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. C.pen..

În temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1382 C.civ. a fost admisă acțiunea civilă formulată de Statul Român, prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală. S-a dispus obligarea, în solidar, a inculpaților #####, ## (fostă ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL și ##### la plata sumei de 8.988.122,01 lei reprezentând TVA dedusă în mod nelegal la care se adaugă obligațiile accesorii de plată aferente debitului principal (dobândă, penalități, majorări datorate în condițiile Codului de procedură fiscală) calculate de la data scadenței fiecărui debit principal în parte ce alcătuiește suma totală de 8.988.122,01 lei, până la data achitării obligațiilor bugetare principale.

În temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. C.civ. a fost admisă în parte acțiunea civilă formulată de ## (fostă ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL.

S-a dispus obligarea inculpatului ##### la plata sumei de 481.310 lei către ## (fostă ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c C.pr.pen. s-a dispus menținerea măsurilor asiguratorii dispuse prin ordonanța nr. ##/P/2012 din data de 07.03.2013 a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție.

În temeiul art. 25 alin. 3 C.pr.pen. s-a dispus desființarea următoarelor înscrisuri:

- contractul de vânzare – cumpărare materiale promoționale publicitare încheiat între ## (fostă ##), în calitate de cumpărător cu societatea ##### SRL, în calitate de vânzător datat cu 23.12.2010, în valoare totală de 4.558.228 euro, valoare fără TVA (vol. 11 dup fil. 213-217);

- contractul de vânzare – cumpărare materiale promoționale publicitare încheiat între ## (fostă ##) cu societatea ##### SRL, în calitate de vânzător, contractul de vânzare – cumpărare materiale promoționale, cu numărul 001, datat cu 09.02.2011, în valoare totală de 4.322.018 euro, valoare fără TVA (vol. 12 dup fil. 1-5);

factura nr. 037/15.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.261.320 lei (vol. 11 dup, fila 218)

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 16.02.2011 (vol. 11 dup fila 219);

factura nr. 047/21.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 4.038.236,08 lei (vol. 11 dup fila 220);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 22.02.2011 (vol. 11 dup fila 221);

factura nr. 039/21.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 3.459.972 lei (vol. 11 dup fila 222);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 22.02.2011 (vol. 11 dup fila 223);

factura nr. 045/01.03.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.213.580 lei (vol. 11 dup fila 224);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 02.03.2011 (vol. 11 dup fila 225);

factura nr. 046/10.03.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.762.986,8 lei, (vol. 11 dup fila 226);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 11.03.2011 (vol. 11

dup fila 227);

factura nr. 049/15.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 71.148,96 lei (vol. 11 dup fila 228);

factura ##### emisă la 21.02.2011 de ## către SC ##### SA, în valoare de 3.969.860 lei (vol. 12 dup fila 8);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 22.02.2011 emisă de ## (vol. 12 dup fila 9);

factura ##### emisă la 22.02.2011 de ## către SC ##### SA, în valoare de 6.436.530 lei (vol. 12 dup fila 10);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 23.02.2011 emisă de ## (vol. 12 dup fila 11);

factura ##### emisă la 15.03.2011 de ## către SC ##### SA, în valoare de 5.570.080 lei (vol. 12 dup fila 12);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 16.03.2011 emisă de ## (vol. 12 dup fila 13);

factura ##### emisă la 17.03.2011 de ## către SC ##### SA, în valoare de 6.521.408 lei (vol. 12 dup fila 14);

notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 18.03.2011 emisă de ## (vol. 12 dup fila 15);

factura ##### emisă la 21.03.2011 de ## către SC ##### SA, în valoare de 51.514,95 lei (vol. 12 dup fila 16);

proces verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale (vol. 12 dup fila 40);

proces verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale (vol. 12 dup fila 41);

În temeiul art. 25 alin. 3 C.pr.pen. și art. 397 alin. 3 C.pr.pen. s-a dispus anularea contractului de împrumut încheiat între inculpatul #####, asociat al ## (fostă ##), în calitate de împrumutător și ## (fostă ##), în calitate de împrumutat având drept obiect acordarea de către inculpatul ##### unui împrumut în valoare de 11.000.000 EURO pe o perioadă de 5 ani, sumă ce urma a fi achitată în tranșe succesive, în maxim 6 luni (vol. 13 fil. 137-139) și a actul adițional nr. 1 la contractul de împrumut din data de 28.03.2011 prin care s-a stabilit că împrumutul va fi acordat în tranșe succesive în maxim 3 ani de la data semnării contractului, prin depunere în conturile bancare ale societății sau prin depunere la casieria societății (vol. 13 fil. 140).

În temeiul art. 7 din Legea nr. 26/1990 și art. 13 alin. 1 din Legea nr. 241/2005 privind registrul comerțului s-a dispus comunicarea hotărârii Oficiului Național al Registrului Comerțului la data rămânerii definitive.

În temeiul art. 398 C.pr.pen. și art. 274 alin. 2 C.pr.pen. s-a dispus obligarea inculpaților ##### și ## (fostă ##) la plata sumei de 25.000 de lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că:

1. Prin rechizitoriul nr. ####/P/2014 din data de 20.06.2018 al Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, înregistrat pe rolul instanței la data de 20.01.2017 sub nr. unic de dosar #####/3/2018 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

a. ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

- delapidare, prevăzută și pedepsită de art.295 alin.1 C.p. raportat la art.308 C.p. și art.309 C.p., cu aplicarea art. 5 Cod penal.

- ambele cu aplicarea art.38 alin.1 C.p.

b. ## (fostă ##) cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

c. #####, cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art.48 alin.1 Cod penal raportat la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

d. #####, cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de măturie mincinoasă prevăzută și pedepsită de art. 273 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

e. #####-#####, cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă prevăzută și pedepsită de art. 273 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

2. În actul de sesizare a instanței s-a reținut, în esență, următoarea situație de fapt și de drept:

a. Fapta inculpatului ##### care, în perioada februarie - aprilie 2011, în calitate de asociat și administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la:

- ## ##### ## (6 acte materiale), respectiv,

Factura nr.037 seria TMP din data de 15.02.2011 în valoare de 4.243.000 lei plus TVA în sumă de 1.018.320 lei
Factura nr.047 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 3.256.642 lei plus TVA în sumă de 781.594,09 lei
Factura nr.039 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 2.790.300 lei plus TVA în sumă de 669.672 lei
Factura nr.045 seria TMP din data de 01.03.2011 în valoare de 4.204.500 lei plus TVA în sumă de 1.009.080 lei
Factura nr.046 seria TMP din data de 10.03.2011 în valoare de 4.647.570 lei plus TVA în sumă de 1.115.416,80 lei

Factura nr.049 seria TMP din data de 21.03.2011 în valoare de 57.378,2 lei plus TVA în sumă de 13.770,76 lei, și ## ##### ## (5 acte materiale), respectiv,

Factura nr.014 seria ### din data de 21.02.2011 în valoare de 3.201.500 lei plus TVA în sumă de 768.360 lei
Factura nr.011 seria ### din data de 22.02.2011 în valoare de 5.190.750 lei plus TVA în sumă de 1.245.780 lei
Factura nr.020 seria ### din data de 15.03.2011 în valoare de 4.492.000 lei plus TVA în sumă de 1.078.080 lei
Factura nr.022 seria ### din data de 17.03.2011 în valoare de 5.259.200 lei plus TVA în sumă de 1.262.208 lei
Factura nr.033 seria ### din data de 21.03.2011 în valoare de 41.544,31 lei plus TVA în sumă de 9970,64 lei, în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ### ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

Fapta inculpatului ##### care, în perioada martie 2011- ianuarie 2014, în calitate de asociat și administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), și-a însușit în mod necuvenit suma de 47.311.243 lei (suma de 21.945.350 lei încasată efectiv, din care suma de 17.190.450 lei încasată efectiv până la data de 30.06.2011, și suma de 4.754.900 încasată efectiv până la data de 30.06.2012, iar cu diferența de 25.365.893 lei s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### ## în cadrul procedurii insolvenței), sumă pe care o administra, cu justificarea restituire împrumut acordat în data de 28.03.2011, deși în realitate inculpatul nu a împrumutat societatea cu nicio sumă de bani, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută și pedepsită de art.295 alin.1 C.p. raportat la art.308 C.p. și art.309 C.p., cu aplicarea art. 5 Cod penal.

b. Fapta inculpatei ## ##### ## (actualmente ## ##### ##) care, în perioada februarie - aprilie 2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ## ##### ## (6 acte materiale, facturile mai sus indicate) și ## ##### ## (5 acte materiale facturile mai sus indicate), în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ### ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

c. Fapta inculpatului ##### care, în perioada februarie - martie 2011, în calitate de administrator în fapt al ## ##### ## și ## ##### ##, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a emis către ## ##### ## (fostă ## ##### ##), 11 facturi fiscale fictive (11 acte materiale), care atestă livrarea de materiale publicitare promoționale în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, și anume: șase facturi fiscale mai sus indicate (6 acte materiale) de la ## ##### ##, respectiv, și cinci facturi fiscale mai sus indicate (5 acte materiale) de la ## ##### ##, în baza cărora societatea beneficiară ## ##### ## (fostă ## ##### ##) și-a dedus în mod nelegal TVA în cuantum de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art.48 alin.1 Cod penal raportat la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ### ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal.

d. Fapta inculpatei ##### care, fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, a afirmat în mod mincinos că în perioada 18 - 28 aprilie 2011, în calitate de ofițer tranzacții și casier principal în cadrul ##### SA - Agenția Titan Est a primit și încasat în fapt de la martorul #####, în calitate de împuternicit al ## #####, mai multe sume de bani, în baza unui contract de împrumut încheiat între administratorul ## ##### și societate, iar după depunerea respectivelor sume, (în baza unor bilete la ordin emise de ## ##### în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL), erau apoi plătite (la ordinul ## ##### și SC ##### SRL) în conturile ## #####, ## ##### SRL și respectiv ## ##### SRL, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic de către inculpată, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de măturie mincinoasă, prevăzută și pedepsită de art. 273 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

e. Fapta inculpatei #####, care fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, a afirmat în mod mincinos că la datele de 27.04.2011 și 28.04.2011, în timp ce se afla în sediul băncii, l-a văzut pe martorul #####, persoană împuternicită a ## #####, depunând o sumă mare de bani în baza unui contract de împrumut între administratorul societății și societate, din care, pe baza unor bilete la ordin emise în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL, la ordinul acestora, au fost efectuate plăți în conturile societăților ## ##### SC ##### SRL, ## ##### LEGUME SCR, ## ##### și SC ##### SRL, sumele fiind depuse, încasate și retrase în totalitate, susținând totodată că împreună cu inculpata ##### s-a ocupat de efectuarea operațiunilor respective, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de măturie mincinoasă, prevăzută și pedepsită de art. 273 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

3. Au fost prezentate mijloacele de probă indicate în cuprinsul rechizitoriului și 4. Soluțiile dispuse de Tribunal cu privire la probele administrate în cauză.

S-a mai arătat că, la termenul din data de 09.03.2021, instanța a dispus schimbarea încadrării juridice cu privire la inculpatul #####, din infracțiunea de delapidare, prevăzută și pedepsită de art. 295 alin. 1 C.pen raportat la art. 308 C.pen și art. 309 C.pen cu aplicarea art. 5 C.pen în infracțiunea de delapidare în formă continuată prevăzută și pedepsită de art. 295 alin. 1 C.pen raportat la art. 308 C.pen cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen, în sensul înlăturării formei agravante prevăzută de art. 309 C.pen. și reținerii formei continuate, fiind înlăturate din acuzația formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție presupusele retrageri efectuate de inculpatul ##### după cum urmează: de la data de 30.06.2011 cu referire la suma de 6.363.162,83 lei, respectiv suma de 10.325.119,93 lei, acuzației potrivit căreia inculpatul ar fi retras pana la 30.06.2012 suma de 4.754.900 lei și a acuzației potrivit căreia elementul material al înscrierii la masa credală cu suma de 25.365.893 lei la data de 30.01.2014.

5. Analizând materialul probator, după prezentarea modalității de sesizare a organelor de urmărire penală, Tribunalul București a reținut că faptele de evaziune ce fac obiectul rechizitoriului nr. ###/P/2014 din data de 20.06.2018 al Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, se rezumă la împrejurarea că în perioada februarie - aprilie 2011, ## ##### (fostă ## #####), din dispoziția inculpatului #####, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ## ##### și ## #####.

Analizând înscrisurile care au stat la baza desfășurării presupuselor relații comerciale, necontestate de altfel de inculpați, instanța de fond a observat că la data de 23.12.2010 a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare de materiale promoționale dintre S.C. ##### S.R.L. în calitate de vânzător, și S.C. ##### S.A., în calitate de cumpărător. Conform clauzelor contractuale S.C. ##### S.R.L. se obliga să livreze cumpărătorului un număr de 155.00 bucăți tricouri personalizate, 45.000 de umbrele „LeMans King”, 60.700 de umbrele „Breno”. Valoarea serviciilor prestate era de 4.558.228 euro, iar bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, respectiv în luna februarie 2011 și martie a aceluiași an.

În continuare, la data de 09.02.2011 a fost încheiat contractul de vânzarea – cumpărare de materiale promoționale nr. 001 din 09.02.2011 între S.C. ##### S.R.L., în calitate de vânzător, și S.C. ##### S.A., în calitate de cumpărător. Conform clauzelor contractuale S.C. ##### S.R.L.

Instanța de fond a luat act că, în conformitate cu evidențele fiscale, societatea nu figurează în evidențele autorității fiscale teritoriale cu declarații informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (cod 394), aceasta figurând în evidențele AFP sector 2 cu următoarele obligații fiscale declarative:- impozit pe profit trimestrial din data de 04.02.2011; - TVA – în perioada 04.02.2011 – 01.08.2012, cu perioadă fiscală trimestrul;

S-a mai reținut că, potrivit procurii speciale autentificate la data de 11.01.2012 prin încheierea nr. ## a Biroului Notarial “Litteris” –##### Public Meltiade ##### ,martora ##### a fost împuterniciră să reprezinte societatea la orice bancă și sucursală din România în vederea efectuării operațiunilor bancare, iar societatea nu a avut angajați și nu a funcționat la sediul social declarat, așa cum a constatat și ANAF – DGAMC prin procesul verbal nr.70088/22.05.2013. S-a mai arătat că această concluzie nu este contrazisă de împrejurarea că potrivit documentelor atașate, între numita ##### și Rasty Trading a fost încheiat contractual individual de muncă nr.1/13.01.2012 întrucât actul a fost încheiat ulterior prestării presupuselor relații economice supuse analizei completului de judecată. Mai mult, fiind audiată martora #####, a menționat că în perioada în care a fost împuternicită pe conturile societăților S.C. ##### S.R.L., respectiv S.C. RASTY TRADING S.R.L nu a văzut ca acestea să funcționeze la vreun sediu social, nu a observat ca acestea să desfășoare în realitate vreo activitate comercială, atribuțiile sale de serviciu rezumându-se la a ridica sume de bani din conturile bancare ale acestora.

Referitor la S.C. ##### S.R.L. a mai constatat instanța de fond că aceasta a fost înființată ca societate cu răspundere limitată, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr J23##### din 18.06.2010 având codul unic de înregistrare ##### din 18.06.2010, așa cum rezultă din Certificatul de Înregistrare eliberat de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Ilfov, cu un capital social de 200 lei.,

Societatea avea sediul social în Oraș #####, camera 1, Județul Ilfov, domeniul principal de activitate: 4639 - Comerț cu ridicata nespecializat de produse alimentare, băuturi și tutun. Sediul societății a fost stabilit având în vedere contractul de comodat încheiat între ##### și S.C. ##### S.R.L. având drept obiect o camera din Orașul #####,

S-a mai arătat că societatea nu figurează în evidențele autorității fiscale teritoriale cu declarații informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (cod 394), dar figurează în evidențele DGFP – Ilfov cu următoarele obligații fiscale declarative:- impozit pe profit trimestrial din data de 22.06.2010; - TVA – în perioada 22.06.2010 – 01.08.2012, cu perioadă fiscală trimestrul.

În același timp, conform procurii speciale autentificată la data de 11.01.2012 prin încheierea nr. ## a Biroului Notarial “Litteris” –##### Public Meltiade ##### martora ##### a fost împuterniciră să reprezinte societatea la orice bancă și sucursală din România în vederea efectuării operațiunilor bancare.

Pe de altă parte, s-a reținut că ## ##### nu a funcționat niciodată la sediul social declarat, după cum rezultă și din declarația martorei ##### Victoriana care a arătat că a fost de acord cu stabilirea sediului social al societății la adresa unui imobil pe care îl deține în proprietate în orașul #####, însă persoana juridică nu a desfășurat niciun fel de activitate în acel loc, și s-a mai arătat că societatea nu a avut angajați, puncte de lucru și nu a funcționat la sediul social declarat așa cum a constatat și ANAF – DGAMC prin procesul verbal nr.70088/22.05.2013.

Potrivit documentelor atașate, între numita ##### și S.C. TERISTA MEAT PLUS S.R.L a fost încheiat contractual individual de muncă nr.1/11.01.2012, însă, ca și în cazul S.C. ##### S.R.L., contractul a fost întocmit ulterior prestării presupuselor activități economice supus analizei, însă, după cum a menționat anterior, aceasta a declarat că nu desfășura o activitate lucrativă în formă organizată, ci doar era contactată de inculpatul ##### pentru a se deplasa împreună la unitățile bancare de unde retrăgea diferite sume de bani din conturile societății.

În același timp, potrivit relațiilor obținute de la Oficiul Național al Registrului Comerțului Ilfov dovada sediului a expirat la data de 15.06.2011, iar ultima înregistrare în registru a avut loc la data de 18.06.2010.

Lipsa unui sediu social, a unor puncte de lucru, a unui patrimoniu de afectare care să susțină activitatea comercială pentru care au fost înființate, absența componentei umane din cadrul persoanelor juridice la care se adaugă și o relație de rea credință în raport cu evidențele publice privind înmatricularea persoanelor juridice au fost toate reținute ca indicii care conduc spre concluzia înființării unei societăți exclusiv pentru a fi folosite în circuite economice specifice evaziunii fiscale.

Aceeași concluzie a fost susținută și de împrejurarea că singurul angajat al societății era o persoană folosită drept paravan în vederea efectuării retragerii sumelor de bani aferente facturilor fiscale care oglindeau operațiuni

(fostă ## ##### ##), rezultă că acestea ar fi fost făcute după livrarea materialelor de publicitate.

A mai precizat instanța de fond că bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, în luna februarie și martie a anului 2011, iar contractele aveau o valoare de 4.558.228 euro, respectiv 4.322.018 euro.

Astfel, în decurs de două luni, respectiv o lună, S.C. RASTY TRADING S.R.L., înființată la data de 01.02.2011, și S.C. ##### S.R.L. înființată la data de 18.06.2010, societăți cu un capital social de 200 de lei, s-au obligat să livreze produse în valoare totală de 8.880.246 euro.

Raportat la cele arătate, s-a apreciat ca necredibil ca societățile înființate cu aproximativ 6 luni de la semnarea contractelor în cazul S.C. ##### SRL, respectiv 8 zile în cazul S.C. ##### S.R.L., fără sediu real, fără puncte de lucru și fără angajați, având un patrimoniu cumulat de 400 de lei, să fi obținut creditarea sau profitul necesar, pentru a cumpăra materia primă și a confecționa 155.000 bucăți tricouri personalizate, 45.000 de umbrele „LeMans King”, 60.700 de umbrele „Breno”, respectiv 75.000 de pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, 560.000 de sacoșe personalizate, 580.000 de brelocuri „novel” personalizate și 380.000 de șepci 100% bumbac personalizate, sau ca acestea să fi contractat personalul angajat fără a întocmi forme legale, utilajele necesare fără înregistrare și să fi avut puncte de lucru obscure. S-a arătat că nici împrejurarea subcontractării serviciilor nu este plauzibilă prin raportare la împrejurarea că cele două societăți comerciale nu puteau susține din punct de vedere economic achitarea prealabilă a produselor ce urmau să fie ulterior livrate S.C. ##### S.A., iar nici un comerciant de buna credință nu și-ar fi asumat riscul unei pierderi prin raportare la valoarea obiectului contractului. În același timp, conform relațiilor obținute de la Oficiul Național al Registrului Comerțului nu s-a procedat la o majorare a capitalului social, iar potrivit documentelor contabile S.C. RASTY TRADING S.R.L și S.C. TERISTA MEAT PLUS S.R.L nu au avut o activitate economică reală din care să realizeze profit.

În continuare, instanța de fond a constatat că potrivit facturilor emise de S.C. ##### S.R.L., respectiv S.C. RASTY TRADING S.R.L numai transportul materialelor publicitare către beneficiar ar fi costat 71.148,96 lei, respectiv 51.514,95 lei, societățile neavând autoutilitare în patrimoniu și nici lichidități în cont pentru a le achita în prealabil în cazul externalizării serviciului de livrare a presupuselor bunuri livrate.

S-a mai arătat că, martora ##### a menționat că în perioada în care a fost împuternicită pe conturile societăților S.C. ##### S.R.L., respectiv S.C. RASTY TRADING S.R.L nu a văzut ca acestea să funcționeze la vreun sediu social, nu a observat ca acestea să desfășoare în realitate vreo activitate comercială, atribuțiile sale de serviciu rezumându-se la a ridica sume de bani din conturile bancare ale acestora.

De asemenea, fiind audiată în timpul urmăririi penale, martora ##### a declarat că în cursul anului 2011 căuta un loc de muncă stabil motiv pentru care, în urma unor anunțuri postate pe mica publicitate, a luat legătura cu un cetățean arab care dorea să angajeze o secretară cunoscându-l astfel pe numitul #####. Martora a descris activitatea lucrativă desfășurată în prima lună ca rezumându-se la a face cafele pentru inculpat și prietenii acestuia, precizând că la momentul angajării inculpatul nu i-a spus cum se numește firma, programul de lucru sau activitățile concrete ce urmează se le desfășoare, nu existau registre sau alte documente care de regulă se țin la secretariatul unei firme, iar în încăperea în care își desfășura activitatea nu exista telefon fix sau fax. Ulterior, inculpatul ##### i-a înmănat actele de înființare, documentele de evidență contabilă și ștampilele societăților S.C. ##### SRL, S.C. ##### S.R.L., ## ##### SC ##### SRL, ## ##### SRL și S.C. ##### S.R.L. precizând că acestea sunt societățile pe care le-a administrat și pe care le-a cumpărat de la niște cetățeni arabi.

Având în vedere cele ce preced, Tribunalul a apreciat, prin simpla raportare la cele două societăți vânzătoare și la obiectul contractului, că S.C. ##### S.R.L. și S.C. RASTY TRADING S.R.L nu aveau capacitatea obiectivă de a onora obligațiile asumate.

În ceea ce privește obligația de „due diligence” și calitatea de „profesionist” al ## ##### ##, Tribunalul a arătat că, în mai multe rânduri, Curtea Europeană de Justiție a precizat că nu este contrar dreptului Uniunii să se pretindă ca un operator să ia orice măsură care i s-ar putea solicita în mod rezonabil pentru a se asigura că operațiunea pe care o efectuează nu determină participarea acestuia la o fraudă fiscală. Stabilirea măsurilor care, într-o anumită situație, pot fi pretinse în mod rezonabil de la o persoană impozabilă care dorește să exercite dreptul de deducere a TVA-ului pentru a se asigura că operațiunile sale nu sunt implicate într-o fraudă săvârșită de un operator în amonte depinde în mod esențial de situația respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și #####, C-80/11 și C-142/11, EU:C:2012:373, punctele 54 și 59, precum și Hotărârea din 19 octombrie 2017, Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, punctul 52).

În cauză s-a reținut că, la momentul efectuării operațiunilor comerciale fictive, ## ##### ## (fostă ## ##### ##) era organizată sub forma unei societăți pe acțiuni, fiind înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J40/1162/30.01.2004, având codul unic de înregistrare 16091846, iar societatea era înregistrată, printre altele, ca plătitoare de taxe și impozite, iar potrivit documentelor contabile în lunile februarie, martie și aprilie a efectuat operațiuni comerciale în cuantum de 50.877.915 lei, 124.124.177 lei, respectiv 51.216.978 lei.

A mai afirmat Tribunalul București, având în vedere obiectul de activitate, componenta economică, umană și istoricul societății, că ## ##### ## se încadrează în noțiunea de „profesionist” persoana juridică fiind la acel moment una dintre cele mai mari companii aeriene.

În ceea ce privește noțiunea de „Due Diligence”, s-a arătat că aceasta descrie investigarea, examinarea și analiza atentă, sistematică și detaliată a informațiilor legate de o investiție, o preluare sau un participant la o fuziune sau divulgarea informațiilor de către însuși obiectul țintă și constă într-o verificare prealabilă a partenerului comercial efectuată înainte de a încheia relații economice pentru a asigura respectarea obligațiilor contractuale. Deși obligația nu este una a cărei nerespectare să atragă consecințe penale, Tribunalul a considerat că aceasta prezintă importanță tocmai în demonstrarea/informarea bunei credințe a societății beneficiare.

În cauză, modul de organizare, cifra de afaceri, istoricul societății, existența unui departament de marketing specializat în desfășurarea unor activități publicitare și un personal angajat de aproximativ 6.000 de persoane, dar nu în ultimul rând valoare serviciilor contractate au condus spre concluzia că, în condițiile unor operațiuni economice de bună credință, ## ##### ## (fostă ## ##### ##) nu ar fi contractat relații comerciale în valoare de 8.880.246 euro cu două societăți înființate în urmă cu 6 luni, respectiv 8 zile, fără experiență în domeniu, care aveau drept principal obiect de activitate comercializarea de ceasuri/bijuterii, respectiv produse alimentare, fără angajați, cu un patrimoniu cumulat de 400 de lei și chiar fără un sediu social real.

S-a observat discrepanța dintre ## ##### ## și S.C. ##### S.R.L., respectiv S.C. RASTY TRADING S.R.L., cele două nefiind parteneri economici viabili (uzuale) ale inculpatei, și s-a arătat că semnarea contractelor de către administratorul ## ##### ##, respectiv de inculpatul #####, a fost justificată prin prisma faptului că se dorea o revigorare a activității comerciale care înregistra un declin, astfel încât, prin raportare la scopul urmărit, posibilitatea respectării termenului de livrare a bunurilor, precum și calitatea materialelor publicitare constituiau condiții esențiale în alegerea furnizorului.

S-a mai observat de către Tribunalul București că neglijând aceste aspecte, la data de 09.02.2011 a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare de materiale promoționale nr. 001 din 09.02.2011 între S.C. ##### S.R.L., în calitate de vânzător, și S.C. ##### S.A., care s-a obligat ca în termen de 19 zile să livreze 750.000 brichete reîncărcabile personalizate, 75.000 de pixuri cu penar și piele, 75.000 de pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, 560.000 de sacoșe personalizate, 580.000 de brelocuri „novel” personalizate și 380.000 de șepci 100%.

Astfel, s-a apreciat că reaua credință a ## ##### ## a fost probată prin raportare la un comerciant similar înzestrat cu un nivel de diligență minimă putându-se afirma că, în virtutea calității de „profesionist”, în nicio situație cele două contracte de cumpărare a materialelor promoționale nu ar fi fost semnate de o societate care urmărea și livrarea acestora.

Mai mult, analizând forma contractelor de livrare materiale publicitare, în ciuda valorii de aproximativ 9.000.000 euro, s-a observat că nu sunt specificate în detaliu caracteristicile bunurile ce urmează a fi livrate, existând posibilitatea ca bunurile livrate să nu corespundă calității cerute de cumpărător, ## ##### ## expunându-se unui risc incompatibil cu statului societății.

În acest sens, a fost indicată declarația martorei #####, coordonatoarea Departamentului Marketing al ## ##### ##, care a precizat că, în ceea ce privește procedura referitoare la demararea unei publicitare și implicit la comercializarea produselor ce urmau să fie distribuite, existau două variante la nivelul Departamentului Marketing, respectiv fie se analiza un catalog pus la dispoziție de o firmă specializată, fie cu ajutorul motorului de căutare Google, accesau site-ul firmelor care ofereau astfel de servicii și analizau caracteristicile produselor ce pot fi livrate înainte de a le contacta în vederea contractării serviciilor oferite. A precizat martora foarte plastic că „atunci când alegi anumite produse pentru a face o campanie publicitară nu le vizezi, se caută anumite caracteristici și se alege produsul după prezentarea unei mostre.”

Or, s-a observat că la contract nu sunt atașate mostre, lipsă nesuplinită nici de o descrie în detaliu a bunurilor ce urmau să fie livrate.

Mai mult, a precizat martora că după ce a aflat de existența celor două contracte a încercat să acceseze siturile

aferele societăților prestatoare de servicii însă a constat inexistența acestora, iar cu ocazia audierii inculpatul ##### nu a oferit nici măcar o explicație plauzibilă cu privire la modul în care a inițiat contactul cu cele două persoane juridice în vederea încheierii contractelor, întrucât după cum va motiva ulterior instanța, inculpatul a fost cel care a avut inițiativa desfășurării campaniei publicitare și a ales societățile contractante. Raportat la cele reținute, Tribunalul a concluzionat că s-a stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că ## ##### și S.C. ##### S.R.L. nu aveau capacitatea obiectivă de a presta serviciile facturate, iar ## ##### nu a avut un comportament care în mod obiectiv și rezonabil era de așteptat să îl însușească.

În ceea ce privește procedura de livrare/recepție a materialelor de publicitate, Tribunalul a arătat că la dosar au fost depuse următoarele înscrisuri: factura nr. 037/15.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.261.320 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 16.02.2011, factura nr. 047/21.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 4.038.236,08 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 22.02.2011, factura nr. 039/21.02.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 3.459.972 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 22.02.2011, factura nr. 045/01.03.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.213.580 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 02.03.2011; factura nr. 046/10.03.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 5.762.986,8 lei; nota cu privire la preluarea de materiale promoționale întocmită de ##### la data de 11.03.2011; factura nr. 049/21.03.2011 emisă de S.C. ##### S.R.L. către S.C. ##### S.A., valoare 71.148,96 lei.

De asemenea, au fost depuse următoarele înscrisuri: factura ##### emisă la 21.02.2011 de ## ##### către SC ##### SA, în valoare de 3.969.860 lei, notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 22.02.2011 emisă de ## #####, factura ##### emisă la 22.02.2011 de ## ##### către SC ##### SA, în valoare de 6.436.530 lei; notă cu privire la preluarea de materiale promoționale din 23.02.2011 emisă de ## #####, factura ##### emisă la 15.03.2011 de ## ##### către SC ##### SA, în valoare de 5.570.080 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale din 16.03.2011 emisă de ## #####, factura ##### emisă la 17.03.2011 de ## ##### către SC ##### SA, în valoare de 6.521.408 lei, nota cu privire la preluarea de materiale promoționale din 18.03.2011 emisă de ## #####, factura ##### emisă la 21.03.2011 de ## ##### către SC ##### SA, în valoare de 51.514,95 lei.

Tribunalul București a observat neconcordanțele cronologice între documentele justificative emise de către cele două societăți în sensul în care S.C. ##### S.R.L. emite factura nr. 047 din 21.02.2011, pentru ca ulterior să emită 045 din data 01.03.2011 și factura 046 din data de 10.03.2011, iar ## ##### emite factura ##### la data de 21.02.2011, pentru ca ulterior să emită factura ##### la data de 22.02.2011 aspecte care au susținut concluzia că cele două societăți nu aveau o activitate reală, iar facturile erau emise aleatoriu fără o evidență concretă.

A fost amintită și declarația martorei ##### care a declarat că facturile aferente serviciilor prestate de către S.C. Terista Meat Plus S.R.L și ## ##### au fost întocmite de ea la cererea inculpatului ##### care îi comunica doar valoarea acestora. Astfel, acestea erau completate în format word cu date aleatorii privind seria, numărul și ziua emiterii, la rubrica „delegat” era trecut numele unei persoane inexistente, după care aplica o semnătură indescifrabilă și ștampila societății emitente.

În același timp, a mai constatat Tribunalul București că pe facturile nu este menționat autoturismul cu care s-a făcut transportul bunurilor livrate după cum era necesar conform dispozițiilor legale aplicabile în materie.

A fost redată declarația martorului #####, care a precizat că la începutul anului 2011, cu ocazia unei întâlniri avute cu numitul #####, i-a fost prezentat numitul Najib Dwidari, respectivul fiindu-i recomandat ca un prieten vechi al lui inculpatului. Cu ocazia acestei întâlniri, ##### i-a cerut să-i dea o carte de vizită numitului Najib Dwidari în vederea facilitării unor eventuale întâlniri ulterioare cu acesta.

Ulterior, la începutul anului 2011, numitul Najib Dwidari a venit la sediul Romstrade Srl și i-a adus în două exemplare originale, două contracte de vânzare-cumpărare materiale promoționale, prin care firma ##### SA achiziționa astfel de materiale de la firmele ## ##### și SC #####

SRL, precum și mai multe facturi fiscale aferente acestor contracte, emise de cele două firme vânzătoare, către cumpărătorul Blue Air Transport Aerian Sa.

Martorul a mai menționat că facturile fiscale corespunzătoare contractelor expuse erau semnate și ștampilate și de asemenea contractele de vânzare-cumpărare materiale promoționale erau semnate și ștampilate din partea celor două firme vânzătoare (## ##### ##### și SC ##### ##### SRL). Numitul Najib Dwidari i-a spus să dea înscrisurile menționate inculpatului #####, menționându-i că acesta are cunoștință despre relațiile comerciale, urmând ca la o întâlnire ulterioară să-i returneze un exemplar semnat al contractelor respective.

A mai relatat martorul că în zilele următoare i-a dat inculpatului ##### contractele de vânzare cumpărare de materiale promoționale cu firmele ## ##### și SC ##### SRL, acesta semnându-le din partea cumpărătorului ##### SA prezentându-i totodată facturile fiscale aferente acestora.

Instanța de fond a mai observat că, potrivit declarației martorului, facturile care atestau prestarea serviciilor au fost emise anterior semnării contractelor de vânzare materiale publicitare.

Referitor la procesul de recepție a produselor presupus a fi livrate de către ## ##### și S.C. ##### S.R.L., instanța de fond a observat că fiecare factură fiscală are atașată o notă de recepție prin care martora #####, angajată la ## ##### –Direcția Marketing atesta primirea produselor promoționale.

Tribunalul București a constatat că martora ##### a fost audiată la data de 26.11.2012, ocazie cu care susținut că ideea achiziționării materialelor publicitare i-a aparținut, iar acestea au fost livrate de către reprezentanții ## ##### și S.C. ##### S.R.L. moment în care a încheiat note de primire recepție. A precizat martora că materialele promoționale au fost descărcate la nivelul -2 al clădirii, în camera unde se află boilerul ce asigură încălzirea, pentru ca ulterior să fie distribuite.

Ulterior, la data de 03.12.2013, după dobândirea calității procesuale de învinuit, a fost reaudiată, ocazie cu care a revenit asupra depoziției anterioare declarând că în luna martie 2011 se afla în concediu cu familia sa în Praga atunci când a fost sunată de către numitul ##### care i-a transmis că trebuie să revină de urgență în București acesta spunându-i că nu poate oferi mai multe detalii prin intermediul telefonului. La întoarcerea în țară, tot în cursul lunii martie 2012, la sediul ## ##### i s-a cerut de către ##### să semneze mai multe hârtii reprezentând notele de recepție a unor materiale publicitare livrate în urma încheierii unor contracte despre a căror existență nu avea cunoștință. Astfel, i s-a solicitat să semneze și procese verbale de predare primire a respectivelor materiale publicitare către martorii ##### și #####, aceștia având calitatea de reprezentanți ai Blue Aero și Infragroup.

A mai menționat martora că nu a văzut materiale publicitare înscrise pe notele de recepție sau pe procesele verbale de predare primire și nici nu a luat niciodată legătura cu reprezentanții societăților înscrise pe facturi, respectiv cu angajații ## ##### și S.C. ##### S.R.L..

De asemenea, a precizat martora că a declarat aspecte nereale cu ocazia audierii sale în calitate de martor întrucât îi era teamă că se va proceda la desfacerea contractului său de muncă.

În declarația din 11.12.2013, martora a precizat că a consultat biletele de călătorie și a constatat că a fost în Praga în perioada 03-08.02.2012 atașând o dovadă în acest sens, motiv pentru care apreciază că a semnat documentele anterior menționate în acea perioadă.

În continuare, a susținut martora că în mod obișnuit, facturile aferente materialelor promoționale purtau ștampila Compartimentului Marketing și semnătura unui persoane de la acest departament procedură care avea rolul de a atesta primirea produselor, iar pe facturile emise de către ## ##### și S.C. ##### S.R.L. nu sunt aplicate aceste însemne întrucât nu a luat niciodată aceste materiale în gestiune.

Fiind audiată la data de 17.09.2019, martora ##### a arătat, referitor la prima depoziție oferită în cursul urmăririi penale, că a fost îndrumată de către numitul ##### ce să afirme depunând și un înscris la dosarul, în vederea întăririi veridicității afirmației, în care erau trasate răspunsurile pe care trebuia să le ofere. Mai mult, martora a declarat că în acea perioadă existau zvonuri despre existența unei decizii la nivelul societății de desfacere a contractelor de muncă ale persoanelor care vor declara că nu au văzut materialele publicitare.

A continuat martora spunând că, în calitatea sa de director de marketing, intra în atribuțiile sale de serviciu să preia produsele publicare și să le includă în campanii publicare, iar semnătura aplicată facturii avea rolul de a certifica existența unui contract de publicitate încheiat în baza căruia erau emise facturile.

Martora a mai declarat că, la un moment dat, a fost chemata în biroul domnului Sherif Ussama unde a văzut pentru

prima data cele două contracte privind materialele promoționale și i s-a cerut să emită niște avize de primire a bunurilor, respectiv un document prin care să împartă produsele promoționale prevăzute cerându-se practic să scadă din gestiune bunurile prevăzute în facturi.

A declarat martora că, în mod uzual, contractele de publicitate, după ce erau semnate și primeau toate avizele, erau depuse la departamentul marketing, iar după ce se emitea factura de către societatea care le furniza, certifica existența contractului și livrarea produsului prin semnarea facturii pentru ca serviciile să fie plătite de către Departamentul Contabilitate. Ulterior bunurile erau împărțite în cadrul unei campanii de marketing.

Referitor la cele două contacte, martora și-a amintit că erau încheiate cu cetățeni arabi și cu unele societăți pe care nu le-a găsit în urma folosirii motorului de căutare Google. A precizat martora că atunci când se dorea efectuarea unei campanii publicitare procedura începea cu o analiză efectuată de către departamentul de marketing care analiza cel mai bun preț și ce mai bună calitate a bunurilor promoționale. Își amintește că la nivelul departamentului nu se cunoștea de existența campaniei publicitare derulată în acea perioadă și nici de existența unor contracte în acest sens.

Martora a considerat că împărțirea unor brichete în cadrul campaniei publicitare era imposibilă întrucât la bordul aeronavelor este interzisă deținerea acestora, arătând și faptul că acele cantități înscrise în facturi și contracte sunt neobișnuit de mari, iar depozitarea acestora la sediul Blue Air după cum susțin inculpații era imposibilă din cauza lipsei de spațiu.

În ceea ce privește procedura referitoare la selectarea materialelor publicitare, existau două variante la nivelul Departamentului Marketing fie angajații consultau un catalog pus la dispoziție de o firmă specializată, fie căutau produsele dorite pe Google, accesau site-ul unei societăți care avea obiectul acesta de activitate și obligatoriu vedeau mostre ale respectivelor produse înainte de a lua o decizie. A precizat plastic martora la întrebarea apărătorului inculpatului ##### că atunci când se lua o decizie asupra achiziționării unor produse pentru a demara o campanie publicitară acestea nu se „visează, se stabilesc anumite caracteristici și se alege produsul după prezentarea unei mostre”.

Referitor la notele de recepție a materialelor publicitare aflate la dosar, martora a arătat sunt niște falsuri pe care le-a semnat.

Martora a indicat și faptul că o campanie publicitare nu se putea desfășura fără știrea ei întrucât era persoana desemnată cu primirea mărfii, cu verificarea calității acesteia și efectuarea unei strategii de distribuție, afirmație apreciată de instanță ca fiind susținută de împrejurarea că acesteia i-a fost solicitată aplicarea semnăturii pe facturi și notele de recepție pentru a conferi un aspect de aparență veridicitate procedurii de recepționare a produselor.

În ceea ce privește credibilitatea martorei, Tribunalul București a constatat că declarațiile martorei ##### s-au coroborat cu concluziile raportului de expertiză contabilă judiciară conform căreia „deși toate cele nouă facturi au atașate note de preluare a materialelor promoționale, datate a doua zi celei înscrise pe facturi, din registrul de evidență a facturilor intrate în unitate rezultă că facturile emise de cei doi furnizori cu luna februarie au intrat în unitate în 25 martie 2011, iar cele emise cu luna martie 2011, au intrat în unitate la 21 aprilie 2011, respectiv la data ulterioare celor în care au fost întocmite notele de preluare”

Astfel, deși conform clauzelor contractuale facturile trebuiau emise în ziua recepției mărfurilor, conform înscrisurilor justificative acestea au fost emise anterior, iar recepția mărfurilor și plata ar fi fost efectuată fără ca facturile să fie înregistrate de către ## ##### în evidențele sale, înregistrare care a avut loc în luna martie și aprilie. Mai mult, s-a arătat că martora prin recunoașterea contribuției sale în circuitul evazionist s-a spus riscului desfășurării procesului penal și împotriva sa care în mod rezonabil nu ar fi fost asumat doar pentru a satisface o nevoie de „răzbunare” idee care s-a încercat a fi inoculată.

În concluzie, Tribunalul a reținut că ## ##### și S.C. ##### S.R.L. nu aveau capacitatea obiectivă de a presta serviciile facturate, ## ##### nu a avut un comportament diligent care în mod obiectiv și rezonabil era de așteptat să îl însușească, iar procesul de livrare a bunurilor publicitare nu a existat în realitate.

În ceea ce privește procesul de distribuție și campania publicitară efectuată, Tribunalul București a constatat că inculpații au afirmat că procedura a fost făcută de către firmele Romstrade și Infragroup apărându-se prin faptul că personalul angajat ca însoțitor de zbor a confirmat distribuția unor materiale publicitare motiv pentru care consideră instanța că este necesar a analiza afirmațiile acestora.

Astfel, la dosar au fost atașat procesul verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale și procesul verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale, încheiate de către martora ##### și martorii #####, director general ## #####, respectiv #####, administrator

S.C. ##### SRL.

S-a arătat însă că martora Sercan ##### a confirmat atât în timpul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești caracterul nereal al acestor documente.

Totodată, Tribunalul a reținut că, în ciuda celor afirmate de inculpați, niciun martor nu a confirmat distribuirea materialelor publicitare presupus a fi livrate de S.C. ##### S.R.L. respectiv tricouri personalizate, umbrele „LeMans King”, umbrele „Breno” sau de către S.C. ##### S.R.L., în calitate de vânzător, și S.C. ##### S.A., în calitate de cumpărător, respectiv brichete reîncărcabile personalizate, pixuri cu penar și piele, pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, sacoșe personalizate, brelocuri „novel” personalizate sau de șepci 100% bumbac personalizate.

Având în vedere modul în care au fost încheiate contractele, faptul că nu au fost prezentate modele ale bunurilor livrate, instanța de fond s-a raportat la cele consemnate în anexele contractelor, precizând că martorul ##### a precizat că pixurile erau din plastic având inscripția Aeroportul #####, iar martorul ##### a confirmat preluarea materialelor cu excepția pixurilor cu penar și piele, pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate. În același timp, acesta a precizat că se făcea câte un pachet pentru fiecare pasager al aeronavelor care utilizau serviciile Blue Air, pachet în care erau puse obiectele, inclusiv brichetele.

Fiind audiați în timpul cercetării judecătorești, martorul ##### a declarat că își amintește că tricourile erau de calitate, aveau diferite culori, iar pe spate aveau inscripția ##### și pe față Blue Air, nu aveau guler, pixurile erau din plastic, mate inscripționate, iar numitul ##### a declarat că pixurile erau de plastic de culoare alb pe care scria Blue Air, unele albe cu scris albastru iar unele albastre cu scris alb, iar tricourile erau model normal, nu polo.

În timpul urmăririi penale, martorul ##### pus la dispoziția organelor de cercetare penală mostre ale obiectelor distribuite cu ocazia campaniei publicitare, acestea fiind fixate prin fotografiere. Studiind planșa fotografică, Tribunalul a observat că bricheta nu este reîncărcabilă, are inscripția „Aeroportul #####” la fel ca tricoul, însă aeroportul internațional ##### se află în Bacău, nefiind în administrarea S.C. ##### S.A., iar tricoul nu era unul de timp „polo” (cu guler).

S-a precizat că martorele #####, Huppert #####, #####, #####, #####, #####, #####, însoțitoare de zbor au confirmat existența unor campanii publicitare și distribuirea unor pixuri de plastic “banale”, unor tricouri “ieftine” și unor “unor brichete din plastic”, caracteristici care nu se suprapun cele ale bunurilor presupus a fi livrate de S.C. ##### S.R.L. și S.C. ##### S.R.L.

Referitor la veridicitatea procesului verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale și procesului verbal din 28.03.2011 - predare-primire materiale promoționale, încheiate de către martora ##### și martorii #####, director general ## #####, respectiv #####, administrator S.C. ##### SRL, Tribunalul a mai reținut că potrivit raportului de expertiză contabilă reprezentanții ##### SA au pus la dispoziția expertului copii ale aceluiași procese verbale de predare primire, dar care, spre deosebire de cele atașate la dosarul de urmărire penală, în colțul din dreapta sus prezintă în original, o ștampila de registratură, nr. 398/23.04.2012”

Procese verbale de predare - primire, deși presupus a fi încheiate la data de 28.03.2011, au fost înregistrate în evidențele S.C. ##### S.A. la un an de la data întocmirii, aspect interpretat de Tribunal ca dovedind neveridicitatea celor susținute de martorii ##### și ##### și confirmând depoziția martorei ##### care a afirmat că acestea au fost încheiate după 03-08.02.2012 atunci când a fost chemată de urgență se întoarce din vacanță.

În același timp, s-a precizat că potrivit raportului de expertiză contabilă materialele promoționale au fost scăzute din stoc după data de 23.04.2012 conform notei contabile data de 31.12.2011 întrucât numărul de intrare în sistemul informatic este de „4110661”, în timp ce numărul „410660” a fost alocat de sistem extrasului de cont de tranzacție din data de 20.04.2012.

Martora ##### a afirmat că în urma controlului desfășurat de reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală a constat în luna decembrie 2011 că bunurile presupus a fi livrate în urma încheierii celor două contracte de publicitate nu erau scăzute din gestiune nefiind întocmit niciun act în acest sens motiv pentru care a cerut explicații administratorului societății #####.

În consecință, Tribunalul a reținut că prin probe obiective a fost stabilită și împrejurarea că procesul de distribuire al materialelor publicitare nu a existat, iar operațiunea de scădere din gestiunea persoanei juridice a produsele presupus a fi livrate a fost unul fictiv ce a avut loc ca urmare a controlului efectuat de către Agenția Națională de Administrare Fiscală singurul scop fiind acela al acordării și sub acest aspect a unei aparențe de

veridicitate care să fie folosită drept apărare într-un eventual proces penal,

În ceea ce privește realitatea plăților efectuate de către S.C. ##### S.A. către S.C.

S.R.L. și S.C. ##### S.R.L., Tribunalul a arătat că, în legătură cu materialele promoționale înscrise în contract, ## ##### a emis un număr de 6 facturi fictive, și anume:

1. Factura nr.037 seria TMP din data de 15.02.2011 în valoare de 4.243.000 lei plus TVA în sumă de 1.018.320 lei, pentru tricouri (50.000 bucăți) și personalizare tricouri (50.000 bucăți).

2. Factura nr.047 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 3.256.642 lei plus TVA în sumă de 781.594,09 lei, pentru umbrelă "LEMANS KING" 83X116 cm (15.000 bucăți) și umbrelă "BRENO" 200X240X100 MM (60.700 bucăți).

3. Factura nr.039 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 2.790.300 lei plus TVA în sumă de 669.672 lei, pentru umbrelă "LEMANS KING" 83X116 cm (30.000 bucăți).

4. Factura nr.045 seria TMP din data de 01.03.2011 în valoare de 4.204.500 lei plus TVA în sumă de 1.009.080 lei, pentru tricouri (50.000 bucăți) și personalizare tricouri (50.000 bucăți).

5. Factura nr.046 seria TMP din data de 10.03.2011 în valoare de 4.647.570 lei plus TVA în sumă de 1.115.416,80 lei, pentru tricouri (55.500 bucăți) și personalizare tricouri (55.500 bucăți).

6. Factura nr.049 seria TMP din data de 21.03.2011 în valoare de 57.378,2 lei plus TVA în sumă de 13.770,76 lei, pentru transport și logistică/rabat comercial logistică.

În ceea ce privește ## #####, s-a arătat că au fost emise următoarele facturi fictive:

1. Factura nr.014 seria ### din data de 21.02.2011 în valoare de 3.201.500 lei plus TVA în sumă de 768.360 lei, pentru brichete reîncărcabile personalizate (350.000 bucăți) și pix candy strypes cu caseta bambus+personalizare (75.000 bucăți).

2. Factura nr.011 seria ### din data de 22.02.2011 în valoare de 5.190.750 lei plus TVA în sumă de 1.245.780 lei, pentru brichete reîncărcabile personalizate (400.000 bucăți) și pix cu penar și piele 15x5x4+ personalizare (75.000 bucăți).

3. Factura nr.020 seria ### din data de 15.03.2011 în valoare de 4.492.000 lei plus TVA în sumă de 1.078.080 lei, pentru sacoșă IDES 310x400x100MM+personalizare (360.000 bucăți) și breloc NOVEL 2,5x4,2x0,5 cm+personalizare (380.000 bucăți).

4. Factura nr.022 seria ### din data de 17.03.2011 în valoare de 5.259.200 lei plus TVA în sumă de 1.262.208 lei, pentru sacoșă IDES 310x400x100MM+personalizare (200.000 bucăți), breloc NOVEL 2,5x4,2x0,5 cm+personalizare (200.000 bucăți) și șepci 100% bumbac+personalizări (380.000 bucăți).

5. Factura nr.033 seria ### din data de 21.03.2011 în valoare de 41.544,31 lei plus TVA în sumă de 9970,64 lei, pentru transport/rabat comercial transport.

A mai arătat Tribunalul că plata a fost efectuată către cele două societăți prin bilete la ordin sau ordin de plată, fiind emise un număr de 17 bilete la ordin, în valoare totală de 17.190.000 lei, din care:

- 9 bilete la ordin în sumă totală de 9.330.000 lei, emise pentru ## #####, și anume:

-biletul la ordin RZBR3AC 0017449 din 15.02.2011 în valoare de 1.260.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017456 din 15.02.2011 în valoare de 1.325.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017454 din 15.02.2011 în valoare de 650.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017446 din 18.02.2011 în valoare de 675.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017445 din 21.02.2011 în valoare de 550.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017448 din 21.02.2011 în valoare de 800.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017463 din 21.02.2011 în valoare de 1.400.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017460 din 21.02.2011 în valoare de 1.400.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017450 din 21.02.2011 în valoare de 1.270.000 lei;

- 8 bilete la ordin emise pentru ## #####, în sumă totală de 7.860.000 lei, și anume:

-biletul la ordin RZBR3AC 0017455 din 21.02.2011 în valoare de 450.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017453 din 21.02.2011 în valoare de 850.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017452 din 21.02.2011 în valoare de 1.300.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017461 din 21.02.2011 în valoare de 1.275.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017444 din 22.02.2011 în valoare de 700.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017462 din 22.02.2011 în valoare de 1.350.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017451 din 22.02.2011 în valoare de 1.360.000 lei;

-biletul la ordin RZBR3AC 0017447 din 28.02.2011 în valoare de 575.000 lei;

Conform proceselor verbale de predare primirea, biletele la ordin au fost ridicate de către numitul #####.

Referitor la achitarea serviciilor cu ordin de plată, Tribunalul București a constatat că au fost efectuate de plăți către cei doi furnizori, cu un număr de 31 ordine de plată, în sumă totală de 32.641.636 lei, din care: 14 ordine de plată către ## #####, în sumă totală de 15.534.243 lei și 17 ordine de plată către ## #####, în sumă totală de 17.107.393 lei;

S-a reținut că totalul plăților către cei doi furnizori, prin cele două modalități de plată, se ridică la suma de 49.831.636 lei, din care:

- totalul plăților către Rasty Trading a fost de 23.394.243 lei, mai mult cu 844.850,05 lei decât totalul facturilor (22.549.392,95 lei);

- totalul plăților către ## ##### a fost de 26.437.393 lei, mai mult cu 2.630.149,16 lei, decât totalul facturilor (23.807.243,84 lei).

Astfel, s-a concluzionat prin raportul de expertiză judiciară contabilă că S.C. ##### S.A. a achitat cu 3.474.999,21 lei (824.436,349 euro, la cursul din februarie 2011) mai mult decât valoarea facturilor emise de S.C. ##### S.R.L. și S.C. Terista Meat Plus S.R.L.,

Tribunalul București a arătat că nu poate accepta ca o persoană juridică de bună-credință să achite în plus 824.436,349 euro din eroare și să nu efectueze vreun demers pentru recuperarea sumei respective, aspect apreciat ca dovedind caracterul nereal al plăților efectuate.

În legătură cu sursa sumelor de bani care figurează achitate atât direct către cei doi furnizori (## #####, SC ##### SRL) cât și, indirect, către cele cinci societăți beneficiare ale operațiunilor de girare a biletelor la ordin (## #####, SC ##### SRL, ## #####, SC ##### SRL), Tribunalul a reținut în cadrul expertizei dispusă în cauză s-a constatat că, exceptând suma de 40.000 lei, transferată din Raiffeisen Bank - Agenția București în BRD - Agenția #####, în data de 29.11.2011, utilizată parțial pentru efectuarea unei plăți cu ordin de plată în sumă de 39.500 lei, către ## ##### Meat Plus, restul sumelor plătite către cei doi furnizori figurează că au avut ca și sursă creditarea societății în lei și în euro, de către sau în numele asociatului și administratorului societății, inculpatul #####.

Astfel, potrivit contractului încheiat la data de 28.03.2011 între inculpatul ##### și inculpata S.C. ##### S.A., primul a împrumutat societatea cu suma de 11.000.000 euro cu obligația de restituire a sumei în termen de 5 ani de la data semnării contractului. Potrivit documentelor contabile creditarea a fost în lei, prin 31 de operațiuni, în sumă totală de 46.907.500 lei efectuate de inculpatul ##### sau în numele acestuia, și în euro, printr-un număr de 2 operațiuni în sumă totală de 840.000 euro sume depuse de martorii Navin ##### și #####.

Tribunalul București a constatat că sumele achitate în baza contractelor de achiziție materiale publicitare au provenit de la inculpatul ##### și în nici o situație particulară contravaloarea facturilor nu a fost achitată din excedentul aflat în contul inculpatei S.C. ##### S.A. fără ca în prealabil să existe o creditare fictivă efectuată de inculpatul #####.

În acest sens, s-a arătat că martorul ##### figurează în documentele bancare că a efectuat un număr de 6 operațiuni de creditare pentru asociatul ##### la Raiffeisen Agenția Titan Est, în sumă totală de 17.190.450 lei, sumă ce reprezintă totalul biletelor la ordin ridicate de martor de la ##### Financiar, eliberate către ## ##### Trading și ## ##### ulterior girate către un număr de 5 societăți comerciale.

Depunerile au fost efectuate la Raiffeisen Agenția Titan Est unde ## ##### (fostă ## #####) nu avea cont deschis, operațiunile fiind înregistrate pe contul deschis la Raiffeisen Agenția București.

Din totalul sumei de 17.190.450 lei care figurează depusă ca și creditare, suma totală de 17.110.850 lei figurează că a fost retrasă în numerar din conturile societăților beneficiare ale operațiunilor de girare, printr-un număr de 17 operațiuni, în aceeași zi, unele la distanță de doar câteva minute. Diferența de 79.150 lei o reprezintă comisioane bancare aferente operațiunilor de retragere numerar.

Astfel, la data de 18.04.2011, ora 12.00, martorul ##### figurează cu o depunere numerar în sumă de 1.800.450 lei, iar imediat, la ora 12.11, martora ##### figurează că a retras întreaga sumă (din contul ## #####), în afară de comisionul bancar de 9.000 lei.

În aceeași zi, 18.04.2011, ora 12.41, martorul ##### figurează cu o altă depunere în sumă de 1.800.000 lei, iar imediat la ora 12.58, respectiv ora 13.00, ##### Haled Kamel figurează că a retras întreaga sumă (din contul ## #####), în afară de comisionul bancar de 9.000 lei.

În cursul aceleiași zile, în intervalul orar 12.00 - 13.00, au fost întocmite documente care să ateste că a fost

depusă/retrasă suma totală de 3.600.000 lei.

În data de 19.04.2011, ora 11.11, martorul ##### figurează cu o depunere în sumă de 1.650.000 lei, iar apoi la ora 11.19, inculpatul ##### figurează că a retras întreaga sumă (din contul #####), în afară de comisionul bancar de 8.250 lei.

În data de 27.04.2011, ora 10.43, martorul ##### figurează cu o depunere în sumă de 5.190.000 lei, iar apoi la ora 11.05, inculpatul ##### figurează că a retras suma de 1.253.700, la orele 11.11, 11.21, 11.21, ##### Haled Kamel figurează că a retras suma de 1.353.200, 1.270.000 lei, respectiv 1.287.050 lei (din contul #####, ## #####, ## #####).

Într-un interval de timp de 38 minute a fost depusă/retrasă suma de 5.190.000 lei, iar în același minut și secundă au fost efectuate chiar două retrageri în sumă de 1.270.000 lei, respectiv 1.287.050 lei, în afară de comisionul bancar.

În data de 28.04.2011, ora 10.43, martorul ##### figurează cu o depunere în sumă de 5.350.000 lei, și la ora 11.08 cu o depunere în sumă de 1.400.000 lei, iar apoi la ora 10.55, 11.02, 11.06, 11.07, 11.16, ##### Haled Kamel figurează că a retras sumele de 1.393.000 lei, 1.268.625 lei, 1.228.725 lei, 89.550 lei, 1.343.250 lei, 1.400.000 lei (din contul #####, ## #####, ## #####, SC ##### SRL), în afară de comisionul bancar.

Prin mențiunile olografe și ștampilele aplicate pe contractul de împrumut de către funcționarii bancari, s-a atestat că au fost efectuate următoarele depuneri pentru creditorul ##### de către martorul #####:

- la data de 18.04.2011 suma de 1.800.000 lei;
- la data de 18.04.2011 suma de 1.800.450 lei;
- la data de 19.04.2011 suma de 1.650.000 lei;
- la data de 27.04.2011 suma de 5.190.000 lei;
- la data de 28.04.2011 suma de 5.350.000 lei;
- la data de 28.04.2011 suma de 1.400.000 lei;

Tribunalul București a reținut că, fiind audiat, martorul ##### a declarat în timpul urmăririi penale că a intrat în sediul agenției bancare împreună cu numitul #####, acesta conducându-l la biroul unui funcționar bancar, spunându-i să îl aștepte, în timp ce acesta a purtat discuții cu numita #####. Martorul a mai arătat că funcționara bancară în cauză, care cu siguranță știa despre operațiunile ce urmau a avea loc, i-a solicitat exemplarul original al contractului de împrumut al firmei ##### SA de către numitul #####, precum și delegația de împuternicire, iar apoi ##### l-a chemat la unul dintre ghișeele bancare unde casiera i-a dat niște hârtii pe care le-a semnat.

A precizat martorul că la momentul respectiv nu a avut asupra sa nicio sumă de bani și nu a depus în mod efectiv nicio sumă de bani, conform contractului de împrumut încheiat de ##### cu firma ##### SA, în contul acestei firme la respectiva agenție bancară.

Martorul a arătat că a procedat în mod similar și cu altă ocazie când a mers la aceeași agenție bancară unde a desfășurat aceeași operațiune de creditare.

Fiind audiat în timpul cercetării judecătorești, martorul ##### a precizat în legătură cu plățile efectuate că s-a întâlnit la unitatea bancară cu inculpatul #####, având asupra sa mai multe biletele la ordin care au fost ridicate în prealabil de la departamentul financiar pe baza de proces verbal. A precizat martorul că biletele la ordin au fost completate de el și că nu poate oferi detalii cu privire la contractele de publicitate în baza cărora au fost efectuate plățile, însă cu siguranță nu a avut asupra sa nicio sumă de bani pe care să o depună deplasându-se la unitatea bancară doar cu un contract de împrumut încheiat între ##### și Blue Air pe care l-a prezentat funcționarilor bancare. Ulterior, acel contract i-a fost restituit după ce au fost consemnate mai multe sume de bani.

Totodată, a precizat martorul că la punctul de lucru al băncii nu s-a prezentat cu nicio sumă de bani, nu a înmănat casierelor vreo sumă de bani, fiind doar sunat de inculpatul ##### care îi comunica momentul în care exista disponibil în cont pentru a proceda la efectuarea operațiunilor bancare. Martorul a mai menționat că a fost de mai multe ori la bancă în zile diferite pentru a proceda în același fel și de fiecare dată a fost însoțit de inculpatul #####.

Fiind audiată martora #####, care la momentul efectuării operațiunilor de creditare/retragere numerar menționate a avut calitatea de director al Raiffeisen Bank-Agenției Titan Est, a arătat că ##### avea completată greșit, pe împuternicirea de la #####, seria și numărul de la actul de identitate sau datele CNP și din acest motiv i-a cerut să refacă delegația și să revină ulterior. Tot cu acea

ocazie, ##### și ##### i-au arătat un contract între ## ##### și ##### administratorul ## #####, din care reieșea că acesta împrumută firma ## ##### cu o sumă mare de bani, precum și mai multe bilete la ordin emise de ## ##### către firmele ##### SRL și ## #####, inculpatul ##### spunându-i că firma ## ##### a cumpărat, pe baza unor facturi pe care le aveau asupra lor, mai multă marfă, respectiv fructe, legume și materiale promoționale a căror contravaloare urmau să o plătească.

Martora și-a amintit că a confruntat semnătura lui ##### de pe contractul de împrumut cu semnătura din fișa specimenului de semnătură existentă în bancă și a constatat că existau diferențe între cele două semnături, în sensul că pe contractul de împrumut era o semnătură mai scurtă a lui #####, iar în fișa cu specimenul de semnătură aparținând acestui, din bancă, era o semnătură mai lungă, cu mai multe caractere. În aceste condiții i-a spus lui ##### că nu recunoaște ca fiind valabilă semnătura de pe contract și i-a cerut acestuia să revină cu contractul pe care să fie aplicată o contrasemnătură de către #####, similară celei de pe specimenul de semnătură avut în bancă, iar la scurt timp, nu mai reține dacă în aceeași zi sau zilele următoare, ##### a revenit la bancă cu acel contract în original, pe care, la rubrica aparținând împrumutătorului ##### a fost aplicată și semnătura în varianta mai lungă, asemănătoare cu cea din specimenul de semnătură din bancă.

A văzut că biletele la ordin și facturile respective prezentate de ##### erau completate sume foarte mari de bani și atunci, fiind surprinsă de valoarea mare a instrumentelor de plată, i-a întrebat ce anume au cumpărat moment în care martorul ##### i-a spus că ## ##### a cumpărat de la firmele respective fructe și legume pe care le-au depozitat într-un depozit frigorific foarte mare. Martora a arătat că, în ziua aceea sau în zile următoare, la sediul băncii a venit ##### însoțit de ##### și de #####, pentru efectuarea tranzacțiilor indicate. A verificat înputernicirea martorului #####, iar după ce a reținut delegația acestuia, copie de pe cartea de identitate și de pe contractul de împrumut dintre ##### și ## #####, i-a cerut lui ##### să completeze o declarație pe proprie răspundere referitoare la proveniența sumelor de bani, iar după ce acesta s-a conformat a mers împreună cu ##### la casieria agenției unde au efectuat tranzacțiile, respectiv au efectuat depuneri și retrageri de numerar.

S-a precizat de către martora că ea personal nu a văzut, asupra lui ##### sau #####, vreo sumă de bani, însă potrivit procedurilor băncii, lucrătorii de la ghișeu, respectiv, ##### și ##### nu puteau să opereze în evidențele băncii depunerea unor sume în numerar și ulterior, transferul acestora, decât dacă sumele existau faptic și erau depuse efectiv.

A doua zi, la data de 19.04.2011, la bancă a venit din nou #####, ##### și ##### Haled Kamel care, în aceeași modalitate, au efectuat, prin bilete la ordin, emise de ## #####, plăți către ## ##### și retrageri de numerar de către beneficiarii plăților. Nici în această situație, martora nu a văzut la ##### vreo sumă de bani, însă tranzacțiile s-au făcut la casieria băncii.

A mai precizat martora că la datele de 27 și respectiv 28 aprilie 2011, între firmele menționate, reprezentate de către aceleași persoane, s-au efectuat tranzacții financiare similare, respectiv plăți efectuate din contul ## ##### pe baza de bilete la ordin, în contul societăților ## ##### și ## #####, la data de 27 aprilie 2011, sumele fiind retrase de fiecare dată, iar la data de 28 aprilie 2011, în contul ## #####, ## SC ##### SRL, ## ##### și ## #####, sumele fiind apoi retrase, în modalitatea: mai întâi, din contul ## ##### pe baza biletelor la ordin girate s-au transferat în conturile ## ##### și SC ##### SRL, sumele de câte 1.400.000 lei, iar după ce acestea au fost retrase, mai puțin comisionul oprit de bancă, prin intermediul altor bilete la ordin, care probabil au fost completate cu sumele atunci pe loc, sumele rezultate de 1.325.000 lei și respectiv 1.350.000 lei, au fost virate în contul firmelor ##### SRL, ##### SRL, respectiv ##### SRL, practic suma tranzacționată fiind de 1.400.000 lei, care, după oprirea comisioanelor bancare, diminuată cu cuantumul comisioanelor, a fost redepusă și ulterior, retrasă, în contul societăților pe care le-a precizat.

De fiecare dată, în ziua următoare tranzacțiilor a raportat Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor operațiunile bancare respective și a comunicat și direcției de specialitate a băncii, detailat, aceste tranzacții.

Tribunalul a reținut că situația plăților fictive a fost susținută parțial și de inculpatele ##### și #####

trimise în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Astfel, inculpata ##### a susținut că la data comiterii presupuselor infracțiuni își desfășura activitatea în cadrul ##### S.A. – Agenția Titan Est, iar printre activitățile pe care le desfășura erau și cele de legate de încasări și plăți. Inculpata a arătat că S.C. ##### FRUCT IMPEX S.R.L. a deschis un cont la agenția bancară încă din anul 2010 care avea drept împuternicit pe inculpatul ##### și pe martora #####, persoane pe care le cunoaște prin prisma activităților pe care le desfășurau în cadrul unității bancare. Totodată, inculpata l-a recunoscut pe numitul ##### Haled Kamel ca fiind împuternicit pentru conturile mai multor societăți precum Atonium Fruct S.r.l., ##### S.R.L.

Referitor la aspectele legate de operațiunile bancare efectuate în perioada 18.04.2011-28.04.2011 de către S.C. ##### S.A. în conturile S.C. ##### SRL, ## ##### SC ##### SRL, ## ##### și ##### SRL, inculpata a declarat că începând cu data de 18.04.2011 la sucursala băncii s-a prezentat un reprezentant al S.C. ##### S.A. care, pe baza unui contract de împrumut încheiat de societate cu administratorul societății, a depus în contul societății diferite sume de bani. A precizat inculpata că numitul ##### a prezentat mai multe bilete la ordin în beneficiul ##### SRL și ##### SRL, sume care erau retrase în întregime, în numerar de către inculpatul ##### și #####, pentru S.C. ##### SRL și de numitul ##### HALED KAMEL pentru ## ##### SC ##### SRL, ## ##### și ##### SRL.

Inculpata a arătat că în cazul depunerilor succesive din aceeași zi, după ce număra suma de bani cu care era alimentat inițial contul S.C. ##### S.A., era prezentat un bilet la ordin, suma era eliberată de către beneficiarii S.C. ##### SRL, ## ##### SC ##### SRL, ## ##### și ##### SRL, pentru ca ulterior, după ce aceștia se retrăgeau, să fie iar alimentat contul S.C. ##### S.A. și iar eliberată suma în baza unui bilet la ordin emis în favoarea S.C. ##### SRL sau S.C. ##### S.R.L.

A precizat inculpata că, de fiecare dată, biletele la ordin erau completate în incinta băncii unde se prezentau Pașaca #####, ##### și ##### Haled Kamel, iar procedura descrisă anterior s-a desfășurat pe parcursul mai multor zile până în data de 28.04.2011.

Inculpata ##### a declarat că a activat ca ofițer tranzacții clienți în cadrul agenției Titan Est a Raiffeisen Bank și a fost în concediu de odihnă până în data de 27.04.2011, atunci când la unitatea bancară s-a prezentat un reprezentant al S.C. ##### S.A., în persoana numitului #####, împreună cu inculpatul ##### și #####. A precizat inculpata că pe reprezentantul S.C. ##### S.A. nu îl cunoștea, însă despre inculpatul ##### și pe martora ##### știa că au deschis conturi la sucursala băncii fiind reprezentații unor societăți. Astfel, a arătat că în data de 27.04.2011 și, ulterior, în data de 28.04.2011, cu mențiunea că atunci au avut două operațiuni bancare succesive, reprezentatul S.C. ##### S.A. a alimentat contul cu o sumă de bani care ulterior a fost retrasă pe baza unor bilete la ordin depuse de către ##### și #####.

Referitor la tranzacțiile din data de 28.05.2011, inculpata a declarat că după o alimentare și o retragere inițială, inculpatul ##### i-a spus inculpatei ##### că o parte din suma retrasă urmează să fie refolosită pentru a alimenta contul S.C. ##### S.A., transferată pe baza unui bilet la ordin și ulterior retrasă, motiv pentru care aceasta a procedat doar la evidențierea scriptic a operațiunii bancare.

Având în vedere cele ce preced, Tribunalul București a constatat că inculpatele ##### și ##### au confirmat rularea succesivă a aceleiași sume de bani, precum și operațiunea prin care s-au simulat plățile către S.C. ##### SRL sau S.C. ##### S.R.L., respectiv o depunere urmată de o retragere, singura diferență față de situația de fapt reținută prin actul de sesizare constând în afirmarea veridicității alimentării contului S.C. BLUE AIR TRANSPORT AERIAN S.A pentru prima plată efectuată în fiecare zi către S.C. ##### SRL sau S.C. ##### S.R.L., aspect reținut de către instanță ca nereal după cum va motiva ulterior.

S-a mai arătat că, în timpul urmăririi penale, martora ##### a declarat că în cursul anului 2011 căuta un loc de muncă stabil motiv pentru care, în urma unor anunțuri postate pe mica publicitate, a luat legătura cu un cetățean arab care dorea să angajeze o secretară cunoscându-l astfel pe numitul Iamd ##.

A precizat martora că, la momentul angajării, inculpatul nu i-a spus cum se numește firma, programul de lucru sau activitățile concrete ce urmează se le desfășoare, nu existau registre sau alte documente care de regulă se țin la secretariatul unei firme, în încăperea în care își desfășura activitatea nu exista telefon fix sau fax, iar activitatea sa desfășurată în prima lună s-a rezumat la a face cafele pentru inculpat și prietenii acestuia.

Ulterior, inculpatul ##### i-a înmănat actele de înființare, documentele de evidență contabilă și ștampilele societăților S.C. ##### SRL, S.C. ##### S.R.L., ## ##### SC ##### SRL, ## ##### SRL și S.C. ##### S.R.L. precizând că acestea sunt societățile pe care le administrează, deși figura în acte ca administrator doar al S.C. ##### S.R.L.

Martora a mai arătat că la începutul lunii martie 2011 a fost împuternicită de inculpat pentru a administra conturile S.C. ##### S.R.L. cu scopul de a efectua depuneri și retrageri numerar. Întrucât relația dintre ea și inculpat a început să fie una mai apropiată, ##### i-a mărturisit că a cumpărat firmele respective în care nu figura ca administrator de la diferite persoane achitând între 10.000 euro – 15.000 euro. A concluzionat martora, după mai multe luni, că societățile anterior menționate nu desfășurau în fapt nicio activitate lucrativă concretă, ci doar emiteau facturi fără bază reală.

Referitor la sumele plătite S.C. ##### S.R.L. în datele de 18.04.2012, 19.04.2011 și 28.04.2011 și retrase de ea, martora a arătat că în acele zile l-a însoțit la bancă pe inculpatul #####. A completat biletele la ordin conform datelor spuse de inculpatul ##### Alia, iar după depunerea ordinelor de plată, suma inscripționată era transferată, retrasă și înmănată inculpatului în baza unui înscris din care rezulta că a împrumutat societatea. La efectuarea tranzacțiilor a fost prezent și un reprezentant al S.C. ##### S.A. care depunea sumele de bani ce urmau a fi transferate în baza ordinelor de plată și retrase, precizând însă că nu a observat ca acesta să aibă asupra sa vreo sumă de bani.

A afirmat martora că, în luna mai 2011, contul ##### S.R.L. a fost închis.

În ceea ce privește facturile emise de ## ##### factura nr.014 seria ### din data de 21.02.2011, factura nr.011 seria ### din data de 22.02.2011, factura nr.020 seria ### din data de 15.03.2011, factura nr.022 seria ### din data de 17.03.2011 și factura nr.033 seria ### din data de 21.03.2011 a precizat că acestea au fost completate de ea la solicitarea inculpatului #####, la fel ca și facturile emise de S.C. ##### SRL respectiv factura nr.037 seria TMP din data de 15.02.2011, factura nr.047 seria TMP din data de 21.02.2011, factura nr.039 seria TMP din data de 21.02.2011, factura nr.045 seria TMP din data de 01.03.2011, factura nr.046 seria TMP din data de 10.03.2011 și factura nr.049 seria TMP din data de 21.03.2011, în sensul în care inculpatul îi comunica datele cu care completa înscrisurile contabile, la rubrica „delegat” menționa un nume fictiv, semna și aplica ștampila societății emitente. Facturile au fost întocmite într-un singur exemplar, iar întrucât inculpatul ##### era foarte suspicios, după printare îi solicita să șteargă documentele aflate în format electronic, iar după o perioadă de timp distrugea laptopul pe care îl folosea.

Deși inculpatul ##### nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor în fața completului de judecată, Tribunalul București a reținut declarația acestuia dată în timpul urmăririi penale ca fiind veridică întrucât s-a coroborat cu mijloacele probatorii anterior menționate.

Astfel, instanța de fond a observat că inculpatul nu a recunoscut în prima etapă comiterea faptei penale și nici implicarea sa, pentru ca ulterior să revină și să ofere detalii confirmate de ceilalți martori audiați, precum și de înscrisurile de la dosarul cauzei.

Tribunalul București a mai constatat că inculpatul ##### a declarat în timpul urmăririi penale că a intrat în sediul Raiffeisen Bank – Agenția Titan, împreună cu numiți ##### și ##### Haled Kamel, iar ulterior s-a întâlnit cu numita #####, directoarea agenției respective care i-a condus la casierie. În baza contractului de împrumut al firmei ##### SA de către numitul #####, ##### a depus fictiv exact suma de bani ce urma a fi plătită de către ##### SA (completând în acest sens niște foi de vărsământ), iar apoi inculpatul depunea mai multe bilete la ordin (ce erau deja completate și semnate) emise de firma ##### SA în beneficiul firmelor ## ##### și ## ##### (bilete la ordin ce erau girate de cele două firme în numele altor societăți comerciale, respectiv ## #####, ## #####, SC ##### SRL, ## ##### la care împuternicit pe conturi era numitul ##### Aled Kamel și ## #####), iar ulterior numitul ##### Aled Kamel completa cererile de retragere în numerar a sumelor respective în baza unor contracte de împrumut a firmelor sale. Inculpatul a precizat că toate operațiunile financiar bancare au fost efectuate în mod fictiv, doar scriptic.

Inculpatul a menționat că, practic, în tot cursul derulării acestor tranzacții fictive, în mod faptic nu era depusă, transferată și nici retrasă nicio sumă de bani, toate aceste operațiuni având doar rolul de a crea aparența efectuării plăților corespunzătoare livrărilor fictive de materiale promoționale către firma ##### SA.

Astfel, a afirmat inculpatul că, în intervalul ## # ## aprilie 2011, au fost efectuate în mod similar celor expuse la

aceeași agenție bancară situată la Raiffeisen Bank – Agenția Titan, operațiuni de plăți fictive în aceeași modalitate cu singura deosebire că biletele la ordin emise de firma ##### SA, în beneficiul firmelor ## ##### și ## #####, au fost girate și în folosul firmei sale ## ##### de unde erau retrase fictiv de către el sau numita #####, în baza unor contracte de împrumut nereal.

În realitate, potrivit celor arătate de #####, de fiecare dată atât numitul ##### ALED KAMEL (pentru firmele ## #####, ## #####, SC ##### SRL, ## #####), el cât și numita ##### (pentru firma ## #####) în baza unor contracte de împrumut nu ridicau faptic nicio sumă de bani, toate tranzacțiile în bancă neavând un suport în realitate (nu se depuneau și nu se ridicau niciun fel de sume în numerar).

S-a mai observat de instanța de fond că declarația inculpatului ##### s-a coroborat cu declarațiile martorilor ##### și #####, fiind stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că sumele cu care a fost creditată societatea la data de 18.04.2011, respectiv suma de 1.800.000 lei, la data de 18.04.2011, respectiv suma de 1.800.450 lei, la data de 19.04.2011, respective suma de 1.650.000 lei, la data de 27.04.2011, respectiv suma de 5.190.000 lei, la data de 28.04.2011, respectiv suma de 5.350.000 lei și la data de 28.04.2011, respectiv suma de 1.400.000 lei nu au fost depuse în realitate, iar cu complicitatea funcționarilor în persoana inculpatelor ##### și ##### au fost înregistrate doar electronic în evidențele bancare.

În continuare, instanța de fond a constatat că inculpatul ##### figurează în documentele bancare că a efectuat un număr de 6 operațiuni de creditare în sumă de câte 200.000 lei fiecare, la BRD Ag. #####, în sumă totală de 1.200.000 lei. Cele 6 operațiuni de creditare figurează că au fost efectuate prin câte trei operațiuni de depunere numerar succesive, de câte 200.000 lei fiecare, în două zile, respectiv 30.11.2011 și 02.12.2011. Operațiunile din data de 30.11.2011 figurează că au fost urmate de două plăți către ## ##### și o plată către ## ##### în cuantum de 200.000 lei fiecare. Fiecare dintre cele trei sume care figurează ca fiind achitate către cele două societăți, în data de 30.11.2011, apar ca fiind retrase în numerar, în aceeași zi, de către numitul Ebrahim ##### Aly, cu specificația: “Plată conform Borderou Achiziții”; Operațiunile din data de 02.12.2011 figurează că au fost urmate de două plăți către ## ##### (una în sumă de 200.000 lei și una în sumă de 199.850 lei) și o plată către ## ##### în cuantum de 200.000 lei. Fiecare dintre cele trei sume care figurează ca fiind achitate către cele două societăți, în data de 02.12.2011, apar ca retrase în numerar, în aceeași zi, de către numitul Ebrahim ##### Aly, cu specificația: “Plată conform Borderou Achiziții”.

S-a mai reținut că, din documentele bancare, rezultă că martora ##### a efectuat o operațiune de depunere numerar creditare la BRD Ag. #####, în data de 20.12.2011, în sumă de 121.500 lei, plătiți cu ordin de plată către ## #####, utilizați de societatea beneficiară pentru efectuarea unui schimb valutar în vederea unei plăți externe către ##### KUNYU INDUSTRIAL CO, în valoare de 121.544 lei.

Fiind audiată, martora a arătat că, în cursul lunii decembrie 2011, inculpatul ##### i-a dat o sumă de bani situată în jurul valorii de 50.000 -60.000 lei, cerându-i să se deplaseze la Agenția BRD – ##### (situat în apropierea Pieței Muncii) și să o depună în contul ## #####. În aceeași zi sau în ziua imediat următoare, ##### i-a adus o împuternicire emisă de ## ##### din conținutul căreia reieșea că a fost împuternicită să depună în contul acestei societăți deschis la BRD - Agenția ##### o sumă de bani, iar cu această procură și suma dată de #####, a mers la bancă și a depus suma în contul ## #####. Precizează martora că ##### nu i-a explicat detaliat de ce depune această sumă de bani în contul ## #####, doar că are o datorie la această firmă.

Fiind audiată în timpul cercetării judecătorești, martora a precizat că nu își amintește toate detaliile, însă ceea ce a declarat cu ocazia audierii de către organele de urmărire penală reflectă adevărul și că a dat depoziția fără a fi făcute presiuni asupra sa.

Analizând contractul de împrumut dintre inculpatul ##### și ## #####, Tribunalul București a reținut că pe acesta este menționată depunerea numerar creditare, la BRD Ag. #####, din data de 20.12.2011, în sumă de 121.500 lei.

S-a observat că o persoană care nu avea nicio legătură cu ## ##### a acționat la cererea inculpatului ##### ca reprezentant al acestei persoane juridice, depunând în numele inculpatului ##### suma de 121.500 lei care ulterior a fost transferată către ## #####, societate controlată de inculpatul ##### pentru a justifica plata unor servicii fictive.

A mai reținut Tribunalul că martorul ##### a efectuat o operațiune de creditare prin depunere de numerar, la Raiffeisen Agenția București, în data de 10.02.2012, în sumă de 400.000 lei, plătiți în aceeași zi de la Agenția

prin două ordine de plată a câte 200.000 lei fiecare, către ## ##### și SC ##### SRL. Din conturile celor două societăți beneficiare, deschise la Raiffeisen Agenției #####, figurează că a fost efectuată, în aceeași zi câte o operațiune de retragere numerar în suma de 198.000 lei fiecare (total 396.000 lei), cu specificația “Restituire împrumut” de către martora #####, împuternicită pe conturile celor două societăți.

De asemenea, martora ##### a efectuat un număr de 19 operațiuni de depunere numerar conform contract de împrumut din 28.03.2011 (suma de 30.120.793 lei) și o operațiune de creditare (suma de 200.000 lei), în sumă totală de 30.320.793 lei, la Raiffeisen Ag. #####, în zilele de 10.02.2012 și 29.02.2012.

Astfel, în data de 10.02.2012 au fost întocmite documente bancare care să ateste că au fost efectuate cinci operațiuni succesive de depunere numerar conform contract de împrumut din 28.03.2011 și o operațiune de creditare prin depunere numerar de către martora #####, pentru fiecare dintre ele fiind întocmite documente care să ateste atât plata către RASTY TRADING sau TERISTA MEAT PLUS, cât și retragerea în numerar din conturile societăților beneficiare de către martora #####, cu specificația “Restituire împrumut”.

În data de 29.02.2012 au fost întocmite documente bancare care să ateste că au fost efectuate 14 operațiuni succesive de depunere numerar conform contract de împrumut din 28.03.2011 de către martora #####, fiecare dintre ele fiind urmată de întocmirea de documente care să ateste atât plata către RASTY TRADING sau TERISTA MEAT PLUS, cât și retragerea în numerar din conturile societăților beneficiare de către martora #####, cu specificația “Restituire împrumut”.

Prin mențiunile olografe și ștampilele aplicate pe contractul de împrumut de către funcționarii bancari, s-a atestat efectuarea următoarelor depuneri pentru creditorul ##### de către martora ##### (suma totală de 30.120.793 lei): la data de 10.02.2012 suma de 396.000 lei, la data de 10.02.2012 suma de 975.000 lei, la data de 10.02.2012 suma de 995.000 lei, la data de 10.02.2012 suma de 1.190.000 lei, la data de 10.02.2012 suma de 1.198.900 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.140.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.135.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.115.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.100.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.060.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.060.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 2.000.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 1.900.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 1.890.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 1.950.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 1.950.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 1.940.000 lei, la data de 29.02.2012 suma de 896.393 lei și la data de 29.02.2012 suma de 229.500 lei

În timpul urmăririi penale, martora ##### a declarat că în dimineața zilei de 10.02.2012, a fost chemată de directorul financiar al societății, #####, care i-a spus că în cursul acelei zile urmează să se deplaseze la Agenția ##### a Raiffeisen Bank și să efectueze din contul societății (## ##### SRL), plăți, în contul furnizorilor ## ##### și SC ##### SRL. ##### i-a spus că în contul ## ##### urmează ca în cursul aceleiași zile să fie făcute depuneri de către administratorul unic al societății, #####, iar, în funcție de cuantumul sumelor depuse în contul ## #####, va efectua plăți în contul celor două societăți care figurau în evidența contabilă ca furnizori, fără a-i preciza suma ce urma să fie achitată. În jurul prânzului, cu un autoturism Peugeot de culoare albastră, aparținând ## #####, condus de un coleg, a mers la Agenția ##### a Raiffeisen Bank, fără să aibă asupra sa, de la societate, vreo sumă de bani.

Înainte de a merge la bancă, numitul ##### i s-a spus să se informeze dacă în contul societății au fost depuși, de către inculpatul #####, bani, care este suma și apoi să efectueze plăți în contul celor două societăți nominalizate mai sus. Chiar dacă martorul ##### nu i-a spus în mod expres dacă vorbise sau nu cu inculpatul ##### în legătură cu sumele de bani pe care acesta urma să le depună în contul ## #####, martora a tras concluzia că aceștia au discutat în prealabil.

În continuare, a relatat martora că în momentul în care a intrat în bancă, a mers în biroul șefei de agenție, i-a spus acesteia că este reprezentanta ## ##### și a rugat-o să verifice dacă contul societății ## ##### a fost creditat prin depunere de numerar. După ce i s-a spus de către șefa de agenție care este soldul contului, a completat mai multe ordine de plată, în echivalentul sumei cu care fusese creditat contul de către administratorul ##### și a efectuat plăți în contul societăților ##### SRL, respectiv ##### SRL. Ordinele de plată pe care le-a completat nu erau semnate de ea, ci de către administratorul unic al societății, #####, ea completându-le cu rubricile sumelor și al beneficiarilor acestora și le-am dat lucrătorului de la ghișeu al băncii.

Martora a mai precizat că directorul agenției bancare i-a cerut să meargă la ghișeu și să semneze foile de vărsământ care atestau depunerea sumelor în numerar de către #####, deoarece acestea nu fuseseră

semnate de către el, cu toate că sumele fuseseră depuse iar banii se aflau în contul societății. S-a conformat cererii șefei de agenție bancară și a semnat la rubrica deponent foile de vărsământ care atestau depunerea în contul societății, de sume de bani de către inculpatul #####.

După ce a efectuat plățile s-a întors la biroul de la sediul societății, a depus în contabilitate pentru a se înregistra, copiile foilor de vărsământ și ordinelor de plată pentru a se efectua înregistrările contabile.

Martora a arătat că, în mod cert, nici de la bancă, nici de la o altă persoană, nu a primit vreo sumă de bani, retrasă din contul ## ##### sau ## #####, în urma plăților efectuate.

La data de 29.02.2012 a procedat în mod similar, respectiv a fost chemată de către martorul #####, care i-a spus ca și în cazul anterior să meargă la aceeași agenție bancară, să verifice dacă contul societății a fost creditat prin depuneri în numerar de către inculpatul ##### și să facă plăți în contul acelorași două societăți, ## ##### și SC ##### SRL.

Și de această dată, în bancă se afla și inculpatul #####, însă nu a avut nicio discuție cu acesta, de altfel nici nu îl cunoștea și nu a avut reprezentarea că acesta este reprezentantul vreuneia din cele două societăți la care efectua plăți. După ce a fost verificat soldul contului a completat ordinele de plată către societățile ## ##### și SC ##### SRL, a semnat la ghișeu foile de vărsământ care atestau depunerea de sume în numerar de către inculpatul #####. După efectuarea acestor operațiuni a luat copiile foilor de vărsământ și ordinelor de plată și a revenit la sediul societății unde a dat spre înregistrare în contabilitate documentele respective.

Nici de această dată nu a primit, nici de la bancă, nici de la altă persoană, vreo sumă în numerar, iar sumele pe care le-a plătit în contul celor două societăți erau de ordinul milioanelei de lei fără a reține cuantumul acestora. Fiind audiată în timpul cercetării judecătorești, martora a relatat aceleași aspecte precizând că sumele de bani cu care a fost creditat soldul ## ##### erau aduse de un șofer pe care nu îl poate nominaliza.

Analizând documentele Tribunalul București a constatat că sumele de bani descrise anterior, după transferare, au fost retrase de martora #####.

Fiind audiată aceasta a precizat că, întrucât avea nevoie de bani, după ce l-a cunoscut pe inculpatul #####, a fost de acord să lucreze pentru acesta în sensul în care să efectueze operațiuni bancare privind societățile pe care le administra. După ce a acceptat, a fost invitată de către inculpatul ##### și martorul ##### Zhamal Kamel la biroul unui notar public unde a fost întocmită o procură specială pentru a reprezenta societățile ## ##### și SC ##### SRL, ulterior prezentându-se la unitatea bancară pentru a i se lua un specimen de semnătură.

În data de 10.02.2012 inculpatul ##### a contactat-o telefonic solicitându-i să se prezinte la agenția Raiffeisen #####. Aici inculpatul ##### și martora ##### i-au prezentat-o pe numita ##### ca fiind contabilă ## ##### SA, aceasta având un geamantan plin cu bani cu care s-a dus la casierie. Ulterior, inculpatul ##### i-a dat o dispoziție de retragere numerar, ce avea completată suma ce urma a fi retrasă, pe care a semnat-o. După care a depus dispoziția de retragere numerar în prezența doamnei #####, persoana de la ghișeu nu i-a remis nicio sumă de bani. În continuare, a susținut martora că numita ##### a completat o altă dispoziție, în numele ## #####, de depunere a sumei care figura retrasă de ea în contul ## #####, după care, din nou, martora a semnat o altă dispoziție de retragere numerar în numele ## #####, dată tot de către ##### și #####. Aceste operațiuni succesive au fost efectuate de mai multe ori.

A declarat martora că i s-au părut suspecte tranzacțiile motiv pentru care a refuzat să mai dea curs rugăminților inculpatului ##### de a repeta procedura, însă la insistențele acestuia, s-a deplasat la unitatea bancară și la data de 29.02.2011, unde era așteptată de inculpat și #####, procedând în mod asemănător, respectiv martora a depus o sumă de bani în contul ## ##### care ulterior a fost transferată în contul ## ##### și ## #####, retrasă de ea în mod fictiv și redepusă de martoră. A menționat că în acea zi a efectuat mai multe operațiuni de acest fel.

În cursul urmăririi penale, martora #####, care la momentul efectuării operațiunilor de creditare/retragere numerar avea calitatea de director al Agenției #####, a declarat că anterior datei de 10.02.2012, la sediul Agenției ##### a Raiffeisen Bank a venit cetățeanul sirian #####, pe care l-a recunoscut după fotografie, fiind deschise conturi pentru una sau două societăți, de către el sau persoanele care îl însoțeau. Nu își amintește cu certitudine dacă firmele pentru care ##### a deschis conturi au fost ##### SRL și ##### SRL sau alte două societăți, însă își amintește cu certitudine că martora ##### a fost împuternicită pe aceste conturi.

La data de 10.02.2012, în agenție a venit #####, care i-a prezentat o împuternicire din partea ## ##### ##### pentru a efectua operațiuni pe conturile societății. După ce a verificat dacă martora ##### poate să deruleze operațiuni în numele ## #####, aceasta i-a spus că intenționează să efectueze transferul unor sume de bani. A precizat martora că numita ##### era însoțită de martora #####, iar după ce i-a confirmat că poate să efectueze operațiuni în numele ## ##### s-a așezat la o masă din incinta agenției și a început să completeze ordine de plată. După ce a completat ordinele de plată, #####, împreună cu #####, au mers la ghișeu unde se afla ##### unde a depus în contul ## ##### suma de 396.000 lei, după care a transferat prin ordin de plată, în contul ## #####, inițial suma de 980.000 lei, după care, imediat, martora ##### a solicitat retragerea sumei din contul ## ##### SRL în baza unui contract de restituire împrumut între asociatul firmei și societate, iar apoi suma respectivă a fost dată martorei #####, redepusă în contul ## ##### și apoi, prin ordin de plată, plătită suma de 1.000.000 lei în contul ## #####.

În acel moment, ofițerul de la ghișeu ##### i-a scris pe calculator, pe rețeaua de chat intern, faptul că se efectuează tranzacțiile respective care i se păreau suspecte, deoarece a observat că sumele depuse se retrăgeau și redeponeau, între cele două persoane, iar ea, neavând posibilitatea potrivit normelor bancare să refuze tranzacțiile, i-a spus să continue să le efectueze sfătuind-o să verifice bine sumele înscrise în contractele de împrumut ce erau prezentate de către ##### pentru retragerea sumelor, precum și sumele înscrise în foile de vărsământ și documentele de retragere.

Având în vedere această succesiune de transferuri bancare respectiv depuneri în contul ## #####, plata sumelor depuse inițial în contul ## #####, retragerea sumei plătite în acest cont, redepunerea sumei retrase în contul ## #####, plata sumei respective în contul ## #####, urmată de redepunerea sumei în contul ## #####, în mod succesiv, întrucât ##### și ##### i-au explicat operațiunile bancare pe care le vor întreprinde lucrătorului de la ghișeu în persoana martorei #####, sumele astfel tranzacționate nu au mai fost numărate fizic și scoase din casieria băncii pentru a fi înmânate celor două persoane și apoi reintroduse în casierie cu ocazia fiecărei depuneri. În realitate au fost întocmite, semnate și ștampilate doar documentele de transfer (ordine de plată, foi de vărsământ, formulare de eliberare numerar) și operate în sistemul informatizat al băncii toate aceste transferuri.

Martora a mai afirmat, după cum a reieșit și din extrasele de cont ale ## ##### și respectiv ## ##### TRADING și ## #####, care i-au fost prezentate cu ocazia audierii, că suma tranzacționată în realitate la data de 10.02.2012, prin mai multe operațiuni succesive, a fost de 400.000 lei, depusă cash în contul ## ##### deschis la o altă sucursală Raiffeisen Bank, de către #####, la care s-a adăugat suma de 140.000 lei care a provenit dintr-un schimb valutar efectuat de către #####, respectiv suma totală de 540.000 lei, tranzacționată în mai multe rânduri pentru ca în final, suma tranzacționată a fost redepusă în contul ## ##### de către #####. S-a arătat că retragerea fizică în numerar a acelei sume nu ar fi fost posibilă deoarece nu fusese anunțată, iar suma nu se afla fizic în unitatea bancară, ci doar în contul societății.

După terminarea operațiunilor a pregătit toate documentele care au reflectat tranzacțiile respective și potrivit normelor interne ale băncii a raportat tranzacțiile suspecte departamentului de specialitate din cadrul ##### SA.

De asemenea, a precizat martora că, la data de 29.02.2012, la sediul băncii au venit din nou martorele ##### și #####, care au efectuat același fel de transferuri financiare între aceleași societăți, cu aceeași ordine pe care a descris-o anterior, numai că de această dată, după cum rezultă și din extrasul de cont al ## ##### care i-a fost prezentat cu ocazia audierii, în contul ## ##### deschis la o altă agenție Raiffeisen Bank, înainte de a se efectua transferurile (respectiv plăți din contul ## ##### în contul ## #####, retragerea sumei plătite în acest cont, redepunerea sumei retrase în contul ## #####, plata sumei respective în contul ## #####, urmată de redepunerea sumei în contul ## #####, în mod succesiv), au fost efectuate două schimburi valutare din euro în lei, a sumei totale de 2.169.000 lei, respectiv 346.960 lei, care a fost tranzacționată succesiv în modalitatea arătată.

Și în acest caz sumele nu au fost numărate, retrase fizic din casieria agenției bancare, doar au fost procesate documentele de transfer bancar (ordine de plată, foi de vărsământ, formulare de eliberare numerar) și s-a verificat disponibilul conturilor curente care se actualizau automat în momentul procesării tranzacțiilor.

Și în acest caz funcționarul bancar care a procesat operațiunile a fost tot ##### iar după efectuarea tranzacțiilor, ca și în cazul anterior, a sesizat departamentul de specialitate al băncii cu privire la tranzacțiile suspecte efectuate între societățile respective.

Tribunalul a reținut că declarația martorei ##### s-a coroborat cu declarația martorei #####, ofițer tranzacții clienți în cadrul Raiffeisen Bank-Agenția #####, care a arătat că în situația în care la ghișeu o persoană fizică sau juridică, prin reprezentantul legal, depunea o sumă de bani, ea verifică suma care urmează a fi depusă, numără suma depusă iar în situația în care suma respectivă se depune în baza unui contract de împrumut sau creditare societate, verifică contractul de pe care oprește o copie, pe care o arhivează la actele zilei, iar după operațiune înscrie pe contract suma depusă, după care aplică ștampila sucursalei și semnează la rubrica corespunzătoare sumei depuse.

În legătură cu tranzacțiile efectuate la datele de 10.02.2012 și respectiv 29.02.2012, între firmele ## ##### și ## #####, respectiv ## #####, martora a făcut precizarea că la ghișeul sucursalei bancare s-a prezentat reprezentantul ## #####, care a efectuat operațiunile de transfer în conturile ## ##### TRADING și ## #####. A mai arătat martora că, la datele indicate, numita ##### s-a prezentat la sediul Agenției #####, însoțită de reprezentantul ## #####, aceasta spunându-i că urmează să retragă o sumă de bani ce urma a fi depusă de către numita ##### în contul ## #####, astfel că nu se mai impunea preluarea faptică a sumei respective în numerar, operațiunile respective urmând a fi derulate doar în mod scriptic (##### retrăgând în mod scriptic, în mai multe rânduri sume de bani, ce apoi erau imediat depuse scriptic de către ##### în contul ## #####).

Din câte își amintește, la datele efectuării tranzacțiilor (10.02.2012, 29.12.2012), reprezentantul ## #####, respectiv #####, după cum a rezultat din documente, a venit însoțită de #####, iar martora doamna ##### a efectuat, în numele ## #####, depunerea unei sume mari de bani, în jurul valorii a 2.000.000 lei.

Suma depusă inițial, ca și cronologie a operațiunilor, prin ordine de plată, după ce a fost numărată și procesată, a fost transferată în contul celor două societăți, după cum i s-a cerut de către cele două reprezentante ale societăților. Ea personal a scanat ordinele de plată și după ce sumele au apărut în sistemul informatic în conturile ## #####, respectiv ## #####, pe baza formularelor de retragere numerar care au fost completate de către #####, și a contractelor de împrumut dintre administratorii firmelor respective și societăți, le-a procesat în sistemul informatic, iar, în situația în care retragerea sumei plătite a fost urmată imediat de depunere, nu mai a luat din nou suma de bani pentru a o număra fizic, respectiv a o înmâna doamnei ##### urmând să-i fie dată înapoi, spre depunere, fie de către doamna ##### sau doamna #####, doar a procesat documentele și a efectuat mențiunile corespunzătoare în contractele prezentate.

Referitor la perioadele extrem de scurte de timp în care a procesat operațiunile de depunere, transfer, retragere și redepunere a sumelor ce au făcut obiectul tranzacțiilor dintre societățile menționate, martora a precizat că a fost depusă inițial o sumă de bani de către ## #####, iar ulterior au fost întocmite și completate toate documentele aferente tuturor retragerilor și transferurilor, fără ca sumele în numerar retrase și depuse ulterior să fi fost preluate în mod faptic.

Cu privire la aceste tranzacții bancare, inculpatul ##### a declarat, în timpul urmăririi penale, că, la scurt timp după derularea operațiunilor de plată de la BRD – Agenția #####, împuternicitul pe conturi Ebrahim ##### nu a mai putut fi găsit, astfel i-a comunicat numitului Najib Dwidari faptul că trebuie găsită o altă persoană care să fie împuternicită pe conturile bancare ale firmelor ## ##### și ## #####. Ulterior, în luna ianuarie 2012, prin intermediul altor persoane, a cunoscut-o pe numita ##### căreia i-a propus să devină împuternicită pe conturile firmelor ## ##### și ## #####, urmând să deruleze operațiuni corespunzătoare acestei calități (în fapt retrageri de numerar), în schimbul unor sume de bani.

A mai precizat inculpatul că, după o perioadă de timp, întrucât trebuia achitat și restul plăților fictive pentru facturile nerezale de materiale promoționale livrate către firma ##### SA, cu ocazia unei întâlniri avute cu Najib Dwidari, au convenit cu acesta ca o parte dintre plăți să fie făcute la BRD – Agenția #####, unde ## ##### și ## ##### aveau deschise conturi. În acest scop, Najib Dwidari a sunat-o pe ##### și i-a spus că la BRD – Agenția ##### urmează să se întâlnească cu o persoană ce reprezenta firma ##### SA, indicând în acest sens numele de #####.

În sediul unității bancare numita ##### Nagela, în baza unui ordin de plată ce era semnat în numele ##### SA, a dispus plata către una din cele două firme beneficiare, respectiv ##### sau #####, sumă ce era retrasă în numerar de către numita ##### și încredințată în baza dispoziției sale numitei #####, care, în baza altor ordine de plată deja semnate, depunea suma de bani și dispunea plata aceleiași sume celor două firme ##### sau #####.

A mai precizat inculpatul că, în completarea ordinelor de plată cu sumele de urmau să fie transferate, se trecea o sumă mai mică, dar apropiată ca valoare pentru a nu da de bănuț.

Inculpatul a arătat că, prin aceste operațiuni, se crea din nou aparența plății facturilor fictive de materiale promoționale emise de #####, respectiv ##### către firma ##### SA, în realitate însă neîncasându-se nicio sumă de bani în contul acestor livrări fictive – suma de bani plătită inițial revenind în urma operațiunilor de transfer, ridicare și depunere în contul firmei ##### SA.

Inculpatul a arătat că asemenea operațiuni au mai fost efectuate la Agenția BRD încă o singură dată și tot cu numita ##### (ca reprezentantă a firmei ##### SA), el fiind însoțit din nou de ##### și de numita #####.

S-a precizat că, în realitate, nicio sumă de bani retrasă nu rămânea la inculpat sau la #####, scopul derulării acestor operațiuni succesive de plată-ridicare numerar și depunere numerar, fiind doar acela de a crea aparența realității operațiunilor comerciale de livrare fictivă a materialelor promoționale către firma ##### SA prin atestarea scriptică a operațiunilor de plată a acestor mărfuri, care însă nu s-au derulat și nu au fost achitate în fapt. Mai mult, inculpatul a arătat că, din cauza multitudinii și succesiunii operațiunilor bancare, din eroare, s-a ajuns ca în mod scriptic cuantumul plăților să fie mai mare decât valoarea presupuselor servicii contractate.

În ceea ce privește plata către el a procentului de 1,5 % din valoarea facturilor fiscale fictive emise în numele ##### și ##### către ##### SA, procent ce fusese convenit în urma discuțiilor inițiale avute cu Najib Dwidari, a menționat că, cu ocazia întâlnirilor avute la agențiile bancare unde s-au efectuat operațiunile fictive de plăți cât și a altor întâlniri, numiții Najib Dwidari și ##### îi făceau promisiuni ce nu erau onorate întrucât respectivii motivau că ##### SA nu deține lichidități datorită crizei financiare.

Referitor la aceste tranzacții, martora ##### a declarat că, după ce au fost făcute actele de cesiune a părților sociale pentru firmele ##### SRL, ##### SRL, ##### SRL și ##### SRL către ##### Zhamal Kamel, #####, prin intermediul unui cunoscut de-al său Farhan, tot cetățean arab, a cunoscut-o pe #####, careia îi spunea doamna #####, și pe soțul acesteia ##### și i-a propus acesteia să o împuternicească pe contul societăților ##### SRL, ##### SRL și #####.

La data de 10.02.2012, a mers la Agenția Raiffeisen Bank – #####, împreună cu ##### și #####. În bancă a intrat doar ea cu ##### și #####, iar ##### a intrat în biroul directoarei de agenție. La scurt timp a venit în bancă din parte #####, contabilă societății, #####, care a intrat de asemenea în biroul șefei de agenție unde se afla și #####. Atât ea cât și ##### și #####, precum și reprezentanta #####, contabilă societății, știau motivul pentru ce s-au deplasat la unitatea bancară, respectiv pentru a efectua tranzacții financiare cu firma BLUE AIR, prin intermediul firmelor ##### și ##### SRL, ca și în cazul tranzacțiilor pe care le-au efectuat anterior în cadrul agenției bancare Titan Est. Și în acest caz directoarea agenției a verificat contul #####, după care ##### a completat din partea plătitorului ##### SA în favoarea beneficiarilor ##### SRL și ##### SRL mai multe ordine de plată cu sumele dictate de #####.

Tot la cererea lui #####, ##### completa cereri de retragere în numerar a sumelor care figurau depuse prin ordinele de plată de către ##### în contul societăților ##### SRL și ##### SRL. ##### apoi completa foi de vărsământ din care reieșea că a depus înapoi în contul ##### sumele care figurau retrase de #####.

Analizând toate aceste mijloace probatorii, Tribunalul București a concluzionat, în acord cu organele de urmărire penală, că, spre deosebire de operațiunile de depunere numerar conform contract de împrumut din 28.03.2011 desfășurate la Raiffeisen Bank-Agenția Titan Est de către martorul #####, când nu au existat niciuna din sumele de bani cu care figurează că s-a creditat contul ##### (fostă #####

###) (respectiv suma de 17.190.450 lei), în cazul operațiunilor de depunere numerar conform contract de împrumut asociat din 28.03.2011, respectiv o operațiune de creditare, desfășurate la Raiffeisen Bank-Agenția de către martora, au existat faptic în conturile societății doar sumele de 1.058.000 în data de 10.02.2011, respectiv 2.140.000 lei în data de 29.02.2011, însă acestea nu reprezintă sumele depuse conform contractului de împrumut din 28.03.2011.

Astfel, s-a reținut că suma de 1.058.000 rulată la data de 10.02.2011 provine din creditarea cu 400.000 lei făcută de și din transferul bancar al sumei de 658.000 lei provenit de la BRD Agenția, sumă depusă/retrasă de mai multe ori în cursul aceleiași zile, ajungându-se la simularea depunerii sumei totale de 4.754.900 lei în aceeași zi,

Analizând expertiza contabilă, respectiv anexa 7.1, instanța de fond a constatat că martorul Navin figurează că a efectuat o depunere de 340.000 euro în data de 09.02.2012 în BRD Ag, cu specificația “încasări bilete de avion”, înregistrată în registrul de casă în valută ca și creditare. Suma de 340.000 euro a fost schimbată în 1.477.419 lei din care suma de 400.000 lei a fost plătită cu ordin de plată în aceeași zi către, iar suma de 400.000 lei a fost plătită cu ordin de plată în aceeași zi către, rămânând un sold de 657.512 lei ca fost utilizat pentru a acoperi o mare parte din transferul în sumă de 658.000 lei efectuat în data de 10.02.2012 către contul BLUE AIR deschis la Raiffeisen Ag. București.

A mai constatat Tribunalul București că martora figurează în documentele bancare că a efectuat o operațiune de creditare prin depunere de numerar, la Raiffeisen Agenția București, în data de 10.02.2012, în sumă de 400.000 lei, plătiți în aceeași zi de la Agenția prin două ordine de plată a câte 200.000 lei fiecare, către și SC SRL, plăți ce a fost efectuate la ora. 1138.

Din conturile celor două societăți beneficiare, deschise la Raiffeisen Agenției, figurează că a fost efectuată, în aceeași zi, câte o operațiune de retragere numerar în suma de 198.000 lei fiecare (total 396.000 lei), cu specificația “Restituire împrumut” de către martora, împuternicită pe conturile celor două societăți, la ora 1146 respectiv 1149.

Ulterior, conturile au fost alimentate cu suma de 396.000 lei, în aceeași zi la ora 11:54, fiind evident că suma depusă de martoră, ulterior transferului și retragerii de către numita, a fost înmănată inculpatului pentru a relua simularea plăților.

S-a arătat că prin rularea acestor sume s-a ajuns la simularea depunerii sumei totale de 4.754.900 lei în aceeași zi.

În ceea ce privește suma de 2.140.000 lei rulată în data de 29.02.2011, s-a arătat că aceasta a fost înregistrată în evidența contabilă a societății ca și creditare făcută de inculpatul în sumă de 500.000 euro, sumă depusă de martorul la BRD Agenția București, dar nu în baza contractului de împrumut din 28.03.2011, și schimbată în suma de 2.169.000 lei, din care a fost plătită către TERISTA MEAT PLUS suma de 2.160.000 lei. Din suma încasată de către TERISTA MEAT PLUS, suma de 2.140.000 lei a fost retrasă în numerar de către martora, și apoi redepusă de martora, de mai multe ori în cursul aceleiași zile, ajungându-se la simularea depunerii sumei totale de 25.365.893 lei în aceeași zi.

Concluziile instanței s-au coroborat cu declarația martorei ca a afirmat că nu a avut asupra ei nicio sumă de bani pentru a o depune în conturile societății.

În ceea ce privește creditarea societății printr-un număr de 2 operațiuni în sumă totală de 840.000 euro, Tribunalul a arătat că martorul Navin figurează că a efectuat o depunere de 340.000 euro în data de 09.02.2012 în BRD Ag, cu specificația “încasări bilete de avion”, înregistrată în registrul de casă în valută ca și creditare. Suma de 340.000 euro a fost schimbată în 1.477.419 lei și a fost folosită pentru efectuarea în aceeași zi a unei plăți de 400.000 lei către, a unei plăți de 400.000 lei către, iar suma de 657.512 lei a fost utilizată pentru a acoperi o mare parte din transferul în sumă de 658.000 lei efectuat în data de 10.02.2012 către contul BLUE AIR deschis la Raiffeisen Ag. București.

De asemenea, martorul figurează că a efectuat o depunere de 500.000 euro în data de 29.02.2012, sumă înregistrată în evidența contabilă a societății ca și creditare făcută de inculpatul în euro. Suma de 500.000 euro a fost schimbată în 2.169.000 lei, din care a fost plătită către TERISTA MEAT PLUS suma de 2.160.000 lei. Din suma încasată de către TERISTA MEAT PLUS, suma de 2.140.000 lei a fost retrasă în numerar de către martora, cu specificația “Restituire Împrumut”, suma de 10.700 lei a fost reținută de bancă sub formă de comision bancar, iar suma de 9.300 lei a rămas în cont și a fost utilizată ulterior.

Raportat la cele arătate, Tribunalul a concluzionat că niciunul dintre aspectele care confereau veridicitate relațiilor comerciale dintre ## ##### ## și ## ##### ##, respectiv ## ##### ## nu a fost confirmat prin mijloacele probatorii administrate, arătându-se că probele analizate demonstrează indubitabil că relațiile comerciale dintre ## ##### ## (fostă ## ##### ##) și ## ##### ##, respectiv ## ##### ## au avut un caracter simulat și că toate plățile efectuate de ## ##### ## - ## ##### ## - 23.394.243 lei și ## ##### ## - 26.437.393 lei - au fost fictive.

În raport de apărările inculpaților ## ##### ## (fostă ## ##### ##), Tribunalul a constatat că „refuzul dreptului de deducere constituie o excepție de la aplicarea principiului fundamental pe care îl reprezintă acest drept, revine autorităților fiscale competente sarcina să stabilească corespunzător cerințelor legale elementele obiective care permit să se concluzioneze că persoana impozabilă a săvârșit o fraudă sau știa ori ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă. Revine în continuare instanțelor naționale sarcina de a verifica dacă autoritățile fiscale implicate au stabilit existența unor astfel de elemente obiective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 aprilie 2018, Biosafe – Industria de Reciclagens, C-8/17, EU:C:2018:249, punctul 39, precum și Hotărârea din 16 octombrie 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, punctul 36 și jurisprudența citată)” - cauza C-610/19 Vikingo Fővállalkozó Kft.

Or, Tribunalul București a considerat că a fost demonstrat în afara oricărui dubiu că ## ##### ##, respectiv ## ##### ## erau societăți cu comportament specific firmelor „fantomă”, nu aveau sediu social, puncte de lucru, patrimoniu de afecțiune, angajați, nu aveau posibilitatea obiectivă de a presta serviciile contractate, nu erau partenerii obișnuiți ai ## ##### ## care de altfel nu a avut în mod intenționat un comportament caracterizat printr-o minimă diligență, plata serviciilor a fost una nereală, predarea presupuselor bunuri a fost simulată, scăderea din gestiune în vederea distribuirii clienților inexistentă, iar campania publicitară fictivă.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 de către inculpații ## ##### ## (fostă ## ##### ##), în analiza vinovăției celor doi inculpați, Tribunalul București a avut la bază premisa demonstrată anterior, respectiv că relațiile comerciale desfășurate de către ## ##### SA (fostă ## ##### ##) cu ## ##### ##, respectiv ## ##### ## au avut un caracter fictiv.

Tribunalul București a constatat că, la data de 23.12.2010 a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare de materiale promoționale dintre S.C. ## ##### S.R.L. în calitate de vânzător, și S.C. ## ##### S.A., în calitate de cumpărător. Conform clauzelor contractuale S.C. ## ##### S.R.L. se obliga să livreze cumpărătorului un număr de 155.000 bucăți tricouri personalizate, 45.000 de umbrele „LeMans King”, 60.700 de umbrele „Breno”. Valoarea serviciilor prestate era de 4.558.228 euro, iar bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, respectiv în luna februarie 2011 și martie a aceluiași an.

În continuare la data de 09.02.2011 a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare de materiale promoționale nr. 001 din 09.02.2011 între S.C. ## ##### S.R.L., în calitate de vânzător, și S.C. ## ##### S.A., în calitate de cumpărător. Conform clauzelor contractuale S.C. ## ##### S.R.L. se obliga să livreze cumpărătorului un număr de 750.000 brichete reîncărcabile personalizate, 75.000 de pixuri cu penar și piele, 75.000 de pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, 560.000 de sacoșe personalizate, 580.000 de brelocuri „novel” personalizate și 380.000 de șepci 100% bumbac personalizate. Valoarea serviciilor prestate era de 4.322.018 euro, iar bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, respectiv în luna februarie 2011 și martie a aceluiași an.

S-a arătat că ambele contracte au fost semnate de către inculpatul ## ##### ##, aspect de altfel necontestat de acesta.

Raportat la explicațiile date de inculpatul ## ##### ## cu privire la încheierea acestor contracte, Tribunalul București a arătat că acesta a susținut că era persoana care „inventă și implementa ideile de business”, iar implicarea sa în cadrul contractelor s-a rezumat la inițiativa demarării unei campanii publicitare și la semnarea contractelor de prestări servicii, fără a se interesa de modul în care au fost respectate clauzele existând în acest sens angajați ai S.C. ## ##### S.A.

Tribunalul a constatat însă că materialul probator demonstrează contrariul, reținând că inculpatul a dorit, pe lângă comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, și retragerea în mod nejustificat a sumelor de bani presupus a fi împrumutate S.C. BLUE AIR TRANSPORT AERIAN S.A și pentru care erau întocmite documente din care să

reiasă că au fost achitate către S.C. ##### S.R.L. și S.C. ##### S.R.L. în vederea însușirii pe nedrept.

S-a arătat că inculpatul nu a explicat în mod veridic nici modul în care a contactat societățile care trebuiau să livreze marfă în condițiile în care acestea nu aveau un site, fax, telefon și nici personal angajat, și că, deși acesta a încercat să diminueze rolul său în activitatea de evaziune fiscală, acesta a fost cel care a decis derularea campaniei publicitare, a ales societățile care vor livra bunurile și a semnat contractele în cauză, deși după cum a rezultat la nivelul S.C. ##### S.A. exista o procedură strict reglementată.

Tribunalul a reținut că la nivelul S.C. ##### S.A. exista un Departament Marketing în a cărui atribuții intra tocmai identificarea oportunității derulării unei activități de publicitate, a societăților care puteau confecționa/livra materialele ce urmau a fi distribuite, a bunurilor și caracteristicilor produselor pentru a respecta niște cerințe minime de calitate și nu în ultimul rând de a prospecta piața în vederea alegerii prețului cel mai avantajos. În acest context, s-a arătat că derularea unei campanii publicitare cu greu poate fi inclusă în noțiunea de „idee de business”, reprezentând doar o activitate banală în cadrul societăților care au o anumită anvergură.

În același timp, s-a constatat că, deși inculpatul a susținut că dorea ca prin derularea unei campanii publicitare să revigoreze activitatea comercială prin atragerea clienților, deși clauzele contractuale impuneau livrarea mărfii cel târziu în luna martie 2011, o parte însemnată din facturi au fost emise în februarie 2012, fără ca inculpatul să afișeze vreo nemulțumire deși se presupune că achitase 9.000.000 de euro pentru stimula activitatea comercială a societății prin să atragerea mai multor clienți care să călătorească cu avioanele companiei. Mai mult, inculpatul, în cazul în care dorea derularea unei astfel de campanii, putea solicita departamentului special înființat, compus din specialiști, prezentarea unui idei fundamentate atât cu privire la oportunitatea, la modalitatea de publicitate, la produsele și felul în care urma să se deruleze campania.

S-a menționat că inculpatul a justificat necesitatea încheierii unui contract de livrare material publicitare prin prisma revigorării activității lucrative, persoana juridică înregistrând pierderi însă, contrar unui profesionist („om de business” după cum se autocaracterizează) care dorea să readucă profit societății pe care a înființat-o, nu a adoptat o atitudine diligentă în sensul în care nu a apelat la Departamentul de Marketing, nu a ales ca serviciile să fie prestate de companii specializate, nu a efectuat un studiu de piață pentru a observa dacă contravaloarea bunurilor este justificată și a ales să încheie două contracte de publicitate în valoare de 4.558.228 euro, respectiv 4.322.018 euro cu două societăți înființate cu șase luni, respectiv 9 zile înainte de semnarea înțelegerii, persoane juridice cu un capital social cumulativ de 400 lei, cu sediu social fictiv, fără un punct de lucru, angajați sau patrimoniu de afectare și care, potrivit martorei #####, nu aveau nici măcar telefon fix sau fax, pagină de internet având din toate punctele de vedere o componentă obscură.

Tribunalul a constatat că toate aceste împrejurări pe care inculpatul le justifică printr-o lipsă de diligență cauzată de timpul limitat de care dispunea sunt confirmate de probe obiective care demonstrează participarea sa directă și efectivă în toate etapele de derulare ale presupusei campanii publicitare premise care conduc spre concluzia implicării sale în circuitul evazionist.

Astfel, fiind audiat martorul Sherif Usama Abbas Mahmoud Salem, care în perioada analizată a deținut funcția de director general al #####, a declarat că, în luna februarie 2011, #####, administratorul societății, l-a informat cu privire la faptul că a încheiat cu ##### și #####, două contracte de vânzare – cumpărare ce vizau furnizarea de către cele două firme de materiale promoționale, respectiv tricouri personalizate, umbrele, pixuri, brelokuri, șepci, brichete, sacoșe. Ulterior acestei discuții a primit prin intermediul Departamentului Secretariat aceste două contracte, care fuseseră deja semnate de către inculpatul #####, din partea #####, în calitate de administrator unic al societății.

Martorul a indicat că inculpatul #####, în calitate de administrator unic al societății, era singura persoană care are dreptul să încheie și să semneze contracte cu o valoare mai mare 100.000 euro, martorul având dreptul să încheie și să semneze contracte în valoare de până la 100.000 euro, pentru contractele cu o valoare de 20.000 euro fiind necesară aprobarea scrisă sau verbală a administratorului unic #####.

Martorul a menționat că nu a venit niciodată în contact cu vreun reprezentant al celor două societăți (RASTY TRADING și TERISTA MEAT PLUS), nici în mod direct, nici nu a comunicat prin e-mail, telefon sau prin altă modalitate. De negocierea și încheierea contractelor s-a ocupat exclusiv inculpatul ##### și tot acesta a stabilit cantitățile de materiale promoționale și a negociat valoarea contractelor. După ce a primit cele două contracte și anexele a văzut că în acestea erau înscrise cantități însemnate de materiale promoționale, de valori mari, și a anticipat că urmează să primească pentru certificare și facturile pentru aceste materiale.

Imediat după ce a văzut contractele și anexele acestora, știind că societatea BLUE AIR nu poate plăti imediat aceste sume, deoarece avea alte cheltuieli curente a căror scadență era depășită, l-a întrebat pe inculpatul ##### de unde vor putea plăti contravaloarea contractelor, acesta afirmând că va ajuta compania. Martorul a mai arătat că, în vederea achitării celor doi furnizori din contractele la care a făcut referire mai sus, între ##### și ## ##### s-a încheiat contractul de împrumut în valoare de 11 milioane euro.

Situația financiară a companiei a fost relatată și de martorul #####, care a declarat în fața instanței că cele două contracte priveau achiziționarea de materiale promoționale, iar cantitatea era impresionantă, la fel și valoarea acestora care se apropia la peste 40 milioane lei. Știa că Blue Air trece printr-o perioadă grea și nu putea să își dea seama de unde va putea plăti valoarea achizițiilor.

Instanța de fond a constatat că, potrivit contractului de împrumut încheiat la 28.03.2011 între ##### și ## #####, inculpatul ar fi împrumutat suma de 11.000.000 euro.

Astfel, pe lângă comportamentul inculpatului ##### total diferit de cel specific noțiunii de “profesionist”, chiar și de cea a “persoanei diligente”, acesta a încheiat contractele, a căror contravaloare a susținut că a și achitat-o, împrumutând treptat societatea cu suma de 9.000.000 euro, situație care ar fi presupus, în mod normal, o mai mare diligență din partea inculpatului întrucât risca să nu îi fie restituit împrumutul întrucât ## ##### înregistra pierderi constante. În acest sens s-a amintit și faptul că inculpatul s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### în cadrul procedurii insolvenței solicitând restituirea sumei de 39.525.183,43.

Mai mult, s-a arătat că, deși societatea dispunea de lichidități limitate, inculpatul a ales să mărească pasivul ## ##### angajându-se în relații comerciale cu un puternic caracter aleatoriu imprimat tocmai din cauza deciziei sale.

Tribunalul a constatat că inculpatul #####, om de afaceri cu o bogată experiență profesională, care dorea să revigoreze activitatea societății, aspect care de altfel reclama urgență, a ales să își asume riscul imposibilității livrării la termen a materialelor publicitare și pierderea sumei de aproximativ 9.000.000 euro și că acesta nu ar fi acționat în acest sens dacă nu ar fi justificat un interes, altul decât cel declarat cu ocazia audierii sale.

S-a mai arătat că afirmațiile inculpatului legate de neimplicarea sa în derularea contractelor au fost contrazise de declarațiile martorilor audiați, materialul probator demonstrând că inculpatul a avut o atitudine pro-activă privind achitarea facturilor emise de către ## #####, respectiv ## #####.

Ca un prim aspect, Tribunalul București a constatat că produsele menționate în contractele de vânzare – cumpărarea materiale publicitare nu au fost livrate, iar achitarea facturilor a avut loc după data de 18.04.2011, respectiv după presupusa predare a acestora. Mai mult, inculpatul ar fi împrumutat ## ##### la data de 28.03.2011 cu suma de 11.000.000 de euro, după termenul contractual prevăzut pentru livrarea produselor fără ca inculpatul să facă minime verificări cu privire la procedura predării. În acest context, s-a reținut că inculpatul ar fi validat achitarea sumei de 9.000.000 de euro, din bani proprii, fără să constate că obligația primordială a livrării bunurilor nu a fost respectată.

S-a amintit și declarația martorului #####, care a arătat că, la începutul anului 2011, cu ocazia unei întâlniri avute cu inculpatul #####, i-a fost prezentat numitul Najib Dwidari, respectivul recomandându-se ca fiind un prieten vechi al inculpatului. Cu ocazia acestei întâlniri, ##### i-a spus să-i dea o carte de vizită numitului NAJIB DWIDARI, în vederea facilitării unor eventuale întâlniri ulterioare cu acesta. Ulterior, la începutul anului 2011, numitul Najib Dwidari a venit la sediul ##### SRL și i-a adus în două exemplare originale, două contracte de vânzare-cumpărare materiale promoționale, prin care firma ##### SA achiziționa astfel de materiale de la firmele ## ##### și SC ##### SRL, precum și mai multe facturi fiscale aferente acestor contracte, emise de cele două firme vânzătoare, către cumpărătorul ##### SA. Numitul NAJIB DWIDARI i-a solicitat să dea înscrisurile sus menționate inculpatului #####, menționând că acesta are cunoștință despre relații comerciale, pentru ca la o întâlnire ulterioară să îi returneze un exemplar semnat al contractelor respective.

A mai susținut martorul că în zilele următoare i-a dat numitului ##### contractele de vânzare cumpărare de materiale promoționale pe care le-a semnat din partea cumpărătorului ##### SA, prezentându-i totodată și facturile fiscale aferente acestor contracte. ##### i-a spus să dea contractele de vânzare cumpărare materiale promoționale împreună cu facturile fiscale aferente, directorului general al firmei ##### SA, numitul Șerif Ussama, aspect pe care l-a îndeplinit. Cu ocazia predării documentelor, Șerif Ussama i-a spus să le lase, urmând să le analizeze și să discute cu numitul

##, întrucât el nu are cunoștință de aceste relații comerciale cu firmele ## ##### ## și SC ##### ## SRL

Martorul ##### a mai arătat că, la începutul lunii aprilie 2011, numitul Najib Dwidari, l-a vizitat din nou la sediul ##### SRL și i-a solicitat biletele la ordin emise ce urmau a fi emise către firmele vânzătoare ## ##### ## respectiv ## ##### ##, conform condițiilor contractuale de plată prevăzute în contractele de vânzare cumpărare material promoționale încheiate cu cele două firme. Deși i-a spus cu această ocazie numitului Najib Dwidari că nu intră în atribuțiile sale de serviciu deținerea sau emiterea biletelor la ordin în numele firmei ##### SA, acesta i-a solicitat să se ocupe de această „problemă”, întrucât inculpatul ##### nu îi răspunde la telefon și conform celor stabilite la întâlnirea comună, el era persoana căruia trebuia să i se adreseze. Martorul i-a comunicat inculpatului ##### solicitările numitul Najib Dwidari, iar inculpatul i-a spus să meargă la departamentul de contabilitate al firmei ##### SA, pentru a ridica respectivele bilete la ordin și a le încredința numitului Najib Dwidari.

Potrivit celor arătate de martor, la departamentul de contabilitate al firmei ##### SA, a discutat despre aceste aspecte directorul financiar #####, iar acesta a chemat-o pe numita ##### și i-a spus acesteia că trebuie emise mai multe bilete la ordin din dispoziția lui #####, însă că trebuie să aibă mai întâi o discuție cu șefi săi direcți - directorul general Sherif Ussama sau direct cu numitul #####.

Ulterior, la scurt timp, revenind la #####, acesta i-a spus să meargă la #####, pentru ca respectiva să-i dea biletele la ordin solicitate de Najib Dwidari, fiindu-i înmânate astfel mai multe bilete la ordin, toate ne semnate, unele în alb, iar altele completate doar cu numele emitentului și al firmelor beneficiare fără a fi indicată data emiterii sau suma dispusă de plată.

Martorul a relatat că s-a dus cu aceste bilete la ordin la inculpatul #####, i le-a prezentat și i-a reamintit acestuia că sunt solicitate de numitul NAJIB DWIDARI conform condițiilor de plată prevăzute în contractele de vânzare cumpărare materiale promoționale, iar inculpatul ##### a semnat toate aceste bilete la ordin urmând ca el să procedeze în consecință.

Cu ocazia unei întâlniri ulterioare avute cu numitul Najib Dwidari tot la sediul ##### SRL, martorul i-a dat acestuia toate aceste bilete la ordin ce fuseseră semnate de numitul ##### (inclusiv cele în alb); Najib Dwidari i-a spus că aceste bilete la ordin urmau să fie completate cu data și sumele efective de plată la momentul efectuării tranzacțiilor în bancă.

În data de 16 sau 17 aprilie 2011, a fost sunat de numitul Najib Dwidari, care i-a spus că trebuie să se întâlnească în zilele următoare, pentru a merge la o unitate bancară, în scopul introducerii la plată a biletelor la ordin ce i le dăduse anterior, respectivul precizându-i să aibă asupra sa un contract de împrumut al firmei ##### SA de către numitul #####, precum și o delegație de împuternicire în bancă în numele acestei firme.

Față de cele comunicate de Najib Dwidari, l-a informat pe numitul ##### care i-a spus să se întâlnească cu Najib Dwidari urmând să ridice de la directorul financiar ##### un contract de împrumut al firmei ##### SA de către respectivul, precum și împuternicirea de reprezentare în bancă a firmei sus indicate. A mai susținut martorul că ##### i-a dat exemplarul original al unui contract de împrumut prin care ##### împrumută firma ##### SA (de ordinul milioane de euro), iar împuternicirea de reprezentare în bancă a firmei ##### SA a ridicat-o de la departamentul juridic.

Tribunalul București a constatat că, deși inculpatul ##### a afirmat că dispunea de timp limitat, fiind administratorul mai multor societăți comerciale, martorul a descris implicarea constantă a inculpatului în procedura semnării și achitării facturilor emise în baza contractelor încheiate cu ## ##### și SC ##### SRL, deși exista o procedură distinctă de achitare prin compartimentul contabilitate.

Martorul ##### a arătat că, la începutul lunii aprilie 2011, martorul Sherif Ussama i-a pus la dispoziție în biroul dânsului, un contract de împrumut semnat de către inculpatul ##### ca împrumutător și ##, reprezentată de Sherif Ussama, ca împrumutat. Potrivit contractului respectiv, ##### urma să împrumute ##, cu suma de 11 milioane euro. Martorul Sherif Ussama i-a adus la cunoștință că acest contract va asigura sursa de finanțare a achiziției materialelor promoționale. A preluat contractul respectiv și i l-a predat numitei #####, contabilul șef al ##, pentru ca aceasta să genereze operațiuni financiar contabile, operațiuni care trebuiau să fie înregistrate în evidențele patrimoniale ale companiei.

Tribunalul a constatat că implicarea inculpatului ##### în procesul achitării facturilor fiscale false a

fost confirmată și de martora #####, persoană care a efectuat o operațiune de depunere numerar creditare, la BRD Ag. #####, în data de 20.12.2011, în sumă de 121.500 lei, plățiți cu ordin de plată către ## #####. Martora a precizat că, în cursul lunii decembrie 2011, inculpatul ##### i-a dat o sumă de bani situată în jurul valorii de 50-60.000 lei pe care să o depună în contul ## ##### la Agenția BRD – _____. Ulterior, ##### i-a adus o împuternicire emisă de ## ##### din conținutul căreia reieșea că a fost împuternicită să depună în contul acestei societăți deschis la BRD - Agenția _____ o sumă de bani, iar cu această procură și suma dată de inculpatul #####, a mers la bancă și a depus suma în contul ## #####, operațiune ce a fost menționată pe contractul de împrumut dintre inculpatul ##### și ## _____. Instanța de fond a concluzionat că o persoană care nu avea nicio legătură cu ## _____ a acționat la cererea inculpatului #####, în numele ## _____ depunând în numele inculpatului _____ suma de 121.500 lei ce ulterior a fost transferată către ## _____, societate controlată de inculpatul ##### pentru a justifica plata unor servicii fictive. Mai mult, din depoziția martorei s-a reținut o legătură între inculpatul _____, administratorul de fapt al societăților implicate în evaziune, și inculpatul _____, primul ajungând să depună sume de bani în contul ## _____ în numele inculpatului _____ și în baza contractului de împrumut anterior menționat, bani care erau ulterior transferați în baza unor facturi ce atestau prestări de servicii nereale. În acest sens, s-a arătat că martora, pe lângă obținerea procurii de la ## _____, a intrat chiar și în posesia contractului încheiat între inculpatul _____ și ## _____ întrucât pe aceasta a fost menționată depunerea numerar creditare, la BRD Ag. _____, din data de 20.12.2011, în sumă de 121.500 lei.

Totodată, s-a constatat că inculpatul _____ a fost implicat și în procesul de distribuire a materialelor publicitare, aspect confirmat de martorul _____ care a afirmat că, în luna martie 2011, a fost chemat de administratorul societății _____ care i-a cerut să îi pregătească o dispoziție privitoare la materialele promoționale achiziționate de la ## _____ și ## _____ din conținutul căreia să rezulte modalitatea de preluare în vederea distribuirii a materialelor promoționale, respectiv că acestea vor fi preluate de către firmele _____ SRL în proporție de 4/5 din cantitate și respectiv diferența de către ## _____ în vederea distribuirii indicându-mi totodată și locurile urmau a fi distribuite. În aceste condiții, martorul a conceput dispoziția nr.3 din 23.03.2011 pe care i-a dat-o administratorului societății, respectiv inculpatului _____ care a semnat-o.

Astfel, Tribunalul București a constatat că inculpatul _____ a fost implicat în toate etapele referitoare la relațiile comerciale fictive derulate de ## _____ cu ## _____ și ## _____, respectiv a ales societățile atrase în circuitul evazionist, a primit facturile emise de acestea, a asigurat o creditare fictivă prin încheierea unui contract de împrumut fictiv și a avut un rol activ în procedura simulării plății facturilor și a procesul de primire și distribuire. Tribunalul București a considerat că atitudinea inculpatului este explicată de faptul că, cunoscând caracterul disimulat al relațiilor comerciale, prin implicarea sa directă, a urmărit eludarea procedurii interne de verificare a veridicității celor consemnate în facturile fiscale, în notele de recepție și procesele verbale de predare primire.

Concluzia instanței a fost susținută și de depoziția martorului _____ care a precizat că în aceeași perioadă s-a prezentat în încăperea în care își desfășura activitatea personalul financiar contabil martorul _____, directorul economic al ## _____, acesta susținând că a fost trimis de inculpatul _____ să ridice bilete la ordin, minim zece bucăți, ce urmau să fie completate și semnate de inculpat pentru efectuarea de plăți către companiile RASTY și TERISTA. Martorul a mai arătat că a emis biletele la ordin după ce a luat legătura telefonic cu inculpatul _____ care a confirmat veridicitatea solicitării, în condițiile în care la acel moment era valabilă o dispoziție emisă de inculpatul _____ potrivit căreia ori de câte ori cineva va face trimitere la numele său, susținând că urmează să efectueze anumite operațiuni cu acceptul dânsului, cel care ia notă de o astfel de afirmație are obligația să obțină confirmarea sa.

Mai mult, instanța de fond a constatat că inculpatul _____ a semnat Decizia _____/25.10.2012 prin care a dispus redactarea în forma finală a decontului de TVA aferent lunii septembrie 2012 prin înscrierea sumei de 8.966.220 lei, reprezentând TVA aferentă facturilor emise de ## _____ Meat Plus și ## _____, ca TVA deductibilă, în condițiile în care la acea dată se afla în curs de desfășurare un control al Gărzii Financiare București, iar serviciul contabilitate, urmare a constatării unei puternice prezumții de fictivitate a achizițiilor de la cele două societăți, a înregistrat TVA-ul aferent ca fiind nedeductibil.

S-a arătat că, prin emiterea acestei decizii, inculpatul _____ a determinat angajații societății să

înregistreze TVA-ul aferent celor 11 facturi în condițiile dorite de el, respectiv ca TVA deductibil. Astfel, inculpatul a girat veridicitatea relațiilor comerciale ulterior înregistrării în contabilitate. În acest sens s-a făcut trimitere la declarația martorului #####, care a afirmat că în ultima decadă a lunii octombrie 2012 a avut loc în biroul martorului Sharif Ussama o întâlnire între ##### și inculpatul ##### la care a participat și el. Întâlnirea a fost generată de faptul că în decontul de TVA întocmit potrivit fișei postului de martorei #####, pentru luna august 2012, aceasta înscrisese la rândul 30 din decont, rând intitulat "Regularizări taxă dedusă" cu semnul „-” în dreptul sumei de 8.966.220 lei, fapt care determina ca Blueair să datoreze la bugetul statului, în final, suma de 8.139.592 lei. În cadrul întrevederii, inculpatul ##### i-a solicitat martorei ##### să explice motivul pentru care completase în modul descris mai sus, decontul de TVA. Aceasta a susținut că a avut în vedere faptul că din discuțiile cu cei doi comisari ai Gărzii Financiare rezultase faptul că există suspiciuni temeinice cu privire la faptul că achizițiile de materiale publicitare ar fi fost nereale, aspect înscris și în draft-ul actului de control, motiv pentru care procedase la stornarea facturilor TERISTA și RASTY.

Potrivit celor arătate de martorul #####, inculpatul ##### i-a solicitat martorei ##### ca în decontul de TVA ce urma să îl întocmească pentru luna septembrie 2012 să revină asupra operațiunii descrise mai sus, în sensul completării la rândul 30 din document, cu semnul „+” a sumei de 8.966.220 lei, însă aceasta a refuzat categoric să se conformeze dispoziției inculpatului susținând că decontul ce urma să-l întocmească nu va conține corectura solicitată. Ulterior, martorul a primit prin email decizia nr. ##### din 25.10.2012 emisă de inculpatul ##### prin care acesta a dispus ca martora #####, după întocmirea decontului de TVA pentru luna septembrie 2011 prin preluarea datelor din jurnalele de vânzări și cumpărări, să îl transmită martorului pentru a proceda la emiterea unui nou decont de TVA în care să înscrie corectura la care a făcut referire mai sus, după care să-i prezinte documentul pentru semnare, urmând ca ulterior să îl transmită, în format electronic, la organul în drept.

Luând notă de conținutul deciziei și având în vedere că era deja data de 25 octombrie, dată limită de depunere a decontului de TVA, martorul a mers în biroul inculpatului ##### și i-a adus la cunoștință că nu este în măsură să aducă la îndeplinire sarcina trasată motivat de faptul că nu era în drept să utilizeze serviciul de depunere on-line a declarațiilor fiscale, nedeținând certificatul digital calificat. Inculpatul ##### i-a spus că va apela la martora #####, contabil șef la ROMSTRADE, în vederea depunerii decontului de TVA corectat. În acest sens, a luat notă de faptul că inculpatul ##### a împuternicit-o prin procură martora ##### să depună declarațiile fiscale.

A susținut martorul că numita ##### i-a transmis prin email decontul de TVA pentru luna septembrie 2012, iar el la rândul lui l-a transmis prin email către numita ##### cu intenția de a finaliza dispoziția inculpatului #####. Martorul a menționat că, în decontul de TVA întocmit pentru luna octombrie 2012, martora ##### a revenit asupra situației completându-l, în ceea ce privește rândului 30 din formular, în mod similar cu decontul de TVA din luna august 2012. A semnat acest decont alături de Sherif Ussama și l-a transmis celor în drept.

Martora #####, contabil șef în cadrul ## ##### (fostă ## #####), a precizat că nu a văzut nicio mostră din materialele publicitare înscrise în facturile emise de ## ##### și ## #####, iar respectivele facturi nu aveau anexate note de intrare - recepție (cantitativ - calitativă), fiecare factură fiind însă însoțită de către o notă de preluare a materialelor semnată de către directorul de marketing al societății #####.

Martora a mai arătat că în facturile respective erau cantități foarte mari de materiale publicitare, iar, după controlul Gărzii Financiare, a cerut explicații conducerii societății cu privire la documentele justificative aferente acestor materiale, respectiv a cerut lămuriri atât prin e-mail cât și în cadrul unor ședințe, directorului societății Sherif Ussama, directorului financiar #####, administratorului societății ##### și conducerii companiilor ##### SRL și ##### SRL, fără a primi vreun răspuns concret și nici documente care să ateste modul de distribuie al materialelor respective. În luna februarie 2012 materialele publicare figurau ca fiind în stoc, în condițiile în care la departamentul contabilitate nu a fost înregistrat niciun document justificat pentru a fi scăzute din gestiune motiv pentru care a decis stornarea facturilor respective întrucât nu au fost prezentate documente justificative care să ateste recepția și distribuiea mărfurilor respective.

Tribunalul București a observat că în nici un moment inculpatul ##### nu a pus la îndoială realitatea relațiilor comerciale și nu a acționat ca o persoană de bună credință, mai mult a încercat să determine angajații să acționeze contrar legislației fiscale.

S-a reținut că inculpatul ##### s-a opus vehement solicitării contabilei ##### de a dispune

stornarea facturilor, martorul ##### nu a intervenit în disputa dintre cei doi, iar TVA-ul datorat în mod real a fost evidențiat în documentele contabile ca urmare a opoziției martorei și a numitului Serif Ussama. În același timp, instanța de fond a considerat că dispoziția nr. 21 din 29.10.2012 emisă de inculpatul ##### prin care solicita repunerea în plată a TVA-ului a fost întocmită nu din propria inițiativă, ci ca urmare a refuzului martorilor Serif Ussama, respectiv #####, și în considerarea faptului „că în luna viitoare va fi demarat un control de fond al ANAF” aspecte notate chiar în conținutului acelui înscris.

S-a apreciat că iminența unui control de fond al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, opoziția contabilului șef de a reînregistra în documentele fiscale facturile fictive și urmărirea penală efectuată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție începută în 2012, fac ca stornarea invocată de inculpatul ##### să își piardă caracterul „voluntar” afirmat de inculpat. Mai mult, s-a reținut că inculpatul nu a dispus achitarea prejudiciul cauzat prin evaziunea fiscală comisă, cum în mod nereal a afirmat în fața completului de judecată.

În plus, Tribunalul București a amintit că S.C. ##### S.A. a achitat cu 3.474.999,21 lei (824.436,349 euro la cursul din februarie 2011) mai mult decât valoarea facturilor emise de S.C. ##### S.R.L. și S.C. ##### S.R.L., aspect pe care inculpatul nu l-a observat tot din „neglijență” în momentul semnării ordinelor de plată și cu privire la care nu s-a dispus efectuarea niciunui demers de recuperare. În acest context, au fost amintite declarațiile inculpatului ##### care a precizat, în cursul urmăririi penale, că din cauza succesiuni de facturi care nu atestau livrări reale și în lipsa unei evidențe concrete s-a ajuns ca cuantumul facturilor emise să depășească valoarea stabilită în contract.

A apreciat Tribunalul că, în ipoteza în care ar fi fost de bună credință, după aducerea la cunoștință a unei posibile fraudări a intereselor S.C. ##### S.A. prin achitarea sumei de aproximativ 9.000.000 euro pentru materiale promoționale care nu ar fi fost livrate în realitate, inculpatul, administrator al societății, ar fi dispus efectuarea unui control intern.

A fost subliniat și caracterul nereal al plăților facturilor aferente contractelor de publicitate, din care a rezultat și simularea contractului de împrumut încheiat la 28.03.2011 între ##### și #####, prin care inculpatul ar fi remis suma de 11.000.000 euro, în sensul în care prin alimentări inexistente a conturilor S.C. ##### S.A., plăți fictive către ##### și #####, retrageri scriptice, urmate de alte alimentări s-a creat aparența operațiunilor financiare.

S-a mai arătat că documentele contabile contribuie și acestea la stabilirea vinovăției inculpatului #####, în sensul în care, deși în prima etapă a înregistrării în evidențele S.C. ##### S.A., inculpatul figura ca datorând sume de bani, ulterior, printr-un împrumut despre care instanța a stabilit că era fictiv, a mărit valoarea creditului acordat, pentru ca mai apoi să retragă din societate sume de bani nedatorate fără însă a sesiza nici acest aspect.

Totodată, s-a reținut că implicarea inculpatului Irodache ##### a fost confirmată de inculpatul #####, care a declarat, în timpul urmăririi penale, că, în cursul lunii martie, i s-a propus de numitul NAJIB DWIDARI să accepte ca în numele ##### și ##### să emită facturi fiscale fictive privind livrări de materiale promoționale (tricouri, pixuri) către S.C. ##### S.A., urmând să primească în schimb un procent de 1.5% din valoarea acestora, susnumitul precizând că acționează în numele și cu cunoștința numitului #####.

A concluzionat instanța că materialul probator a demonstrat în afara oricărui dubiu rezonabil că inculpatul a fost implicat în circuitul evazionist având intenția de a deduce TVA datorat, precum din dorința de retrage și însuși pe nedrept din conturile S.C. ##### S.A. presupus a fi împrumutată.

S-a mai arătat că, potrivit art. 191 C.pen. anterior (reglementare preluată în art. 135 C.pen.), persoanele juridice, cu excepția statului, a autorităților publice și a instituțiilor publice care desfășoară o activitate ce nu poate face obiectul domeniului privat, răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice, iar conform alin. (2) al aceluiași articol, răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit, în orice mod, la săvârșirea aceleiași infracțiuni.

Tribunalul București a reținut că inculpatul a acționat în interesul persoanei juridice pe care o administra, făcând trimitere la doctrina relevantă cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice și concluzionând că normele aplicabile sunt suficient de clare, din acestea rezultând că o infracțiune este comisă în interesul persoanei juridice în toate cazurile în care folosul - material sau moral - obținut prin infracțiune revine, în totul sau în parte, persoanei juridice, deși infracțiunea nu este comisă în realizarea obiectului de activitate, și că o infracțiune este săvârșită în numele persoanei juridice dacă persoana fizică ce efectuează elementul material al faptei acționează

în calitate de organ, prepus sau reprezentant al persoanei juridice, investit în mod oficial (legal sau convențional), fără ca fapta să fie săvârșită în realizarea obiectului de activitate sau în folosul persoanei juridice în cauză.

În cauză, s-a reținut că, din actul constitutiv al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), rezultă că, la momentul efectuării operațiunilor comerciale fictive, inculpatul ##### deținea o cotă de 80 % din capitalul social al societății (deținere diminuată la 9,77 % cf. Act constitutiv actualizat la data de 14.04.2011), iar S.C. ##### S.R.L. (societate controlată tot de către inculpatul ##### cu o cotă de peste 75% din capitalul social) cu o deținere de 10% din capitalul social al societății (deținere majorată la 89 % cf. Act constitutiv actualizat la data de 14.04.2011).

Totodată, inculpatul avea calitatea și de administrator unic al societății, care, conform actului constitutiv, avea printre altele și următoarele competențe: reprezentare a societății în relațiile cu terți și cu autoritățile; stabilirea sistemului contabil și de control financiar și aprobarea planificării financiare; numirea și revocarea directorilor societății și stabilirea remunerației lor; supravegherea activității directorilor societății; avea drept de semnătură în bancă, putând opera pe conturile societății, în numele și pentru societate, în vederea efectuării tuturor plăților datorate către partenerii contractuali ai societății.

Raportat la datele cauzei, s-a concluzionat că inculpatul ##### a comis infracțiunea de evaziune fiscală, în calitate de administrator al S.C. ##### S.A. fapt ce a profitat acesteia prin majorarea cuantumului TVA dedus în mod nelegal fiind comisă deci în interesul acesteia.

În ceea ce privește infracțiunea de delapidare prevăzută și pedepsită de art.295 alin.1 C.pen. raportat la art.308 C.pen. și art.309 C.pen. reținută în sarcina inculpatului #####, Tribunalul a arătat că, în actul de sesizare, s-a apreciat că inculpatul #####, în perioada martie 2011- ianuarie 2014, în calitate de asociat și administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), și-a însușit în mod necuvenit suma de 47.311.243 lei (suma de 21.945.350 lei încasată efectiv, din care suma de 17.190.450 lei încasată efectiv până la data de 30.06.2011, și suma de 4.754.900 încasată efectiv până la data de 30.06.2012, iar cu diferența de 25.365.893 lei s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### ## în cadrul procedurii insolvenței), sumă pe care o administra, cu justificarea restituire împrumut acordat în data de 28.03.2011, deși în realitate inculpatul nu a împrumutat societatea cu nicio sumă de bani.

Pentru motivele anterior expuse, Tribunalul București a reținut caracterul nereal al plăților efectuate către ## ##### ## și ## ##### ## cât și al fictivității contractului de împrumut întocmit între inculpatul #####, asociat al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), în calitate de împrumutător și ## ##### ## (fostă ## ##### ##), în calitate de împrumutat, având ca obiect acordarea de către inculpatul ##### a unui împrumut în valoare de 11.000.000 EURO pe o perioadă de 5 ani, sumă ce urma a fi achitată în tranșe succesive, în maxim 6 luni. A amintit Tribunalul, în legătură cu sursa sumelor de bani care figurează achitate atât direct către cei doi furnizori (## ##### ##, SC ##### SRL) cât și, indirect, către cele cinci societăți beneficiare ale operațiunilor de girare a Biletelor la Ordin (## ##### ##, ## ##### ##, SC ##### SRL, ## ##### ##, SC ##### SRL), că în cadrul expertizei dispuse în cauză s-a constatat că, exceptând suma de 40.000 lei, transferată din Raiffeisen Bank - Agenția București în BRD - Agenția #####, în data de 29.11.2011, utilizată parțial pentru efectuarea unei plăți cu ordin de plată în sumă de 39.500 lei, către ## ##### Meat Plus, restul sumelor plătite către cei doi furnizori figurează că au avut ca și sursă creditarea societății în lei și în euro, de către sau în numele asociatului și administratorului societății, inculpatul #####.

Au fost menționate depunerile efectuate de către sau pentru creditorul #####, conform mențiunilor olografe și ștampilelor aplicate pe contractul de împrumut din 28.03.2011 de către funcționarii bancari, arătându-se că sumele ce apar ca fiind acordate cu titlu de împrumut de către inculpatul ##### au fost evidențiate în documentele contabile ale S.C. ##### S.A., în acest sens fiind puse la dispoziție de către CONSULTA 99 SPRL, administratorul judiciar al societății, fișele cont furnizor - 462 și fișa de cont - 4556. Pentru perioada 18.04.2011 - 28.04.2011 și respectiv 29.11.2011 - 10.02.2012 aceste sume se regăsesc în creditul contului 462, iar pentru perioada ulterioară datei de 29.02.2012 în creditul contului 4556.

A constatat Tribunalul că, potrivit art. 328 C.pr.pen., rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. 2 C.pr.pen. datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art. 330 C.pr.pen. și 331 C.pr.pen., dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

S-a arătat că în rechizitoriu s-a afirmat că elementul material al infracțiunii de delapidare constă în însușirea sumei de 17.190.450 lei încasată efectiv până la data de 30.06.2011, a sumei de 4.754.900 încasată efectiv până la data de 30.06.2012, precum și în înscrierea la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### ## în cadrul procedurii insolvenței.

Instanța de fond a analizat distinct acțiunile inculpatului ce se circumscriu, în opinia organelor de cercetare penală, în elementul material al infracțiunii de delapidare, raportat exclusiv la comportamentul inculpatului ##### astfel cum au fost individualizat în rechizitoriu.

Cu privire la retragerea sumei de 17.190.450 depusă în numele inculpatului ##### de martorul #####, s-a afirmat în rechizitoriul nr. ###/P/2014 din data de 20.06.2018 al Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție că „În fapt, conform fișei de cont 462, la data de 18.04.2011 exista un sold creditor de 18.857 lei, iar în urma înregistrărilor efectuate în creditul contului, respectiv: 18.04.2011 – două sume de 1.800.000 lei și suma de 450 lei, 19.04.2011 – 1.650.000 lei, 27.04.2011 – 5.190.000 lei și 28.04.2011 – 5.350.000 lei 1.400.000 lei, soldul creditor a devenit în valoare de 17.169.593. Toate aceste înregistrări operate în creditul contului 462 coincid ca sume și date cu mențiunile olografe existente pe contractul de împrumut astfel că este evident că reprezintă înregistrarea tranșelor de împrumut pentru care s-au întocmit documente care să ateste că ar fi fost acordat de inculpatul ##### conform contractului din data de 28.03.2011.

Conform aceleiași fișe de cont, în perioada 28.04.2011 – 30.06.2011 au fost înregistrate mai multe operațiuni în debitul contului, astfel încât soldul contului la data de 30.06.2011 era zero.

În concluzie, suma de 17.190.450 pentru care s-au întocmit documente fictive care să ateste o creditare a asociatului ##### în perioada 18.04.2011 – 28.04.2011 a fost încasată în totalitate de acesta până la data de 30.06.2011 după cum urmează:

- la data de 28.04.2011 suma de 20.000 lei,
- la data de 02.05.2011 suma de 10.000 lei,
- la data de 04.05.2011 sumele de 545 lei și respectiv 8.000 lei,
- la data de 06.05.2011 suma de 17.000 lei,
- la data de 17.05.2011 suma de 2.000 lei,
- la data de 19.05.2011 suma de 1.620 lei,
- la data de 25.05.2011 sumele de 3.746 lei și respectiv 260.000 lei,
- la data de 26.05.2011 suma de 119.000 lei,
- la data de 09.06.2011 suma de 2.000 lei,
- la data de 17.06.2011 suma de 21.000 lei și respectiv 12.650 lei,
- la data de 20.06.2011 suma de 3.749 lei,
- la data de 30.06.2011 suma de 6.363.162,83 lei și respectiv 10.325.119,93 lei.”

A reținut Tribunalul că, potrivit fișei cont furnizor A00095 „avans #####”, la data de 16.04.2011 inculpatul ##### figura cu o datorie de 18.857 lei. Ulterior, în perioada 18.04.2011 – 28.04.2011 sunt înregistrate creditări succesive ale contului după cum urmează: la data de 18.04.2011 suma de 1.800.000 lei, la data de 18.04.2011 suma de 1.800.450 lei, la data de 19.04.2011 suma de 1.650.000 lei, la data de 27.04.2011 suma de 5.190.000 lei, la data de 28.04.2011 suma de 5.350.000 lei, la data de 28.04.2011 suma de 1.400.000 lei, creditări evidențiate contabil în contul „512101- conturi la bănci în lei”, creditul fișei de cont devenind 17.169.593 lei.

Tribunalul a constatat că toate aceste evidențieri contabile coincid ca dată și valoare cu cele ale creditărilor fictive efectuate de martorul ##### în numele inculpatului ##### către S.C. Blue Air Transport Aerian S.A în vederea simulării achitărilor serviciilor fictive prestate de ##### SRL și ##### SRL, rezultând că mențiunile din fișa de cont au fost efectuate în baza contractului de împrumut întocmit de între inculpatul #####, asociat al ## ##### (fostă ## #####), în calitate de împrumutător, și ## ##### (fostă ## #####), în calitate de împrumutat.

S-a mai arătat că lichidatorul judiciar CONSULTA 99 SPRL a precizat că nu au identificat în contabilitatea societății, așa cum a fost preluată, documente justificative aferente presupuselor retrageri. Totodată, au comunicat că nu a fost identificat registrul de casă, acesta fiind pierdut, motiv pentru care, având în vedere și că martora ##### (contabila societății) a decedat înainte de începerea cercetării judecătorești, condiții în care datele contabile existente nu au fost apreciate de Tribunalul ca fiind suficiente pentru a sprijini raționamentul organelor de urmărire penală.

În acest sens, s-a arătat că, deși inculpatul nu a contestat ateste retrageri, dovadă fiind și faptul că acesta s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### ## cu o sumă redusă, depunând în dovedirea pretențiilor sale fișele de cont enumerate anterior, Tribunalul a reținut că, potrivit actelor contabile aflate la dosarul cauzei, inculpatul ar fi realizat următoarele retrageri atestă doar următoarele retrageri: la data de 28.04.2011 suma de 20.000 lei, 02.05.2011 suma de 10.000 lei; la data de 04.05.2011 sumele de 545 lei și respectiv 8.000 lei; la data de 06.05.2011 suma de 17.000 lei; la data de 17.05.2011 suma de 2.000 lei; la data de 19.05.2011 suma de 1.620 lei; la data de 25.05.2011 sumele de 3.746 lei și respectiv 260.000 lei; la data de 26.05.2011 suma de 119.000 lei; la data de 09.06.2011 suma de 2.000 lei; la data de 17.06.2011 suma de 21.000 lei și respectiv 12.650 lei; la data de 20.06.2011 suma de 3.749 lei; la data de 30.06.2011 suma de 6.363.162,83 lei, respectiv 10.325.119,93 lei, astfel încât creditul potrivit fișei cont furnizor „avans #####” la data de 30.06.2011 figurează cu valoare 0.

S-a arătat că toate operațiunile sunt evidențiate în conturile „512101 – conturi bănci” și „##### # casa - ron”, în afară de retragerile din data de 30.06.2011 care sunt înregistrate în contul „5811 – viramente interne” și că, dacă sumele retrase în perioada 28.04.2011- 20.06.2011 evidențiate în fișa cont furnizor „avans #####” apar ca având corespondent în fișa de cont aferent casei în lei, respectiv în fișa de cont aferentă transferurilor bancare, inculpatul ##### retrăgând sumele de bani din monetarul disponibil în fizic cadrul societății sau în urma unui transfer bancar, în ceea ce privește retragerile din data de 30.06.2011 respectiv suma de 6.363.162,83 lei și suma de 10.325.119,93 lei, acestea sunt evidențiate în contul „5811 – viramente interne.”. Contrar celor menționate în rechizitoriu, Tribunalul a apreciat că aceste din urmă sume nu au fost retrase de către inculpat întrucât în actele contabile nu se face referire nici la registru casă în lei nici la cel privind transferurile bancare fiind făcută o mențiune la o procedură aferentă viramentului intern al persoanelor juridice. Făcând abstracție că din cadrul unei persoane juridice sumele de bani pot fi retrase exclusiv de la casierie sau prin transfer bancar urmând a se regăsi evidențiate în registrele corespunzătoare, analizând fișa cont furnizor la zi „Avans ##### FCD-RON 462”, Tribunalul București a constatat că suma de 10.325.119,93 lei a fost transferată în această evidență contabilă la data de 30.06.2011 și nu retrasă de inculpat pentru ca ulterior, la data de 31.12.2011, să fie transferată și evidențiată contabil în fișa de cont 4556 „Împrumut #####”, la rubrica cont corespondent apărând „4621”.

Având în vedere împrejurarea că nu au fost identificate documente contabile din care să rezulte modalitatea în care inculpatul a retras la data de 30.06.2011 suma de 6.363.162,83 lei, respectiv 10.325.119,93 lei, că suma de 6.363.162,83 a fost evidențiate în fișele de cont ca virament intern, că după cum a arătat anterior suma de 10.325.119,93 lei a fost transferată contabil în fișa cont furnizor la zi „Avans ##### FCD-RON 462”, instanța a constatat că aceste sume de bani nu au fost retrase în realitate de inculpat, ci doar „mutate” dintr-o fișă de client în alta.

S-a arătat că fișa de cont este un document contabil unde se înregistrează în ordine cronologică toate operațiunile economice după documentele de evidență și după articolele contabile, care însă nu justifică în sine efectuarea operațiunii economice, iar pentru probarea operațiunii economice, în acest caz de retragere a unei sume de bani, datele din fișa de cont trebuie coroborate cu alte înscrisuri contabile, în speță chitanțe de retragere a sumei de bani din casierie, respectiv dispoziția de transfer bancar.

Or, Tribunalul a precizat că lichidatorul judiciar CONSULTA 99 SPRL nu au identificat în contabilitatea societății, așa cum a fost preluată, documente justificative aferente presupuselor retrageri, iar registrul de casă este dispărut.

În aceste condiții, s-a constatat că suma de 10.325.119,93 lei a fost transferată contabil în fișa cont furnizor la zi „Avans ##### FCD-RON 462” și nu retrasă de inculpat, iar suma de 6.363.162,83 lei a fost înregistrată în contul „5811 – viramente interne”, mențiune efectuată în toate situațiile în care să făcea un transfer al datoriei în altă fișă de cont, neexistând, de asemenea, dovezi în sensul unei retrageri a acesteia.

În raport de cele arătate, Tribunalul București a reținut că inculpatului nu îi poate fi imputată decât fapta retragerii sumei de 481.310 lei, inculpatul retrăgând sumele de bani după cum urmează: la data de 28.04.2011 suma de 20.000 lei, 02.05.2011 suma de 10.000 lei; la data de 04.05.2011 sumele de 545 lei și respectiv 8.000 lei; la data de 06.05.2011 suma de 17.000 lei; la data de 17.05.2011 suma de 2.000 lei; la data de 19.05.2011 suma de 1.620 lei; la data de 25.05.2011 sumele de 3.746 lei și respectiv 260.000 lei; la data de 26.05.2011 suma de 119.000 lei; la data de 09.06.2011 suma de 2.000 lei; la data de 17.06.2011 suma de 21.000 lei și respectiv 12.650 lei; la data de 20.06.2011 suma de 3.749 lei.

În ceea ce privește retragerea sumei de 4.754.900 lei depusă în mod fictiv de martora #####, Tribunalul a constatat că în rechizitoriul nr. ####/P/2014 din data de 20.06.2018 al Ministerul Public – Parchetul de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție s-a reținut că „prin mențiunile olografe și ștampilele aplicate pe contractul de împrumut de către funcționarii bancari, s-a atestat efectuarea unor depuneri pentru creditorul ##### de către martora ##### în suma totală de 30.120.793 lei.”

A susținut Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție că tot în creditul contului 462 sunt înregistrate sume aferente perioadei 29.11.2011 – 10.02.2012, astfel:

- la data de 30.11.2011 suma de 200.000 lei
- la data de 30.11.2011 suma de 200.000 lei
- la data de 10.02.2012 suma de 396.000 lei – corespunde depunerii făcută de martora ##### conform contract de împrumut.
- la data de 10.02.2012 suma de 975.000 lei - corespunde depunerii făcută de martora ##### conform contract de împrumut.
- la data de 10.02.2012 suma de 995.000 lei - corespunde depunerii făcută de martora ##### conform contract de împrumut.
- la data de 10.02.2012 suma de 1.190.000 lei - corespunde depunerii făcută de martora ##### conform contract de împrumut.
- la data de 10.02.2012 suma de 1.198.000 lei - corespunde depunerii făcută de martora ##### conform contract de împrumut.
- la data de 10.02.2012 suma de 900 lei.

Toate aceste înregistrări operate în creditul contului 462 coincid ca sume și dată cu mențiunile olografe existente pe contractul de împrumut astfel este evident că reprezintă înregistrarea tranșelor de împrumut pentru care s-au întocmit documente care să ateste că ar fi fost acordat de inculpatul ##### conform contractului din data de 28.03.2011.

Având în vedere că soldul contului 462 la data de 30.06.2012 a fost zero, a rezultat că suma de 5.154.900 lei pentru care s-au întocmit documente care să ateste o creditare a asociatului ##### efectuată în perioada 30.11.2011 – 10.02.2012 a fost încasată în totalitate de acesta până la data de 30.06.2012.

Din suma de 5.154.900 lei pentru care s-au întocmit documente care să ateste o creditare a asociatului ##### efectuată în perioada 30.11.2011 – 10.02.2012, suma de 4.754.900 lei reprezintă suma care figurează depusă în mod fictiv de martora ##### conform contract de împrumut, la data de 10.02.2011.”

Raportat la cele reținute în rechizitoriu, Tribunalul București a constatat că sumele menționate ce apar ca fiind acordate cu titlu de împrumut de către ##### au fost evidențiate în documentele contabile ale S.C. ##### S.A., în acest sens fiind puse la dispoziție de către CONSULTA 99 SPRL, administratorul judiciar al societății, fișele cont furnizor - 462 și fișa de cont – 4556, după cum urmează: la data de 10.02.2012 suma de 396.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 975.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 995.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 1.190.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 1.198.900 lei, la data de 10.02.2012. Aceste sume corespund ca valoare și data a creditării cu cele mențiunile al contractului de împrumut dintre inculpat și S.C. ##### S.A.

Tribunalul a constatat că, potrivit Parchetului, întrucât soldul contului 462 la data de 30.06.2012 a fost zero, suma de 5.154.900 lei pentru care s-au întocmit documente care să ateste o creditare a asociatului ##### efectuată în perioada 30.11.2011 – 10.02.2012 a fost încasată în totalitate de acesta până la data de 30.06.2012.

Analizând fișele cont furnizor, Tribunalul a constatat că în data de 10.02.2012, după transferul în fișele contabile, creditul era de 33.325 lei pentru ca ulterior, după depuneri succesive, printre care și cele de la data de 10.02.2012 suma de 396.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 975.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 995.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 1.190.000 lei la data de 10.02.2012 suma de 1.198.900 lei, la data de 10.02.2012, dar și retrageri astfel încât la aceeași dată să aibă valoarea de 5.388.225 lei.

Totuși, a observat instanța că la data de 30.06.2012 figurează o debitare în valoare de 4.788.225 lei făcându-se referire în fișa de cont la rubrica „cont corespondent” la contul 4556. Analizând contul „4556 – Împrumut #####”, instanța de fond a observat că la data de 30.06.2012 acesta este creditat cu suma de 4.788.225 lei făcându-se referire la „contul 4621”.

Tribunalul București a considerat că organele de cercetare penală au stabilit în mod eronat că inculpatul a retras suma de 4.754.900 lei întrucât suma de 4.788.225 lei, presupus a fi retrasă la data de 30.06.2012, a fost transferată contabil în aceeași zi din contul „462” făcându-se referire în fișa de cont la rubrica „cont corespondent” la contul 4556, regăsindu-se contabil în aceasta.

Întrucât valoarea contului 462 era de 10.02.2012 în cuantum de 5.388.225 lei ca urmare a unor creditării cu

sumele fictive depuse la martora #####, dar și ca urmare a unor creditări de 633.325 lei a căror caracter fals nu a fost imputat, s-a apreciat că nu se poate stabili în afara altor documente contabile dacă retragerile succesive până la suma de 4.788.225 lei au fost efectuate în baza contractului de împrumut ce face obiectul prezentului dosar.

În același sens a fost invocat faptul că, potrivit fișei aferente contul „462”, la data de 10.02.2012 inculpatul a împrumutat societatea cu suma de 400.000 lei și 200.000 lei prin transfer bancar, pentru ca ulterior suma să îi fie restituită în aceeași zi.

De asemenea, la data de 13.02.2012, potrivit fișei contabile, inculpatul a creditat societatea cu 150.000 lei, pentru ca la aceeași dată să debiteze contul cu aceeași suma de bani,

Tribunalul București a apreciat că între aceste creditări și debitări există o legătură existând posibilitatea reală ca acestea să fie efectuate în vederea achitării unor debite scadente urmate de retrageri în aceeași zi după ce societatea dispunea de lichidități, motiv pentru care s-a arătat că nu se poate afirma, în afara altor documente contabile, că sumele de bani retrase de inculpatul au fost justificate prin contractul de împrumut fictiv încheiat cu S.C. ##### S.A., după cum au susținut organele de cercetare penală.

S-a mai arătat că lichidatorul judiciar CONSULTA 99 SPRL nu au identificat în contabilitatea societății, așa cum a fost preluată, documente justificative aferente presupuselor retrageri, iar registrul de casă a dispărut.

Lichidatorul a mai comunicat că nu deține documente justificative pentru presupusa retragere din data de 4.788.225 lei efectuată de inculpatul ##### întrucât aceasta a făcut obiectul unor reglări de cont.

Cum suma cu care inculpatul a creditat societatea ca urmare a depunerilor fictive efectuate de martora ##### de 4.754.900 lei este mai mică decât valoarea sumei transferate contabil în contul „4556 – Împrumut #####” în cuantum de 4.788.225 lei, Tribunalul a apreciat că afirmația conform căreia inculpatul ar fi retras sume de bani având ca justificare contractul de împrumut încheiat fictiv cu S.C. ##### S.A. este eronată în cauză fiind aplicabil principiul in dubio pro reo.

Cu privire la înscrierea la data de 30.01.2014 la masa credală a ##### în cadrul procedurii insolvenței cu diferența de 25.365.893 lei, Tribunalul a arătat că organele de urmărire penală au susținut că prin acțiunea de înscriere la masa credală a inculpatului cu suma de 25.365.893 lei, conform cererii adresată la data de 30.01.2014, ##### a efectuat o acțiune ce se circumscrie elementului material al delapidării.

S-a arătat că, potrivit 295 C.pen. însușirea, folosirea sau traficul de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, dispozițiile legale individualizând subiectul activ al infracțiunii ca unul special determinat în persoana administratorului, de fapt sau drept, sau al gestionarului, de fapt sau drept.

Or, Tribunalul București a arătat că, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ##### la 27.11.2013, ##### SA a solicitat deschiderea procedurii simplificate a falimentului în baza dispozițiilor Legii nr.85/2006, invocând încetarea activității în condițiile lipsei de resurse financiare, incapacitatea de plată a datoriilor certe, lichide și exigibile, executările silite în curs și starea de insolvență a acționarului principal, lipsa totală de disponibil în conturi.

Prin încheierea pronunțată la 04.12.2013 Tribunalul ##### în dosarul nr. #####/122/2013, definitivă prin neapelare, s-a dispus deschiderea procedurii simplificate a falimentului debitorului ##### SA., a fost desemnat lichidator judiciar Expert Insolvență SPRL, Filiala București, cu sediul în București, #####, sect.3, pentru ca în final să fie obligat administratorul statutar să predea lichidatorului judiciar arhiva contabilă și gestiunea averii.

Tribunalul București a considerat că din momentul pronunțării încheierii din data de 04.12.2013 a Tribunalul ##### în dosarul nr. #####/122/2013 s-a dispus deschiderea procedurii simplificate a falimentului, iar potrivit art. 47 alin. 4 din Legea 85/2006 privind procedura insolvenței dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului, iar inculpatul ##### nu mai îndeplinea calitatea cerută de lege pentru a fi subiect activ al infracțiunii de delapidare.

În continuare, Tribunalul București a arătat că, prin raportare la limitele și obiectul judecății, nu consideră necesar a analiza dacă activitatea inculpatului se circumscrie altei fapte cu conotație penală, precum bancrută frauduloasă prev. de art. 241 C.pen., atât timp cât în actul de sesizare elementul material a fost determinat prin acela al însușirii sumei de 25.365.893 lei prin înscrierea la masa credală, iar nu acela al înfățișării unor datorii inexistente sau al prezentării în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară unor sume nedatorate. Concluzionând, după analiza întregului material probator, Tribunalul a constatat, în afara oricărui dubiu, că inculpatul ##### a solicitat și a obținut restituirea de către ##### a sumei de

481.310 lei, ca urmare a acțiunii de creditare fictivă, sumă pe care și-a însușit-o pe nedrept.

Referitor la săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art.48 alin.1 Cod penal raportat la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. #### cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal de către ####, Tribunalul a constatat că implicarea acestuia în circuitul evazionist a fost probată în afara oricărui dubiu rezonabil.

Astfel, fără a relua analiza mijloacelor probatorii expuse în etapa examinării plăților către ## #### și ## ####, Tribunalul a reținut că, în faza de urmărire penală, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor penale.

Astfel, inculpatul #### a declarat că, la începutul lunii 2011, a preluat în fapt de la o persoană de cetățenie irakiană, firmele ## #### și ## #### în schimbul sumei de 6.000 euro și deși nu era administrator de drept, controla societățile având în posesie actele constitutive, certificate înmatriculare și ștampilele, iar în cursul anului 2010 înființase S.C. #### S.R.L., cele trei societăți având conturi la diferite unități bancare. În cursul lunii martie, i s-a propus de numitul Najib Dwidari să accepte ca în numele ## #### și ## #### să emită facturi fiscale fictive privind livrări de materiale promoționale (tricouri, pixuri) către S.C. #### S.A., urmând să primească în schimb un procent de 1.5% din valoarea acestora, susnumitul precizând că acționează în numele și cu cunoștința numitului ####.

A acceptat oferta întrucât avea datorii mari la diferite persoane, astfel că, în cursul lunii martie, s-a întâlnit cu numitul Najib Dwidari, care i-a adus pe stick contractele de vânzare cumpărarea precum și 11 facturi fiscale emise de cele două societăți. Inculpatul a precizat că martora #### era de față și probabil că ea este cea care a semnat contractele și facturile respective, care au fost înmânate numitului Najib Dwidari, acesta comunicându-i că transferurile urmau să se facă prin bilet la ordin și ordin de plată, stabilind de comun acord ca operațiunile bancare să aibă loc la agenția Raiffeisen – Titan Este unde inculpata o cunoștea pe directoare.

A mai precizat inculpatul că ## #### și ## #### nu au livrat niciodată bunurile menționate în facturi, cele două societăți neavând nicio activitate comercială cu excepția livrării unei cantități de fasole și alimente unei societăți ce avea sediul în Voluntari.

Ulterior, în 17.04.2011 numitul Najib Dwidari i-a comunicat că a doua zi urmează să se deplaseze la unitatea bancară, motiv pentru care împreună cu martora ####, Najib Dwidari, #### Haled și ####, în 18.04.2011 au intrat în sediul Raiffeisen Bank – Agenția Titan, ulterior s-a întâlnit cu numita ####, directoarea agenției respective care ne-a condus la casierie.

În baza contractului de împrumut al firmei #### SA de către numitul ####, #### depunea fictiv exact suma de bani ce urma a fi plătită de către #### SA (completând în acest sens niște foi de vărsământ), apoi depunea totodată mai multe bilete la ordin (ce erau deja completate și semnate) emise de firma #### SA în beneficiul firmelor ## #### și ## #### (bilete la ordin ce erau girate de cele două firme în numele altor societăți comerciale, respectiv ## ####, ## ####, SC #### SRL, ## #### la care împuternicit pe conturi era numitul #### Aled Kamel și ## ####), iar ulterior numitul #### Aled Kamel completa fictiv cereri de retragere în numerar a sumelor respective în baza unor contracte de împrumut a firmelor sale.

A menționat inculpatul că practic, în tot cursul derulării acestor tranzacții fictive, în mod factic nu era depusă, transferată și nici retrasă nicio sumă de bani, toate aceste operațiuni având doar rolul de a crea aparența efectuării plăților corespunzătoare livrărilor fictive de materiale promoționale către firma #### SA.

Inculpatul a mai arătat că, în intervalul ## aprilie 2011, au fost efectuate în mod similar celor expuse la aceeași agenție bancară situată la Raiffeisen Bank – Agenția Titan operațiuni de plăți fictive în aceeași modalitate cu singura deosebire că biletele la ordin emise de firma #### SA, în beneficiul firmelor ## #### și ## ####, au fost girate și în folosul firmei sale ## de unde erau retrase fictiv de către el sau numita ####, în baza unor contracte de împrumut fictive. În realitate, de fiecare dată, numitul #### Aled Kamel (pentru firmele ## ####, SC #### SRL, ## ####), cât și el și numita #### (pentru firma ## ####) nu ridicau factic nicio sumă de bani, toate tranzacțiile în bancă neavând un suport în realitate (nu se depuneau și nu se ridicau nici un fel de sume în numerar).

A afirmat inculpatul că după data de 28.04.2011 nu au mai fost efectuate tranzacții fictive, însă, întrucât era

necesar să fie procesate și celelalte plăți fictive, a stabilit cu numitul Najib Dwidari să se deplaseze la agenția ##### – BRD. La scurt timp după derularea operațiunilor de plată de la BRD – Agenția #####, împuternicitul pe conturi Ebrahim ##### nu a mai putut fi găsit, astfel i-a comunicat numitului Najib Dwidari faptul că trebuie găsită o altă persoană care să fie împuternicită pe conturile bancare ale firmelor ##### și #####. Ulterior, în luna ianuarie 2012, prin intermediul altor persoane, a cunoscut-o pe numita ##### căreia i-a propus să devină împuternicită pe conturile firmelor ##### și #####, urmând să deruleze operațiuni corespunzătoare acestei calități (în fapt retrageri de numerar), în schimbul unor sume de bani.

Inculpatul a mai precizat că după o perioadă de timp, întrucât trebuia achitat și restul plăților fictive pentru facturile nereale de materiale promoționale livrate către firma ##### SA, cu ocazia unei întâlniri avute cu Najib Dwidari au convenit cu acesta ca o parte dintre plăți să fie făcute la BRD – Agenția #####, unde ##### și ##### aveau deschise conturi. În acest scop, Najib Dwidari a sunat-o pe ##### și i-a spus că la BRD – Agenția ##### urmează să se întâlnească cu o persoană ce reprezenta firma ##### SA, indicând în acest sens numele de #####. În sediul unității bancare, numita #####, în baza unui ordin de plată ce era semnat în numele ##### SA, a dispus plata către una din cele două firme beneficiare, respectiv ##### sau #####, sumă ce era retrasă în numerar de către numita ##### și încredințată în baza dispoziției sale numitei #####, care, în baza altor ordine de plată deja semnate, depunea suma de bani și dispunea plata aceleiași sume celor două firme ##### sau #####).

A mai precizat inculpatul că, în completarea ordinelor de plată cu sumele de urmau să fie transferate, se trecea o sumă mai mică, dar apropiată ca valoare pentru a nu da de bănuț. Practic, în urma acestor operațiuni se crea din nou aparența plății facturilor fictive de materiale promoționale emise de #####, respectiv ##### către firma ##### SA, în realitate însă neîncasându-se nicio sumă de bani în contul acestor livrări fictive – suma de bani plătită inițial revenind în urma operațiunilor de transfer, ridicare și depunere în contul firmei ##### SA.

Asemenea operațiuni au mai fost efectuate la Agenția BRD ##### încă o singură dată și tot cu numita ##### (ca reprezentantă a firmei ##### SA), fiind însoțit din nou de ##### și de numita #####.

Inculpatul a mai precizat că în realitate nicio sumă de bani retrasă nu rămânea la el sau la #####, scopul derulării acestor operațiuni succesive de plată-ridicare numerar și depunere numerar, fiind doar de a crea aparența realității operațiunilor comerciale de livrare fictivă a materialelor promoționale către firma ##### SA prin atestarea scriptică a operațiunilor de plată a acestor mărfuri care însă nu s-au derulat și nu au fost achitate în fapt în niciun moment.

Mai mult, a afirmat inculpatul că, din cauza multitudinii și succesiunii operațiunilor bancare, din eroare, s-a ajuns ca în mod scriptic cuantumul plăților să fie mai mare decât valoarea presupuselor servicii contractate. În ceea ce privește plata către el a procentului de 1,5 % din valoarea facturilor fiscale fictive emise în numele ##### și ##### către ##### SA, procent ce fusese convenit în urma discuțiilor inițiale avute cu Najib Dwidari, inculpatul ##### a menționat că numiții Najib Dwidari și ##### i-au făcut promisiuni ce nu erau onorate întrucât respectivii motivau că ##### SA nu deține lichidități datorită crizei financiare, astfel încât nu a primit nicio parte din sumele respective.

În ceea ce privește poziția inculpatului din fața instanței de judecată, potrivit căreia în cursul urmăririi penale a fost „obligat să declare în acest fel întrucât a fost amenințat cu deportarea”, Tribunalul a înlăturat-o arătând că, cu ocazia primei audieri, acesta a fost asistat de doi apărători aleși, renunțând de bunăvoie ulterior la serviciile acestora, iar inculpatul nu a solicitat administrarea de probe care să imprime la prima fație un caracter de veridicitate a celor afirmate.

În continuare, Tribunalul a constatat că declarația acestuia de recunoaștere a vinovăției s-a coroborat cu declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză, sens în care au fost redată declarațiile martorilor #####, anterior prezentate și s-a făcut trimitere și la declarațiile funcționarilor bancare #####, ##### (fostă #####) #####.

Pentru toate aceste motive, Tribunalul a reținut că inculpatul în perioada februarie - martie 2011, în calitate de administrator în fapt al ##### și #####, în realizarea aceleiași rezoluții

infracționale, a emis către ## ##### ## (fostă ## ##### ##), 11 facturi care atestau relații comerciale fictive (11 acte materiale), respectiv livrarea de materiale publicitare promoționale.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă de către inculpatele ##### și #####, Tribunalul a constatat că, în rechizitoriu s-a reținut că:

-fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, inculpata ##### a afirmat în mod mincinos că în perioada 18 - 28 aprilie 2011, în calitate de ofițer tranzacții și casier principal în cadrul ##### SA - Agenția Titan Est a primit și încasat în fapt de la martorul #####, în calitate de împuternicit al ## ##### ##, mai multe sume de bani, în baza unui contract de împrumut încheiat între administratorul ## ##### ## și societate, iar după depunerea respectivelor sume, (în baza unor bilete la ordin emise de ## ##### ## în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL), erau apoi plătite (la ordinul ## ##### și SC ##### SRL) în conturile ## ##### ##, ## ##### ##, ##### SRL și respectiv ## ##### ##, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic de către inculpată;

-fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, inculpata ##### a afirmat în mod mincinos că la datele de 27.04.2011 și 28.04.2011, în timp ce se afla în sediul băncii, l-a văzut pe martorul #####, persoană împuternicită a ## ##### ##, depunând o sumă mare de bani în baza unui contract de împrumut între administratorul societății și societate, din care, pe baza unor bilete la ordin emise în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL, la ordinul acestora, au fost efectuate plăți în conturile societăților ## ##### ##, SC ##### SRL, ## ##### LEGUME SCR, ## ##### și SC ##### SRL, sumele fiind depuse, încasate și retrase în totalitate, susținând totodată că împreună cu inculpata ##### s-a ocupat de efectuarea operațiunilor respective, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic. Tribunalul București a constatat că inculpatele nu au recunoscut săvârșirea infracțiunii menționând că de fiecare dată au primit sumele de bani aferente operațiunilor bancare înainte de a le procesa, poziția acestora fiind însă contrazisă de declarațiile martorilor #####, ##### și a inculpatului #####.

S-a arătat că martorul #####, indicat de inculpate ca fiind cel care a depus sumele de bani, a negat acest aspect, declarând că a intrat în sediul unei agenții bancare împreună cu numitul #####. Martorul a mai arătat că o funcționară bancară (care cu siguranță știa despre operațiunile ce urmau a avea loc) i-a solicitat exemplarul original al contractului de împrumut al firmei ##### SA de către numitul #####, precum și delegația de împuternicire în bancă, iar apoi ##### l-a chemat la unul dintre ghișeele bancare, unde casiera i-a dat niște hârtii pe care le-a semnat.

Martorul a indicat că, la momentul respectiv, nu a avut asupra sa nicio sumă de bani și nu a depus în mod efectiv nicio sumă de bani în contul firmei, conform contractului de împrumut încheiat de ##### cu firma ##### SA, dar și că a procedat în același fel și cu altă ocazie, poziție menținută și cu ocazia audierii în instanță.

Au fost amintite și declarațiile martorei #####, care a arătat că ea personal nu a văzut, asupra lui ##### sau #####, vreo sumă de bani, și declarațiile martorei #####, care a precizat, referitor la sumele plătite S.C. ##### S.R.L. în datele de 18.04.2012, 19.04.2011 și 28.04.2011 și presupus retrase de ea, că în realitate nu a fost prezentată vreo sumă de bani, fiind depus doar comisionul băncii.

S-a mai arătat că inculpatul ##### a afirmat că, în intervalul 18 - 28 aprilie 2011, au fost efectuate în operațiuni de plăți fictive fără a fi depusă vreo sumă de bani, tranzacțiile fiind înregistrate doar scriptic de către cele două funcționare bancare, toate aceste declarații contrazicând poziția procesuală a inculpatelor.

Tribunalul a reținut reaua-credință a celor două inculpate și raportat la faptul că acestea au afirmat nu au avut vreo curiozitate sau suspiciune cu privire la tranzacțiile efectuate, deși atât directoare băncii numita #####, cât și martorele #####, respectiv #####, funcționare bancare care aveau atribuții identice, dar la o altă sucursală, au întreprins măsuri concretizate prin întocmirea unor sesizări privind tranzacțiile suspecte.

A mai reținut instanța de fond natura oscilantă a declarațiilor inculpatelor care au afirmat în prima etapă că au

numărat sumele de bani, după care au susținut că au procedat doar parțial la verificarea sumelor, respectiv au numărat până la suma de 1.000.000 lei, întrucât era un volumul foarte mare de muncă și „aveau încredere în acești clienți”, justificând astfel perioadele scurte de timp între tranzacțiile succesive. Cu privire la inculpata ##### s-a arătat că aceasta a afirmat, cu ocazia audierii în calitate de martor, „că nu poate preciza dacă era depusă aceeași sumă de bani” ca urmare a tranzacțiilor succesive întrucât clienții se retrăgeau procedând de fiecare dată la numărarea banilor, pentru ca ulterior să menționeze că, în cazul tranzacțiilor succesive, nu număra sumele de bani depuse.

Tribunalul București a constatat că inculpatele efectuau tranzacțiile bancare cu sume importante de bani apelând la „încredere” existând întotdeauna posibilitatea de a nu fi depus ordinul de plată către ##### și SC ##### SRL și să fie creditat contul S.C. ##### S.A. cu o sumă de bani de ordinul milioanelei de lei pe care unitatea bancară trebuia să o achite ulterior. Mai mult, a fost apreciată puerilă explicația inculpatelor conform căroră inculpatul ##### era persoană de „încredere”, client important al unității bancare în condițiile în care #####, SC ##### SRL, respectiv S.C. ##### FRUCT IMPEX S.R.L nu aveau rulaj bancar întrucât nu desfășurau o activitate economică reală, condiții în care Tribunalul a concluzionat că inculpatele nu au declarat adevărul în momentul audierii în calitate de martori.

În drept, Tribunalul București a reținut că

A. Fapta inculpatului ##### care, în perioada februarie - aprilie 2011, în calitate de asociat și administrator al ##### (fostă #####), în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ##### (6 acte materiale), respectiv, factura nr.037 seria TMP din data de 15.02.2011 în valoare de 4.243.000 lei plus TVA în sumă de 1.018.320 lei, factura nr.047 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 3.256.642 lei plus TVA în sumă de 781.594,09 lei, factura nr.039 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 2.790.300 lei plus TVA în sumă de 669.672 lei, factura nr.045 seria TMP din data de 01.03.2011 în valoare de 4.204.500 lei plus TVA în sumă de 1.009.080 lei, factura nr.046 seria TMP din data de 10.03.2011 în valoare de 4.647.570 lei plus TVA în sumă de 1.115.416,80 lei, factura nr.049 seria TMP din data de 21.03.2011 în valoare de 57.378,2 lei plus TVA în sumă de 13.770,76 lei și ##### (5 acte materiale), respectiv, factura nr.014 seria ##### din data de 21.02.2011 în valoare de 3.201.500 lei plus TVA în sumă de 768.360 lei, factura nr.011 seria ##### din data de 22.02.2011 în valoare de 5.190.750 lei plus TVA în sumă de 1.245.780 lei, factura nr.020 seria ##### din data de 15.03.2011 în valoare de 4.492.000 lei plus TVA în sumă de 1.078.080 lei, factura nr.022 seria ##### din data de 17.03.2011 în valoare de 5.259.200 lei plus TVA în sumă de 1.262.208 lei, factura nr.033 seria ##### din data de 21.03.2011 în valoare de 41.544,31 lei plus TVA în sumă de 9970,64 lei, în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ##### cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen..

S-a arătat că, potrivit art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale constituie infracțiune evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, că legea nu condiționează existența infracțiunii de o anumită calitate a subiectului activ și că noțiunea de operațiune fictivă este definită de art. 2 pct. f) din lege ca fiind disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. S-a arătat că o operațiune fictivă întâlnită deseori în practica societăților comerciale o reprezintă simularea unor tranzacții comerciale prin interpunerea altor societăți comerciale așa zise „fantomă”, care eliberează documente fiscale nelegale și care nu reflectă operațiuni reale. O altă operațiune fictivă o reprezintă diminuarea TVA colectată prin operațiuni de stornare cu caracter fictiv.

În cauză, Tribunalul București a constatat că inculpatul #####, cu intenție directă, în calitate de administrator al ##### (fostă #####), în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ##### (6 acte materiale) și ##### (5 acte materiale), prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro).

S-a precizat că forma de vinovăție a rezultat din modul în care a acționat inculpatul, Tribunalul stabilind că acesta a comis infracțiunea de evaziune fiscală pentru diminuare obligațiilor fiscale, dar și ca un mijloc pentru a

retrage pe nedrept suma de 11.000.000 euro presupus împrumutată ## ##### ## (fostă ## ##### ##). A mai reținut Tribunalul că este îndeplinită și cerința scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale atât timp cât urmarea imediată, respectiv diminuarea cuantumului TVA era inevitabilă prin înregistrarea documentelor justificative false în contabilitate. S-a apreciat că scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale reiese și din atitudinea inculpatului care a refuzat să accepte solicitarea martorei ##### de a storna facturile fiscale din contabilitate și de a evidenția în consecință TVA de plată.

S-a mai arătat că inculpatul ##### a semnat Decizia #####/25.10.2012 prin care a dispus redactarea în forma finală a decontului de TVA aferent lunii septembrie 2012 prin înscrierea sumei de 8.966.220 lei, reprezentând TVA aferentă facturilor emise de ## ##### Meat Plus și ## ##### ##, ca TVA deductibilă, în condițiile în care la acea dată se afla în curs de desfășurare un control al Gărzii Financiare București, iar serviciul contabilitate urmare constatării fictivității achizițiilor de la cele două societăți a înregistrat TVA aferent ca fiind nedeductibilă (în contabilitate suma a fost reflectată cu semnul minus), deși la acel moment își însușise deja suma de 23.256.950 lei (aproximativ 5.517.000 euro), A conchis instanța că prin acțiunea sa inculpatul a urmărit sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. În ceea ce privește urmarea imediată s-a arătat că aceasta este dată de prejudicierea bugetului de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal.

În același timp instanța de fond a reținut forma continuată a infracțiunii prin raportare că inculpatul a înregistrat la diferite intervale de timp facturi fiscale care nu reflectau realitate în contabilitatea ## ##### ## (fostă ## ##### ##).

În ceea ce privește infracțiunea de delapidare, după cum s-a arătat anterior, Tribunalul a apreciat că s-a demonstrat, în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpatul a retras sumele de bani după cum urmează: la data de 28.04.2011 suma de 20.000 lei; 02.05.2011 suma de 10.000 lei; la data de 04.05.2011 sumele de 545 lei și respectiv 8.000 lei; la data de 06.05.2011 suma de 17.000 lei; la data de 17.05.2011 suma de 2.000 lei; la data de 19.05.2011 suma de 1.620 lei; la data de 25.05.2011 sumele de 3.746 lei și respectiv 260.000 lei; la data de 26.05.2011 suma de 119.000 lei; la data de 09.06.2011 suma de 2.000 lei; la data de 17.06.2011 suma de 21.000 lei și respectiv 12.650 lei; la data de 20.06.2011 suma de 3.749 lei.

Astfel, după analiza întregului material probator, Tribunalul a constatat că inculpatul #####, cu intenție directă, a solicitat și a obținut restituirea de către ## ##### ## a sumei de 481.310 lei, ca urmare a acțiunii de creditare fictivă, sumă pe care și-a însușit-o pe nedrept, ultimul act material datând din data de 20.06.2011.

Au fost aplicabile dispozițiile art. 308 C.pen. conform cărora dispozițiile art. 289-292 și ale art. 297-301 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) sau în cadrul oricărei persoane juridice. Raportat la prejudiciul reținut de către instanță, respectiv 481.310 lei, s-a dispus înlăturarea formei agravante prev. de art. 309 C.pen., iar având în vedere retragerile succesive se impune reținerea formei continuate prev. de art. 35 alin. 1 C.pen.

Având în vedere că faptele au fost comise înainte de intrarea în vigoare a N.C.pen., Tribunalul București s-a făcut aplicarea art. 5 C.pen. referitor la legea penală mai favorabilă.

În primul rând, Tribunalul București a reținut că inculpatul ##### a fost condamnat prin s. pen. nr. 523 din 09.11.2018 a Tribunalului #####, pronunțată în dosarul nr. #####/122/2017, definitivă prin dec. pen. nr. 572/A/25.06.2020 a Curții de Apel București la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, faptă din data de 23.08.2014, a cărei suspendare a fost suspendată sub supraveghere.

S-a arătat că, întrucât infracțiunile ce fac obiectul prezentului dosar penal sunt concurente cu fapta pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală anterior menționată, iar acesta din urmă a fost săvârșită după data intrării în vigoare a prevederilor N.C.pen., în cauză sunt aplicabile în mod obligatoriu prevederile art. 39 alin. 1 lit. b N.C.pen.

Instanța de fond a constatat că la data de 22.03.2013 alin. 3 al art. 9 din Legea ##### a fost modificat prin Legea 50/2013 având următorul conținut: „dacă prin faptele prevăzute la alin. 1 s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 7 ani.”

În forma anterioară se prevedea că dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a

acesteia se majorează cu 3 ani.

Astfel, conform formei înainte de intrarea în vigoare Legii 50/2013 pentru fapta inculpatului era prevăzută o pedeapsă cu închisoare cuprinsă între 5 ani închisoare și 10 ani închisoare, pentru ca ulterior să fie prevăzută o pedeapsă cuprinsă între 9 ani închisoare și 13 ani închisoare.

Analizând încadrarea juridică a faptei de delapidare imputate inculpatului, prin raportare și la prejudiciul reținut de instanță de 481.310 lei, potrivit C.pen. 1969 aceasta se pedepsea cu închisoarea de la 10 ani la 20 de ani, conform art. 2151 alin. 2, întrucât prejudiciul cauzat este mai mare de 200.000 lei aspect care atrage incidența art. 146 C.pen. 1969.

Conform dispozițiilor art. 295 C.pen. rap. la art. 309 C.pen. fapta inculpatului se pedepsește cu închisoare de la 1 an și 4 luni - 4 ani și 8 luni.

Având în vedere aplicarea în mod obligatoriu a dispozițiilor care reglementează concursul de infracțiuni conform C.pen. 2009 în sensul aplicării unui spor obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse aplicate, limitele prevăzute pentru sancționarea delapidării în forma consecințelor deosebit de grave conform C.pen. 1969, faptul că instanța s-a orientat spre o pedeapsă spre mediu în cazul infracțiunii de delapidare, Tribunalul a conluzionat că legea penală mai favorabil aplicabilă inculpatului este C.pen. 2009.

Pentru aceste motive, instanța de fond a constatat că inculpatul #####, cu intenție directă, în calitate de administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ## ##### ## (6 acte materiale), și ## ##### (5 acte materiale), faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 (în forma ulterioară intrării în vigoare a Legii 50/2013) cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. 2009 și art. 5 C.pen. 2009.

De asemenea, fapta inculpatului ##### care, în perioada martie 2011- 20.06.2011, în calitate de asociat și administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), și-a însușit în mod necuvenit suma de 481.310 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută și pedepsită de art.295 alin.1 C.pen. rap. la art.309 C.pen., cu aplicarea art. 5 C.pen.

B. Referitor la inculpata ## ##### ## (fostă ## ##### ##) instanța de fond a reiterat faptul că inculpata #####, în calitate de administrator, a săvârșit infracțiunea de evaziune în interesul persoanei juridice. În consecință, s-a reținut că inculpata a acționat, prin reprezentantul legal, cu intenție directă urmărind diminuarea cuantumului TVA pe care îl avea de achitat, motiv pentru care se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. art. 9 alin. 1 lit. c și art. 3 din Legea 241/2005.

În ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile, Tribunalul București a considerat că potrivit C.pen. 1969 pedeapsa amenzii constă în suma de bani pe care persoana juridică este condamnată să o plătească. Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa de cel mult 10 ani închisoare sau amenda, minimul special al amenzii pentru persoana juridică este de 5.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 600.000 lei conform art. 711 lit. a C.pen. 1969. S-a mai arătat că, pentru infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. art. 9 alin. 1 lit. c și art. 3 din Legea 241/2005, anterior datei de 01.02.2014, limitele de pedeapsă erau cuprinse între 5 ani – 10 ani de închisoare.

S-a mai arătat că, potrivit noii reglementări, respectiv art. 137 C.pen. cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 100 și 5.000 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 600 de zile. Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între 240 și 420 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 20 de ani. S-a mai arătat că, pentru infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. art. 9 alin. 1 lit. c și art. 3 din Legea 241/2005, ulterior datei de 01.02.2014 limitele de pedeapsă sunt cuprinse între 9 ani – 15 ani de închisoare. Astfel, minimul special este de 24.000, iar maximul de 2.100.000 lei.

Tribunalul București a considerat că mai favorabile inculpatei sunt prevederile C.pen. 1969 coroborate cu cele ale art. 9 alin. 1 lit. c și art. 3 din Legea 241/2005, anterior intrării în vigoare a prevederilor Legii 50/2013.

Astfel, s-a reținut că fapta inculpatei ## ##### ## (actualmente ## ##### ##) care, în perioada februarie - aprilie 2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a înregistrat în contabilitatea societății achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la ## ##### ## (6 acte materiale), și ## ##### ##, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 (în forma anterioară

intrării în vigoare a Legii 50/2013) cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 și art. 5 C.pen. din 2009.

C. În cazul inculpatului #####, Tribunalul a reținut că faptele acestui inculpat care, în perioada februarie - martie 2011, în calitate de administrator în fapt al ##### și #####, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a emis către ## (fostă #####), 11 facturi fiscale fictive (11 acte materiale), care atestă livrarea de materiale publicitare promoționale în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, în baza cărora societatea beneficiară ## (fostă #####) și-a dedus în mod nelegal TVA în cuantum de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscal în formă continuată. S-a arătat că, potrivit art. 48 alin. C.pen. (formă ce se regăsea și în vechea reglementare) complicele este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, ajutorul acordat de inculpatul ##### constând în emiterea furnizarea unor facturi aferente unor livrări fictive de produse emise de către ##### și #####.

Tribunalul București a reținut forma de vinovăției a intenției directe, raportat la materialul probator administrat, forma alin. 3 a Legii 245/2005, având în vedere prejudiciul cauzat, și forma continuată având în vedere că facturile fiscale au fost emise la perioade diferite, în baza aceleiași rezoluții infracționale.

În ceea ce privește legea penală mai favorabilă, a considerat Tribunalul București inculpatului îi sunt aplicabile dispozițiile art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. ##### înainte de modificările aduse prin Legea 50/2013, care stabileau că dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani. (față de 7 ani ulterior intrării în vigoare.)

Astfel, s-a reținut că fapta inculpatului ##### care, în perioada februarie - martie 2011, în calitate de administrator în fapt al ##### și #####, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a emis către ## (fostă #####), 11 facturi fiscale fictive, care atestă livrarea de materiale publicitare promoționale în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei respectiv, în baza cărora societatea beneficiară ## (fostă #####) și-a dedus în mod nelegal TVA în cuantum de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscal în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 26 C.pen. 1969 rap. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea ##### (forma înainte de intrarea în vigoare a Legii 50/2013) cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. 1969 și art. 5 C.pen. 2009.

D. În ceea ce privește infracțiunile de măturie mincinoasă de care sunt acuzate inculpatele ##### și #####, Tribunalul a reținut că, potrivit art. 273 C.pen., constituie infracțiunea de măturie mincinoasă, conform art. 273 C.pen., fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat.

În continuare, Tribunalul a citat dec. nr. 42/3.02.2016 a Î.C.C.J. – Secția penală, în cuprinsul căreia s-a arătat că „dreptul la un proces echitabil este înfrânt atunci când, deși acuzarea este în posesia unor suspiciuni rezonabile că o persoană este implicată într-o activitate infracțională, nu aduce la cunoștința persoanei aceste aspecte și „alege” modalități alternative de ascultare a sa, pentru ca ulterior să le considere probe și să valorifice aceste probe împotriva aceleiași persoane. ...

Este dincolo de orice îndoială că audierea unei persoane în calitate de martor, deși se cunoaște că este implicată într-o activitate infracțională în legătură cu care este audiat, este contrară dispozițiilor legale și, pe cale de consecință, o asemenea declarație nu poate fi folosită împotriva sa, după convertirea calității de martor în cea de inculpat.

Astfel, încă de la începutul audierii celor doi inculpați procurorul, văzând implicarea acestora în lanțul infracțional ce făcea obiectul audierii, ar fi trebuit să le aducă la cunoștință conținutul dreptului la tăcere. Numai în aceste condiții declarațiile date puteau fi folosite în cauza în care au fost audiați. Construcția juridică sau strategia acuzării constând în folosirea participanților în calitate de martori în dosarul penal generează recunoașterea dreptului acestora de a nu se autoincrimina, chiar de la primele audieri și independent de conținutul declarației.

Remediul unei asemenea încălcări a principiului instituit în art. 6 din Convenție este soluția adoptată de către instanța de fond, și anume achitarea”.

S-a mai apreciat că, într-o procedură judiciară de natură penală, precum cea în care inculpatul a dat

declarația de martor în legătură cu care s-a formulat ulterior în ceea ce îl privește acuzația de mărturie mincinoasă, orice martor are dreptul de a nu se acuza și că, dincolo de dispoziția din Codul român de procedură penală (art. 118), potrivit căreia, în raport cu acest drept, declarația de martor nu poate fi folosită împotriva persoanei care, în aceeași cauză, dobândește ulterior calitatea de inculpat, există o bogată jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Funke contra Franței, 1993, Muray contra Marii Britanii, 1996, Saunders contra Marii Britanii, 1996, Serves contra Franței, 1997, IJL, GMR și AKP contra Marii Britanii, 2000, J.B. contra Elveției, 2001, ##### contra Marii Britanii, 2002, Kansal contra Marii Britanii, 2004, Weh contra Austriei, 2004 și Jalloh contra Germaniei, 2006), în care s-a statuat că:

- dreptul la un proces echitabil în cauze penale include dreptul, pentru orice „acuzat” - în sensul autonom pe care art. 6 din Convenție îl atribuie acestui termen, de a păstra tăcerea și de a nu contribui la propria incriminare;
- în particular, dreptul de a nu contribui la propria incriminare presupune că, într-o cauză penală, acuzarea caută să-și întemeieze argumentația fără a recurge la elemente probante obținute prin constrângere sau presiuni, în pofida voinței acuratului, sens în care acest drept este strâns legat de principiul prezumției de nevinovăție;
- față de caracterul autonom al noțiunii de „acuzație în materie penală”, trebuie considerat că și martorul se bucură de acest drept, în măsura în care, prin declarația pe care o face, el s-ar putea autoincrimina;
- privilegiul împotriva autoincriminării este principiul conform căruia statul nu poate obliga o persoană suspectă să coopereze cu acuzarea prin oferirea de probe care ar putea să o incrimineze;
- este încălcat acest privilegiu dacă persoanei respective nu i s-a adus la cunoștință dreptul anterior menționat, într-un moment în care riscul autoincriminării era unul cât se poate de evident.

Referitor la ascultarea unei persoane în calitate de martor, sub prestare de jurământ și sub sancțiunea angajării răspunderii ei penale pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, cu privire la fapte sau împrejurări care ar putea să o incrimineze, s-a arătat că tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a elaborat așa-numita „teorie a celor trei alegeri dificile”, potrivit căreia nu este natural să i se ceară unui presupus făptuitor să aleagă între a fi sancționat pentru refuzul de a coopera, a furniza autorităților informații incriminatoare și a minți, riscând să fie condamnat pentru aceasta. Altfel spus, nu i se poate pretinde unei persoane despre care există indicii ale participăției la săvârșirea unei fapte penale, audiată ca martor, să aleagă între a coopera cu anchetatorii, a răspunde și a furniza acestora informații incriminatoare la adresa ei (riscând astfel să fie trasă la răspundere penală pentru activitatea infracțională în legătură cu care este întrebată și în care a fost implicată) și a refuza o astfel de cooperare, nefurnizând informații sau mințind (riscând astfel să fie trasă la răspundere penală pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, din cauza refuzului său de a coopera sau de a spune adevărul). S-a făcut trimitere și la jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a instanțelor naționale în materie, precum și la deciziile pronunțate de Curtea Constituțională în legătură cu dreptul martorului de a nu se autoincrimina, Tribunalul constatând că inculpatelor li se reproșează că nu au declarat adevărul, respectiv că tranzacțiile bancare pe care le-au procesat în contul ## ##### ## (fostă ## ##### ##) (fostă ## ##### ##), la Raiffeisen Agenția Titan Est, în sumă totală de 17.190.450 lei, urmate de transferuri către ## ##### ## și ## ##### ## au fost simulate, în sensul în care depunerile și retragerile succesive au fost efectuate doar scriptic în evidențele electronice, aspect care a facilitat crearea unei aparențe de realitate unor relații comerciale fictive folosite pentru a diminua obligațiile fiscale ale inculpatei ## ##### ## .

S-a observat că, în fapt, li se impută martorelor că nu s-au autodenunțat cu privire la săvârșirea unei eventuale complicități la infracțiunea de evaziune fiscală, favorizarea făptuitorului sau fals în înscrisuri sub semnătură privată, în funcție de existența sau nu a unei conivențe infracționale cu inculpații din prezentul dosar.

Chiar și în situația în care organele de cercetare penală susțin că declarația inculpatelor dată în calitate de martor nu ar fi fost folosită împotriva lor, Tribunalul a observat că se subînțelege că desfășurarea ulterioară a instrucției penale ar fi vizat implicit și activitatea acestora de a înregistra în mod fictiv în evidențele bancare tranzacții care în realitate nu au avut loc, precum și efectuarea unor înscrieri necorespunzătoare adevărului pe contractul de împrumut încheiat între inculpatul ##### și S.C. ##### S.A. în sensul în care primul ar fi depus sume de bani în virtutea acestuia.

Or, legislația națională și europeană reglementează dreptul martorului de a nu se autoincrimina, aplicabil în prezenta cauză, motiv pentru Tribunalul a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, urmând a da eficiență prevederilor art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen., fiind amintită și decizia nr. ##/20.02.2018 a Î.C.C.J. Secția Penală în care s-a arătat că, într-o astfel de situație, ”lipsește însuși cadrul procesual în care ar fi putut să fie dată declarația care să atragă răspunderea penală, respectiv lipsește o calitate propriu-zisă de martor pentru a exista infracțiunea de mărturie mincinoasă. În consecință, lipsa calității

prevăzută de lege pentru subiectul activ calificat determină absența unei condiții de tipicitate obiectivă și pronunțarea unei soluții conform art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. pr. pen.”

În ceea ce privește individualizarea pedepselor aplicate inculpaților, instanța de fond a avut în vedere, pe lângă atingerea scopului pedepselor – prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, educativ și coercitiv – și dispozițiile art. 74 C.pen. (ori 51 alin. 1 C.pen.1969 după caz),

În raport de aceste elemente, Tribunalul a reținut că inculpatul #####, cunoscut cu antecedente penale (condamnat pentru dare de mită), a inițiat și pus în aplicare un mecanism evazionist prin care a produs un prejudiciu bugetului de stat în cuantum de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), iar modul de elaborare a infracțiunii, precum și prejudiciul cauzat impun condamnarea inculpatului la pedepse privative de libertate orientate spre mediu.

Referitor la atitudinea inculpatului, instanța de fond a constatat că acesta a dorit să își asigure beneficiul infracțional și ulterior contestării realității relațiilor comerciale de către membrii Gărzii Financiare, opunându-se și deciziei compartimentului contabilitate prin care s-a hotărât stornarea facturilor respective. S-a arătat că prin emiterea deciziei de stornare inculpatul a căutat preconstituirea unor probe în procesul penal invocând chiar și în timpul cercetării judecătorești buna credință prin raportare la dispoziția de stornare, susținând totodată, în mod nereal, că tot din dispoziția sa a fost achitat prejudiciul comis prin infracțiunea de evaziune fiscală.

S-a mai arătat că, ulterior, chiar dacă cunoștea caracterul nereal al contractului de împrumut și simularea creditării ## ##### ## (fostă ## ##### ##) inculpatul dând dovadă de un cinism exacerbat și o indiferență față de necesitatea respectării valorilor sociale esențiale, a stăruit să pună în aplicare rezoluția infracțională de a intra în posesia sumelor de bani care figurau ca fiind împrumutate de el incluzând în cererea de introducere la masa credală și contravaloarea sumelor care nu au fost retrase până la intrarea în faliment a persoanei juridice, deși creditorii reali ai persoanei juridice nu și-au recuperat sumele datorate. S-a apreciat că această activitate este relevantă pentru caracterizarea persoanei inculpatului ##### care a continuat să privească persoana juridică pe care a administrat-o ca o unealtă în vederea asigurării unei îmbogățiri nejustificate și să manifeste o desconsiderare a partenerilor comerciali reali ai ## ##### ## (fostă ## ##### ##).

Mai mult, s-a arătat că, în fața instanței, inculpatul a susținut în mod vădit nereal că rectificarea din evidențele contabile a fost făcută din inițiativa sa, precum și împrejurarea că prejudiciul cauzat bugetului de stat a fost achitat ca urmare tot a unei decizii emise de el, aspect neadevărat după cum va motiva ulterior instanța, iar în momentul audierii a afirmat că nu cunoaște motivele pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată fiind indignat de acțiunea penală exercitată împotriva sa.

Aceste aspecte au convins instanța că funcția de reeducare a instrucției penale nu a avut nici un efect asupra numitului ##### acesta considerând în continuare că nu a procedat într-un mod greșit întrucât nu a manifesta nicio urmă de regret pe tot parcursul procesului penal și nici în acțiunile întreprinse ulterior comiterii infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea prin prezenta.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul #####, punând bazele circuitului evazionist, a simulat încheierea unui contract de împrumut în valoare de 11.000.000 euro cu ## ##### ## (fostă ## ##### ##), iar în vederea achitării serviciilor comerciale fictive pe care le-a contractat nu numai că a simulat efectuarea unor depuneri bancare, dar a ajuns să achite contravaloarea facturilor fictive și prin banii societății obținuți din încasarea contravalorii biletelor de avion.

Astfel, numitul Navin ##### figurează că a efectuat o depunere de 340.000 euro în data de 09.02.2012 în BRD Ag #####, cu specificația “încasări bilete de avion”, înregistrată în registrul de casă în valută ca și creditare #####. Suma de 340.000 euro a fost schimbată în 1.477.419 lei și utilizată după cum urmează pentru plata sumei de 400.000 lei către ## #####, 400.000 lei către ## #####, iar suma de 657.512 lei a fost utilizată pentru a acoperi o mare parte din transferul în sumă de 658.000 lei efectuat în data de 10.02.2012 către contul BLUE AIR deschis la Raiffeisen Ag. București.

A considerat instanța de fond că inculpatul a acționat ca un stăpân în cadrul persoanei juridice neînțelegând rolul funcției de administrator, sens în care a fost amintită declarația martorului ##### cu privire la interacțiunea inculpat și martora #####, în luna octombrie 2012

Instanța de fond a apreciat că doar intervenția organelor de control ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a celor de urmărire penală a pus capăt activității infracționale desfășurată de inculpatului, mai mult și ulterior descoperirii inculpatul a dorit păstrarea produsului infracțiunii afirmând că datoriile fiscale au fost achitate, condiții în care s-a apreciat că se impune condamnarea acestuia la pedepse orientate spre mediu pentru cele două infracțiuni comise.

Referitor la inculpata ## ##### ## (fostă ## ##### ##) judecătorul a constatat că a avut o activitate comercială de lungă durată fără încălcări ale dispozițiilor penale, motiv pentru care a considerat că aplicarea unei amenzi penale orientate spre minim este suficientă pentru a combate reiterarea pe viitor a unui astfel de comportament. A avut în vedere instanța că inculpata se află în procedura falimentului, iar scopul pedepselor penale nu este acela de a conduce la indirect la vătămarea creditorilor persoanei juridice prin stabilirea în sarcina acesteia a unei creanțe pe care nu o poate achita.

În același timp nu s-a considerat necesar a se aplica persoanei juridice pedeapsa complementară a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice întrucât ar vătăma indirect interesele creditorilor particulari sau de drept public înscriși la masa credală, Tribunalul București optând în a obliga inculpata la afișarea hotărârii de condamnare.

În ceea ce îl privește pe inculpatul ##### ##, instanța de fond s-a orientat spre o pedeapsă situată spre mediu, reținând că inculpatul, fără nicio sursă de venit licit, a înțeles să comită complicitatea la infracțiunea de evaziune fiscală ca o metodă facilă de îmbogățire. S-a arătat că acesta se prezenta ca un om de afaceri prosper, deși nu a administrat nicio societate care să aibă o activitate comercială reală, considerând oportun, în locul unui trai decent, să obțină în mod facil venituri considerabile prin primirea unui procent din quantumul facturilor fiscale ce atestau contravaloarea unor relații comerciale nereale, mijloc care să constituie modalitatea prin care poate să își alimenteze un stil de viață opulent.

S-a mai arătat că, în cursul procesului penal, inculpatul și-a schimbat depoziția dată în timpul urmări penale invocând amenințări din partea organului de cercetare penală, a solicitat prezența unui traducător autorizat deși cunoaște limba română, a girat comportamentul procesual al apărătorului prin formularea unor cereri repetate de recuzare și strămutare vădit neîntemeiate pentru a prelungi durata cercetării judecătorești. Mai mult, s-a arătat că, ulterior lunii septembrie 2020, inculpatul nu s-a mai prezentat la termenele de judecată, apărătorul ales de la acel moment afirmând că este în Germania și că nu mai dorește să revină în România pentru a evita o eventuală executare a pedepsei.

Acest comportament procesual, în antiteză cu cel din timpul urmării penale când a oferit prin declarațiile sale detalii care să contribuie la aflarea adevărului, precum și prejudiciul cauzat, au fost apreciate ca justificând aplicarea unei pedepse într-un quantum superior minimului legal.

S-a mai reținut că, după cum a afirmat martorul ##### ##, inculpatul își lua măsuri pentru ca activitatea sa ilicită să nu fie probată, distrugând laptopul folosit pentru redactarea facturilor fiscale false, iar ulterior i-a solicitat să îi dea martorei ##### ## toate documentele aparținând societăților ##### ## SRL, ##### ## SRL astfel încât să fie descoperite la el în cazul efectuării unei percheziții domiciliare.

În ceea ce privește pedepsele complementare aplicate inculpaților persoane fizice, prima instanță a apreciat că interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, a dreptului de a fi administrator, fondator sau reprezentant legal al unei societăți comerciale și a dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public se impune raportat la natura infracțiunilor săvârșite și la gravitatea acestora, precum și la pericol social ridicat al infracțiunii de evaziune fiscală.

Analizând latura civilă, instanța de fond a constatat că, prin adresa nr. AJR5102/13.02.2018, Agenția Națională de Administrare Fiscală a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 8.988.122,01 lei. Prin înscrisul depus la data de 09.07.2018, ## ##### Sky Imobiliare Sa s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 47.311.243 lei, din care 21.945.350 lei încasată efectiv și suma de 25.365.893 lei suma cu care inculpatul ##### ## s-a înscris la masa credală.

Analizând dispozițiile legale aplicabile, instanța de fond a constatat că în conformitate cu art. 1349 C.civ. alin. 1 „orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane”, iar potrivit alin.2 „cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.”

Potrivit art. 1357 C.civ. “Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.”

Astfel condițiile răspunderii civile delictuale sunt: existența unui prejudiciu, săvârșirea unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și săvârșirea cu vinovăție a faptei ilicite.

Conform art. 1357 C.civ. “Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.”, iar potrivit art. 19 alin. 2 C.pr.pen. „Acțiunea civilă se exercită de persoana vătămată sau de succesorii acesteia, care se constituie

parte civilă împotriva inculpatului și, după caz, a părții responsabile civilmente.”

Potrivit art. 1382 C.civ. “cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuti solidar la reparație față de cel prejudiciat”.

Interpretând dispozițiile legale instanța consideră că proba dovedirii caracterului cert al prejudiciului este în sarcina părții civile.

Pentru a da dreptul la reparație prejudiciul cauzat trebuie să fie cert și să nu fi fost reparat încă, caracterul cert presupunând că este sigur atât în ceea ce privește existența sa cât și în privința evaluării.

Referitor la prejudiciul cauzat prin comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, Tribunalul a arătat că s-a reținut în raportul de expertiză contabilă că deconturile de TVA aferente lunilor februarie și martie 2011 au fost întocmite prin preluarea totalurilor din jurnalele de cumpărări întocmite pentru cele două luni, în care au fost evidențiate operațiunile de aprovizionare și transport înscrise în cele 11 facturi emise de ## ##### ##### ## și SC ##### SRL, facturi care, de asemenea au fost înregistrate în contabilitatea societății.

Din analiza modului de întocmire a deconturilor de TVA, prin care ## ##### ##### ## a declarat la autoritatea fiscală TVA colectată, TVA deductibilă și TVA de plată/de recuperat, au rezultat următoarele:

- din totalul TVA deductibilă în sumă de 5.801.648 lei raportată prin decontul lunii Februarie 2011, suma de 4.483.726 lei reprezintă TVA dedusă în baza facturilor emise de RASTY TRADING și TERISTA MEAT PLUS;
- în luna Februarie 2011, din totalul de 4.483.726 lei, TVA dedusă în baza facturilor emise de cei doi furnizori, suma de 214.330 lei a fost utilizată pentru acoperirea parțială a TVA colectată în lună;
- tot în luna Februarie 2011, suma de 952.362 lei, provenită din TVA deductibilă aferentă facturilor emise de cei doi furnizori a fost utilizată pentru stingerea prin compensare în cadrul decontului, a TVA de plată datorată din perioada anterioară, respectiv:
- suma de 783.618 lei - TVA de plată datorată pentru perioada anterioară lunii decembrie 2010;
- suma de 118.451 – TVA de plată datorată pentru luna decembrie 2010;
- Suma de 50.293 lei - TVA de plată datorată pentru luna ianuarie 2011;

TVA de recuperat stabilit prin decontul lunii Februarie 2011, în sumă de 3.317.034 lei provine din TVA dedusă în baza facturilor emise de cei doi furnizori [4.483.726 lei (TVA dedusă pe baza celor 11 facturi) - 214.330 lei (sumă ce a acoperit parțial din TVA colectată în februarie 2011) - 952.362 lei (sumă ce compensează TVA de plată datorată din perioada precedentă)].

Din totalul TVA deductibilă în sumă de 5.366.318 lei raportată prin decontul lunii Martie 2011, suma de 4.488.526 lei reprezintă TVA dedusă în baza facturilor emise de RASTY TRADING și TERISTA MEAT PLUS; Din totalul TVA colectată în sumă de 8.055.605 lei raportată prin decontul lunii Martie 2011, suma de 6.842.675 lei nu este aferentă veniturilor din activitatea de bază a ## ##### ##, ci unui număr de 32 de facturi emise de ## ##### ## către ## ##### ##, cu dată de 31.03.2011, pentru: ” Transfer drept de cumpărare teren aferent act adițional antecontract de vânzare – cumpărare [...]”.

În luna Martie 2011, TVA deductibilă aferentă facturilor emise de cei doi furnizori, în sumă de 4.488.526 lei a fost utilizată integral pentru acoperirea parțială a TVA colectată în lună, rămânând de plată în lună, suma de 2.689.287 lei;

Din totalul de 3.317.034 lei reprezentând TVA rămas de recuperat la finele lunii februarie 2011, provenit din facturile înregistrate în legătură cu RASTY și TERISTA, suma de 2.689.287 lei a fost compensată prin decontul lunii martie cu o parte a TVA de plată stabilită în lună (în sumă totală de 8.055.605 lei, din care suma de 6.842.675 lei aferentă unui număr de 32 de facturi emise de ## ##### ## către ## ##### ##, cu dată de 31.03.2011, pentru: ” Transfer drept de cumpărare teren aferent act adițional antecontract de vânzare – cumpărare [...]”).

TVA de recuperat rămasă la sfârșitul lunii Martie 2011, în sumă de 627.747 lei provine din TVA dedusă în luna februarie 2011 pe facturile emise de cei doi furnizori și a fost solicitată la rambursare prin decontul lunii Aprilie 2011, care a fost depus cu opțiune de rambursare pentru suma negativă din decont, respectiv 791.610 lei, din care :

Suma de 627.747 lei provenită din TVA deductibilă evidențiată în luna februarie 2011 pe baza facturilor emise de cei doi furnizori, rămasă de recuperat și la sfârșitul lunii Martie 2011;

Suma de 163.863 lei reprezentând TVA de recuperat aferent lunii Aprilie 2011.

Din totalul de 791.610 lei TVA de rambursat compensat de autoritatea fiscală cu impozit pe salarii datorat și accesorii aferente, suma de 627.747 lei este provenită din TVA deductibilă evidențiată în luna februarie 2011 pe baza facturilor emise de cei doi furnizori.

Din analiza anexei 12 la raportul de expertiză s-a constatat că în deconturile lunilor August, Septembrie și Octombrie 2012, la rubrica "Regularizări taxă dedusă", corespunzătoare Rândului 30 din decontul de TVA, sunt înscrise sume semnificative, cu plus și cu minus. Din lămuririle acordate expertizei de ##### - contabil șef al societății, a reieșit că:

-suma de 8.966.220 lei, înscrisă la rubrica de TVA din cadrul rândului 30 din decont - "Regularizări taxă dedusă", din cadrul decontului aferent lunii AUGUST 2012, se compune din stornarea TVA deductibilă aferentă celor 11 facturi emise de cei doi furnizori, în sumă totală de 8.972.252 lei, corectată cu TVA aferentă unui număr de 3 facturi ce trebuia raportată prin decontul lunii Iulie 2012, în sumă totală de 6.031,81 lei [- 8.972.252 + 6.032]. O situație a celor trei facturi ce trebuiau raportate prin decontul lunii Iulie 2012, cu TVA deductibilă în sumă totală de 6.031,81 lei, raportate la rândurile de regularizări în deconturile lunilor August, Septembrie și Octombrie 2012, este prezentată în ANEXA NR. 13 la raportul de expertiză contabilă.

-suma de 8.969.540 lei, înscrisă la rubrica de TVA din cadrul rândului 30 din decont - "Regularizări taxă dedusă", din cadrul decontului aferent lunii SEPTEMBRIE 2012, se compune din TVA deductibilă aferentă celor 11 facturi emise de cei doi furnizori, în sumă totală de 8.972.252 lei, corectată cu TVA aferentă unui număr de 43 facturi ce trebuia raportată prin deconturile perioadei Aprilie - Iulie 2012, în sumă totală de 3.320 lei și cu stornarea sumei de 6.032 TVA deductibilă aferentă celor 3 facturi, raportate la rândul de regularizări în luna August 2012 [8.972.252 + 3.320 - 6.032]. O situație a celor 43 de facturi ce trebuiau raportate prin deconturile perioadei Aprilie - Iulie 2012, cu TVA deductibilă în sumă totală de 3.320 lei, raportate la rândurile de regularizări în Decontul lunii Septembrie 2012, este prezentată în ANEXA NR. 14 la raport.

-suma de 8.966.220 lei, înscrisă la rubrica de TVA din cadrul rândului 30 din decont - "Regularizări taxă dedusă", din cadrul decontului aferent lunii OCTOMBRIE 2012, se compune din stornarea TVA deductibilă aferentă celor 11 facturi emise de cei doi furnizori, în sumă totală de 8.972.252 lei, corectată cu TVA aferentă unui număr de 3 facturi ce trebuia raportată prin decontul lunii Iulie 2012, care a fost înregistrată în decontul lunii August 2011 și stornată în decontul lunii Septembrie 2011, în sumă totală de 6.031,81 lei [- 8.972.252 + 6.032];

Înscrierea la rubrica de regularizări din cadrul deconturilor aferente lunilor August, Septembrie și Octombrie 2012, a fost făcută fără a se respecta prevederile Codului Fiscal.

a efectuat 3 tipuri de stornare a înregistrărilor contabile:

-Stornarea înregistrării facturilor nr. 37/15.02.2011, nr. 39/21.02.2011 și nr. 47/21.02.2011, care au fost înregistrate inițial în corespondență cu furnizorul ##### SRL, deși facturile sunt emise de ## #####. Aceste 3 facturi au fost stornate și reînregistrate în corespondență cu ## #####, așa cum trebuiau înregistrate inițial, având în vedere furnizorul înscris pe ele;

-Stornarea retroactivă a înregistrării contabile (cu data fiecărei facturi și nu cu data efectuării înregistrării așa cum prevede legea contabilității), a contravalorii materialelor publicitare promoționale de pe contul de cheltuieli cu reclama și publicitatea – analitic simbol 62302 pe care au fost înregistrate inițial, și înregistrarea în contul de stoc "Alte materiale consumabile" - analitic "Materiale promoționale" – simbol 302809.

În legătură cu această stornare din cheltuieli și evidențiere într-un cont de stoc, #####, contabil șef al ## #####, responsabilă cu organizarea și coordonarea contabilității societății începând cu data de 12.07.2012, a lămurit expertiza că a fost fundamentată de faptul că la acea dată, departamentul de contabilitate nu deținea documente din care să rezulte care a fost destinația și modul de utilizare a materialelor promoționale.

Stornarea retroactivă a cheltuielii cu reclama și publicitatea și înregistrarea în cont de stoc, a contravalorii materialelor publicitare a fost făcută fără respectarea Legii contabilității nr.82/1911 republicată, care la art. 2 alin (1) prevede că: "Contabilitatea este o activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor prevăzute la art. 1. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori." Ulterior, după data de 23.04.2012, cu ##### Contabilă nr. 192 (înregistrată cu data de 31.12.2011), materialele promoționale au fost scăzute din stoc și reînregistrate pe cheltuieli cu reclama și publicitatea.

- Stornarea cheltuielilor cu reclama și publicitatea aferentă materialelor publicitare promoționale și a cheltuielilor cu transportul înscrise în cele 11 facturi emise de cei doi furnizori, stornare efectuată după data de 12.06.2012 și înregistrată în contabilitatea societății cu data de 31.12.2011. Totodată a fost stornată și

aprovizionarea respectivelor materiale, atât din contul de stoc și TVA deductibilă aferentă, cât și din contul de furnizori.

De asemenea au fost stornate plățile efectuate către cei doi furnizori și au fost înregistrate în contul de "Operațiuni în curs de clarificare" – simbol 473 DIVERSE, cu două date de înregistrare, respectiv:

- cu data de 31.12.2011, plățile efectuate în cursul anului 2011, respectiv suma totală de 18.550.850 lei,
- cu data de 29.02.2012, plățile efectuate în primele două luni ale anului 2012, respectiv suma totală de 31.280.636 lei.

Stornarea plăților efectuate către cei doi furnizori, în legătură cu destinația cărora nu există nicio neclaritate, și înregistrarea acestora în contul contului 473 - "decontări din operațiuni în curs de clarificare", a fost făcută fără respectarea OMFP ##### pct. 208.

În concluzie, expertiza financiar-contabilă a stabilit că TVA-ul aferent celor 11 facturi emise de ## ##### și SC ##### SRL a fost menționat în deconturile de TVA ale ## ##### ##, depuse lunar la organele fiscale ca fiind TVA deductibil în sumă totală de 8.972.252 lei, iar înregistrarea operațiunilor de stornare a cheltuielilor cu reclama și publicitatea, a achizițiilor de materiale publicitare și servicii de transport, a TVA deductibilă și a plăților efectuate către cele două societăți furnizoare, a fost făcută fără respectarea dispozițiilor legale, astfel încât nu au avut niciun impact fiscal.

S-a mai arătat că, la termenul din data de 22.10.2019, apărătorul ales al ## ##### ## (fostă ## ##### ##) prin lichidator Consulta 99 a depus un înscris prin care susținea că, în urma stornării facturilor în decontul lunii octombrie 2012, prejudiciul a fost acoperit prin compensare cu tva de recuperat în valoare de 2.720.166 lei și prin plata făcut prin OP 1/20.05.2016, în valoare de 6.252.087 lei. Or, Tribunalul București a constatat că ordinul de plată are mențiunea „CF adresei nr. #####.02.2013 TE900/11.07.#####.01.2013 631”, iar, prin răspunsul Administrației Județene a Finanțelor Publice #####, s-a menționat că ordinul de plată nr. 1/20.05.2013 a stins, prin distribuție compensare automată, impozitele și contribuții cu reținere la sursă, nu și valoarea TVA datorat. Totodată a menționat că din decontul perioadei fiscale octombrie 2012 valoarea TVA de plată este de 4.973.587 lei.

Tribunalul a mai indicat că, în condițiile în care ## ##### ## (fostă ## ##### ##) prin lichidator Consulta 99, a susținut că prin OP 1/20.05.2016, în valoare de 6.252.087 lei, s-a obținut ridicarea măsurii sechestrului asigurator impus de organele fiscale, a fost solicitat și depus la dosar ordinul de indisponibilizare conform adresei nr. #####.02.2013, unde la rubrica „dobânzi și penalități TVA” este menționată suma de 6.522 lei. A apreciat Tribunalul că ordinul de plată nr. 1/20.05.2013 a stins, prin distribuție compensare automată, impozitele și contribuții cu reținere la sursă, nu și valoarea TVA datorat. Or, chiar din conținutul ordinului de indisponibilizare rezultă că măsura a vizat datoriile fiscale izvorâte din salarii, profit, nerezidențe juridice, venituri din amenzi, CAS angajat, CAS angajator etc., motiv pentru apărarea persoanei juridice a fost considerată neîntemeiată.

Din fișele de decont TVA pentru perioada 2012 – 2013 s-a observat că în fișa de cont TVA raportată pentru luna mai a anului 2013 este prevăzut un debit în cuantum de 6.200.003 lei, în condițiile în care pentru luna aprilie 2013 se raportase un TVA de plată de 6.433.726 lei, însă plata făcută la data de 20.05.2016, prin care persoana juridică reclamă stingerea datoriei, nu apare nici în evidențele raportate de ## ##### ## (fostă ## ##### ##) ca având drept efect diminuare TVA de plată.

S-a mai arătat că expertiza a stabilit un prejudiciu de 8.972.252 lei - TVA-ul aferent celor 11 facturi emise de ## ##### și SC ##### SRL, însă după cum se poate observa din fișele decont TVA, ulterior stornării facturilor, suma a fost inclusă în actele contabile din cursul lunii octombrie 2012. Ulterior, în perioada octombrie 2012 - mai 2015 s-a ajuns la o compensare până la sumei de 6.200,003 TVA de plată. Având în vedere caracterul fictiv al operațiunilor comerciale derulate de către ## ##### ## cu ## ##### și SC ##### SRL, s-a reținut că prejudiciul cauzat bugetului de stat se ridică la suma de 8.972.252 lei și constă în TVA dedusă de societate în baza celor 11 facturi emise de cei 2 furnizori, cu următoarele consecințe:

- diminuarea TVA de plată datorată de societate;
- compensarea parțială a TVA de recuperat stabilit ca urmare a acestor înregistrări (suma de 627.747 lei), cu Impozit pe salarii datorat și accesorii aferente, conform Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. #####29.07.2011 și Notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. ##### # ##.08.2011;

Totodată, s-a reținut că valoarea în euro a prejudiciului se ridică la suma de 2.133.254 euro (8.972.252 lei/4,2059), stabilită în cadrul expertizei pe baza cursului mediu determinat ca medie a cursurilor medii lunare aferente lunilor februarie 2011 (4,2472 lei) și martie 2011 (4,1646 lei).

Au fost indicate și dispozițiile art. 116 Codul de procedură fiscală, potrivit cărora prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Potrivit alin. 6 compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu.

S-a apreciat că, pentru a opera compensarea invocată de către inculpată, era necesară emiterea unei decizii din partea organului fiscal, iar această operațiune are loc conform regulilor procedurii fiscale, iar nu între debitele/creditele stabilite prin propria voință de una dintre părți, o interpretare contrară ducând implicit la confirmarea veridicității consemnărilor înscrise de inculpată ulterior lunii septembrie 2013, împrejurarea cu care Tribunalul București nu a fost investit.

Tribunalul a mai indicat că, potrivit art. 19 alin.1 C.pr.pen. acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect repararea prejudiciului material sau moral produs prin săvârșirea infracțiunii, astfel încât invocarea oricăror raportări ulterioare a TVA declarat prin care contribuabilul a procedat la scăderea din quantumul TVA datorat a excedentului dintre TVA plătit și cel primit în cursul unei luni ulterioare comiterii infracțiunii de evaziune fiscală nu face obiectul acțiunii civile și excedează competențelor de judecată a instanței penale.

S-a arătat că instanța este chemată să stabilească existența infracțiunii de evaziune fiscală, precum și prejudiciul cauzat prin fapta care a atras răspunderea penală a inculpaților, iar alte aspecte, precum cele menționate anterior, pot fi lămurite ulterior, eventual, prin formularea unei contestații la executare sau de către judecătorul sindic în analiza tabelului cu care creditorii s-au înscris la masa credală.

Tribunalul a indicat și faptul că solicitarea inculpatei nu poate fi primită întrucât, aplicând aceeași rațiune, prin împrejurarea că partea civilă are deja un titlu executoriu constând în decizia de impunere data ca urmare a controlului efectuat de reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care s-a constatat fictivitatea relațiilor comerciale ce fac obiectul prezentului dosar, aceștia se pot înscrie la masa credală cu aceeași datorie de două ori. Constatarea prejudiciului în întregul său quantum așa cum a fost cauzat prin infracțiunea de evaziune fiscală are și rațiunea obligării, în solidar, a tuturor persoanelor care prin fapta lor delictuală, au contribuit la nașterea acestuia.

Pentru toate aceste motive, instanța, în temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1382 C.civ. a admis acțiunea civilă formulate de Statul Român, prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală.

A dispus obligarea, în solidar, a inculpaților ##### (fostă ## ##### ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL și ##### la plata sumei de 8.988.122,01 lei reprezentând TVA dedusă în mod nelegal la care se adaugă obligațiile accesorii de plată aferente debitului principal (dobândă, penalități, majorări datorate în condițiile Codului de procedură fiscală) calculate de la data scadenței fiecărui debit principal în parte ce alcătuiește suma totală de 8.988.122,01 lei, până la data achitării obligațiilor bugetare principale.

Referitor la acțiunea civilă exercitată de ## ##### (fostă ## ##### ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL împotriva inculpatului ##### aferentă acțiunii penale exercitate împotriva acestuia pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, instanța, după cum a motivat anterior, a reținut că acesta și-a însușit pe nedrept suma de 481.310 lei, astfel încât în temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. a admis în parte acțiunea civilă formulată de ## ##### (fostă ## ##### ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL.

A dispus obligarea inculpatului ##### la plata sumei de 481.310 lei către ## ##### (fostă ## ##### ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL.

În ceea ce privește solicitarea de a-l obliga pe inculpat la plata sumei cu care acesta s-a înscris la masa credală, Tribunalul București a apreciat că nu se impune admiterea acesteia întrucât prejudiciul nu este unul actual, ulterior dispunerii prezentei hotărâri urmând ca partea civilă sau ceilalți creditori să solicite diminuarea quantumul cu care acesta s-a înscris în tabelul masei credale cu suma cu care inculpatul a disimulat acordarea unui împrumut către ## ##### (fostă ## ##### ##) pentru acoperirea unor relații comerciale fictive 47.311.243 lei. A conchis astfel instanța, cu autoritate de lucru judecat, că, potrivit documentelor bancare, inculpatul ##### a simulat acoperirea unor cheltuieli fictive prin acordarea unor împrumuturi care nu au existat în valoare totală de 47.311.243 lei, retrăgând pe nedrept suma de 481.310 lei.

Având în vedere cererea de constituire de parte civilă nu a dispus Tribunalul București confiscarea sumei retrase

de inculpat.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c C.pr.pen. a dispus menținerea măsurilor asiguratorii dispuse prin ordonanța nr. ###/P/2012 din data de 07.03.2013 a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, respectându-se astfel dispozițiile prev. de art. 2502 C.pr.pen. astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 6 din 18.02.2021.

În continuare, Tribunalul București a apreciat că în cauză se impune, conform art. 25 alin. 3 C.pr.pen., desființarea înscrisurilor false, respectiv contractele de vânzare -cumpărare materiale promoționale, facturile aferente și notele de preluare. Totodată, s-a dispus și anularea contractului de împrumut încheiat între inculpatul #####, asociat al ## ##### (fostă ## #####), în calitate de împrumutător și ## ##### (fostă ## #####), în calitate de împrumutat având drept obiect acordarea de către inculpatul ##### unui împrumut în valoare de 11.000.000 EURO pe o perioadă de 5 ani, sumă ce urma a fi achitată în tranșe succesive, în maxim 6 luni și a actului adițional nr. 1 la contractul de împrumut din data de 28.03.2011 prin care s-a stabilit că împrumutul va fi acordat în tranșe succesive în maxim 3 ani de la data semnării contractului, Tribunalul stabilind caracterul nereal al acestuia

Împotriva acestei hotărâri au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și inculpații ## ##### (fostă ## #####) prin lichidator judiciar CONSULTA 99 SPRL, ##### și #####.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a Penală la data de 13.04.2021 sub nr. #####/3/2018 (1080/2021).

Prin motivele de apel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a criticat:

-greșita achitare a inculpatelor ##### și ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de măturie mincinoasă.

A învederat Parchetul că situația premisă pe baza căruia instanța de fond a dispus achitarea inculpatelor nu se bazează pe date concrete ce se referă la parcursul anchetei și desfășurarea cronologică a actelor de urmărire penală, ci pe supoziția că, la momentul audierii inculpatelor ##### și #####, organele de urmărire penală aveau date sau indicii cu privire la implicarea acestora în activitatea infracțională a inculpaților #####, S.C. ##### Sky Imobiliare și #####.

Raportat la complexitatea cauzei și la modul de desfășurare a actelor de cercetare, Parchetul a susținut că la data la care au fost audiate inculpatele ##### și ##### în calitate de martor, respectiv 18.03.2013, urmărirea penală viza exclusiv circuitul evazionist controlat de către ##### și societățile controlate de către #####, neexistând date la acel moment cu privire la o eventuală implicare a inculpatelor în activitatea infracțională.

S-a mai arătat că decizia Curții Constituționale nr. 236 din 02.06.2020, invocată de Tribunalul București, face referire la dreptul martorului la tăcere și la neautoincriminare și la obligația organelor de urmărire penală de a aduce la cunoștința martorului aceste drepturi atunci când acestea au indicii și date cu privire la implicarea directă a martorului în comiterea unei fapte penale, apreciindu-se în consecință că martorul nu poate invoca dreptul la tăcere în mod general și absolut, în condițiile în care calitatea în care este audiat nu relevă formularea unei acuzații în materie penală împotriva sa.

S-a mai arătat că aceeași este concluzia ce se desprinde din jurisprudența C.E.D.O. (cauza Bandaletov c. Ucraina), Curtea arătând că, atunci când organele de urmărire penală nu au indicii rezonabile privind implicarea unei persoane în comiterea unei infracțiuni și o audiază în calitate de martor, nu sunt incidente garanțiile art. 6 din Convenție privind acuzațiile în materie penală, persoana astfel audiată neputând invoca dreptul la tăcere.

S-a apreciat că, în consecință, Tribunalul a făcut în mod greșit aplicarea dispozițiilor art. 6 din Convenție, impunându-se pronunțarea unei soluții de condamnare a celor două inculpate pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă. prev. de art. 273 alin.1 C.pen.

-greșita schimbare a încadrării juridice față de inculpatul ##### din infracțiunea de delapidare prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. și art. 309- C.pen. în infracțiunea de delapidare în formă continuată prevăzută și pedepsită de art. 295 alin. 1 C.pen raportat la art. 308 C.pen cu aplicarea art 35 alin. 1 Cpen. și art. 5 Cpen, în sensul înlăturării formei agravante prevăzută de art. 309 C.pen.

Sub acest aspect, cu privire la activitatea infracțională ce precede datei de 30.06.2011, Parchetul a arătat că

sumele ce apar ca fiind acordate cu titlu de împrumut de către inculpatul ##### au fost evidențiate în documentele contabile ale ## ##### (fostă ## #####), iar, conform fișei de cont 462, la data de 18.04.2011, exista un sold creditor de 18.857 lei, iar în urma înregistrărilor efectuate în creditul contului, respectiv: 18.04.2011 - două sume de 1.800.000 lei și suma de 450 lei, 19.04.2011 - 1.650.000 lei, 27.04.2011 - 5.190.000 lei și 28.01.2011 - 5.350.000 lei 1.400.000 lei, soldul creditor a devenit în valoare de 17.169.593.

S-a precizat că toate aceste înregistrări operate în creditul contului 462 coincid ca sume și dată cu mențiunile olografe existente pe contractul de împrumut astfel că este evident că reprezintă înregistrarea tranșelor de împrumut pentru care s-au întocmit documente care să ateste că ar fi fost acordat de inculpatul ##### conform contractului din data de 28.03.2011.

Conform aceleiași fișe de cont, în perioada 28.04.2011 -30.06.2011 au fost înregistrate mai multe operațiuni în debitul contului, astfel încât soldul contului la data de 30.06.2011 era zero.

S-a mai precizat că inculpatul ##### nu a contestat aceste retrageri, având în vedere faptul că, în ceea ce privește diferența care ar fi trebuit restituită conform contractului de împrumut, inculpatul s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### în cadrul procedurii insolvenței, depunând în dovedirea pretențiilor sale fișele de cont.

Parchetul a considerat greșită aprecierea primei instanțe potrivit căreia, în lipsa existenței unor dovezi de retragere prin casierie sau prin transfer bancar a sumelor indicate, nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de delapidare, arătând că intrarea în vigoare noului Cod Penal a schimbat regimul infracțiunii de delapidare, aceasta devenind o infracțiune de pericol, astfel încât demonstrarea și cuantificarea prejudiciului nu mai reprezintă o condiție de tipicitate.

S-a mai arătat că din actele dosarului a rezultat că sumele de 6.363.162,83 lei, respectiv de 10.325.119,93 lei, au fost supuse unei operațiuni de debitare a fișei de cont 462.

S-a precizat că, în cadrul unei societăți comerciale, contul 462 "Creditori diverși" este un cont de pasiv care face parte din grupa 46 "Debitori și creditori diverși". Cu ajutorul acestui cont se ține evidența sumelor datorate terților, pe baza de titluri executorii ale entității față de terți provenind din alte operațiuni. În debitul contului 462 "Creditori diverși" se înregistrează sumele achitate creditorilor. În aceste condiții, având în vedere și faptul că, astfel cum a rezultat din declarațiile persoanelor audiate în calitate de martor, inculpatul #####, în calitate de administrator, a fost singura persoană cu drept de dispoziție asupra sumelor ce depășesc 10.000 euro, Parchetul a apreciat că debitarea totală a contului 462 reprezintă un act de dispoziție asupra sumelor de bani afectate contului, respectiv o operațiune economică cu efecte reale asupra patrimoniului societății.

Având în vedere specificul unei societăți comerciale de transport aerian precum S.C. ##### S.A., precum și quantumul extrem de ridicat al sumelor ce făceau obiectul contractului de împrumut dintre inculpatul ##### și societatea comercială - 11.000.000 de euro, Parchetul a susținut că însușirea unor sume de bani poate îmbrăca forme diverse în special atunci când o singură persoană poate dispune asupra operațiunilor economice pe care le realizează prin intermediul contabilității o societate comercială, aceasta neputând fi limitată la retragerea fizică.

S-a mai arătat că simpla creare a posibilității de a face acte de dispoziție cu privire la bunuri aflate în gestiunea/ administrarea sa este suficientă pentru a se reține în sarcina făptuitorului infracțiunea de delapidare. Persoana juridică de drept public sau privat se află în imposibilitate de a avea și de a folosi bunul (indiferent că obiectul material al delapidării îl formează banii, valorile sau alte bunuri), atât timp cât bunul a fost scos din sfera patrimonială în care se găsea și s-a creat o stare de pericol pentru acel patrimoniu.

Referitor la perioada 30.11.2011-10.02.2012, Parchetul a precizat că în contul 462 al societății S.C. ##### S.A. au fost înregistrate, aferent perioadei 29.11.2011 - 10.02.2012, mai multe depuneri efectuate de martora #####, conform contractului de împrumut. Având în vedere că soldul contului 462 la data de 30.06.2012 a fost zero, Parchetul a apreciat că suma de 5.154.900 lei pentru care s-au întocmit documente care să ateste o creditare a asociatului ##### efectuată în perioada 30.11.2011 -10.02.2012 a fost încasată în totalitate de acesta până la data de 30.06.2012, arătându-se că din suma de 5.154.900 lei pentru care s-au întocmit documente care să ateste o creditare a asociatului ##### efectuată în perioada 30.11.2011 -10.02.2012, suma de 4.754.900 lei reprezintă suma care figurează depusă în mod fictiv de martora #####, conform contract de împrumut, la data de 10.02.2011.

Raportat la argumentele primei instanțe, care a înlăturat actele materiale referitoare la retragerea sumei de 4.754.900 lei din infracțiunea de delapidare reținută în sarcina inculpatului, în considerarea faptului că nu au fost identificate documente justificative aferente retragerilor din conturile societății #####

S.A., Parchetul a învederat faptul că organele de urmărire penală au făcut referire doar la operațiunile economice ce au avut ca justificare legală/contabilă contractul de împrumut, acestea fiind diferențiate de operațiunile financiare uzuale în activitatea unei societăți comerciale.

- greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților ##### și S.C. ##### S.A. A solicitat Parchetul să se aibă în vedere gravitatea deosebită a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul #####, reflectată în modul elaborat de săvârșire a acesteia, în cuantumul extrem de ridicat al sumei de bani cu care a fost fraudat bugetul de stat și în rolul principal și determinant pe care inculpatul l-a avut în lanțul evazionist creat între societatea S.C. ##### S.A. și societățile fantomă controlate în fapt de către acesta din urmă.

În cazul inculpatei S.C. ##### S.A., Parchetul a susținut că pedeapsa trebuia să fie raportată la gradul de pericol social ridicat al faptei, care aduce atingere relațiilor sociale privind activitățile economico-financiare a căror normală naștere, desfășurare și dezvoltare depinde de apărarea împotriva oricăror atingeri aduse stabilirii corecte a stării de fapt fiscale, colectării taxelor, impozitelor și contribuțiilor și îndeplinirii obligațiilor fiscale prin acțiuni de ascundere de la impozitare.

A mai invocat Parchetul gradul de pericol social al faptelor reținute în sarcina inculpaților rezultat din modul de acțiune proiectat, apreciind că pedepsele aplicate, situate aproape de minimul special prevăzut de lege, sunt nejustificat de blânde.

Prin apelul declarat, inculpatul ##### a criticat:

- greșita condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, inculpatul invocând:
- fundamentarea soluției pe modalități empirice de stabilire a prejudiciului,
- deducerea unor împrejurări de fapt imputabile inculpatului din acte ori fapte comise ori realizate de către alți inculpați,
- absența probelor din care să rezulte că inculpatul ar fi cunoscut traseul produselor, obiect al cauzei, realizat între furnizori și celelalte societăți din lanțul infracțional,
- aprecierea unor situații de fapt din interpretarea indirectă a unor împrejurări nefundamentate probatoriu,
- lipsa analizei apărărilor de fapt realizate de către apelant- inculpatul #####.

S-a arătat că atât judecătorul fondului, cât și procurorul au verificat documentele justificative/facturi de cumpărare, reflectarea acestor facturi în contabilitate și apoi în bazele de date ale ANAF prin depunerea declarațiilor fiscale numai de către ##### Sky Imobiliare (fostă ##### SA) în contabilitatea proprie, fără să analizeze cum au fost înregistrate aceleași facturi/înregistrări contabile/declarații fiscale la cei 2 furnizori de bunuri și/sau prestatori de servicii, în considerarea faptului că o factură produce efecte în oglindă la furnizor și cumpărător.

S-a mai subliniat faptul că modul de stabilire a prejudiciului este deficitar, raportat la considerentele deciziei nr.###/2016 a Curții Constituționale, arătându-se că nu s-a putut determina data presupusă a comiterii infracțiunilor nici cursul valutar RON/EUR valabil la acea dată.

A fost criticată și respingerea cererii apărării de efectuare a unui raport de expertiză contabilă, arătându-se că unei societăți nu i se poate reține vreo culpă în condițiile în care a înregistrat în contabilitate documentele provenite de la terți care aveau aparența de realitate și legalitate. S-a mai arătat că, potrivit jurisprudenței CJUE, respingerea dreptului de deducere a TVA nu poate fi operată decât atunci când implicarea unui persoane într-o fraudă produsă bugetului de stat este demonstrată, pe baza unor elemente obiective „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, probă ce s-a considerat că nu a fost realizată în cauză.

Raportat la argumentele invocate de prima instanță în acest sens, inculpatul a precizat că, în cauză, comportamentul celor 2 furnizori (nedepunerea unor declarații, nu au salariați, sunt în stare de insolvență, în inactivitate, etc.) nu poate fi imputat beneficiarului în absența dovedirii unei implicații conștiente și voluntare a acestuia.

În ceea ce privește invocarea deficiențelor de formă privind întocmirea facturilor (lipsă delegat, mijloc de transport, ș.a.) și/sau lipsa altor înscrisuri atașate acestora sau întocmite ca urmare a înregistrării facturilor (lipsă avize de expediție, nu există evidența de gestiune, nu există NIR pentru intrările de marfă și fișe de magazie, nu s-a pus la dispoziția organelor de control certificate de calitate și conformitate privind originea mărfurilor, etc), inculpatul a arătat că aceste aspecte nu sunt prevăzute de legiuitor drept criterii de acordare a dreptului de deducere a cheltuielii sau a TVA, întrucât forma nu poate prevala asupra fondului operațiunilor analizate. S-a invocat existența unei confuzii între factură, care este documentul justificativ, cu rol în colectarea și deducerea TVA, și înscrisurile atașate acestora, care furnizează informații suplimentare, dar care nu anulează efectele

acestora.

S-a invocat și faptul că principala probă în stabilirea realității operațiunilor nu a fost avută în vedere, respectiv destinația ce s-a dat bunurilor/serviciilor pe care le-a achiziționat ##### SKY IMOBILIARE (fostă ##### SA) de la cei 2 furnizori. Inculpatul a susținut și faptul că premisa că cei 2 furnizori au facturat bunuri/servicii fictive, pe motiv că nu justifică sursa de aprovizionare sau că au avut comportament fiscal neadecvat ei sau furnizorii acestora, nu se numără printre criteriile de acordare a deductibilității cheltuielilor și/sau a TVA.

S-a arătat că, în absența oricăror probe cu referire la cercetarea fondului operațiunilor derulate de ##### Sky Imobiliare (fostă ##### SA) în relația cu cei 2 furnizori, ceea ce semnifică faptul că nu s-a analizat scopul/destinația achizițiilor de bunuri/servicii, respectiv dacă bunurile/serviciile au contribuit direct sau indirect la activitatea economică a societății, prin identificarea existenței (în inventarul, stocul societății, revândute subsecvent, etc.) sau inexistenței acestora, precum și a naturii serviciilor adecvate obiectului de activitate, nu se poate afirma cu certitudine că toate aprovizionările sunt fictive.

S-a apreciat că probele aflate la dosarul cauzei demonstrează clar următoarele:

1. facturile emise de cei 2 furnizori există în materialitatea acestora și oferă informațiile relevante cu privire la datele de identificare ale fiecărui furnizor, codul fiscal, natura bunurilor livrate/serviciilor prestate, cantitate, preț și cota de TVA aplicabilă. Explicațiile din facturi cu privire la bunurile livrate/serviciile prestate permit verificarea fondului acestor tranzacții, adică destinația dată de beneficiar acestor aprovizionări, care pot fi identificate ca fiind livrate subsecvent (revânzare), utilizate în interesul societății, aflate în stoc, etc. sau nu se regăsesc în niciuna dintre aceste situații, deci nu există.

2. lipsa verificării fondului fiecărei operațiuni, adică, destinația dată de beneficiar bunurilor/serviciilor aprovizionate de la cei 2 furnizori.

S-a susținut că ##### SKY IMOBILIARE (fostă ##### SA) deține documente de natură să justifice destinația bunurilor/serviciilor aprovizionate, respectiv trasabilitatea internă, prin raportare la probele directe (documentele justificative și evidențele contabile proprii), iar faptul că furnizorul nu justifică propria lui trasabilitate sau sursa aprovizionării cu bunuri nu reprezintă un motiv legal de respingere a deductibilității cheltuielilor și a TVA aferentă la beneficiar. S-a mai arătat că, deși o parte din furnizorii ##### SKY IMOBILIARE nu și-au declarat fiscal/informativ TVA colectată din facturile emise în favoarea ##### SKY IMOBILIARE beneficiarul nu poate fi ținut răspunzător, în condițiile în care a achitat contravaloarea acestora, în această situație fiind incidente dispozițiile art.1512 Cod fiscal.

În atare condiții, inculpatul a susținut că este exclusă răspunderea ##### SKY IMOBILIARE pentru plata către bugetul de stat (a doua oară) a TVA aferentă achizițiilor de la cei 2 furnizori, această sarcină fiscală revenind integral furnizorilor care au încasat de la beneficiar echivalentul brut al prestațiilor și livrărilor, adică inclusiv TVA.

S-a mai arătat că, chiar dacă, prin absurd s-ar fi considerat că operațiunile respective sunt fictive atunci odată cu nerecunoașterea cheltuielilor înregistrate de societatea ##### SKY IMOBILIARE cu achiziția de bunuri și servicii de la cei 2 furnizori ar fi trebuit, ca în mod simultan, să fie înlăturate și veniturile declarate prin efectul campaniei de publicitate, ceea ce ar fi avut drept consecință și restituirea impozitului pe profit și a TVA colectată, situație în care nu se mai putea vorbi de existența vreunui prejudiciu cauzat bugetului de stat prin înregistrarea acestor operațiuni.

De asemenea, s-a arătat că, prin adresa depusă la termenul de judecată din 14 ianuarie 2019, CONSULTA 99 SPRL (lichidator judiciar al ##### SA), a învederat următoarele:

-că prejudiciul stabilit de organul de urmărire penală a fost acoperit integral încă din anul 2013
-că inculpatul ##### însuși a fost cel care a dat Dispoziția 21 / 29 octombrie 2012 prin care a repus ca obligație de plată către bugetul de stat suma de 8.972.253 lei considerată de procurori încă prejudiciu, acesta aspecte fiind dovedite prin ordinul de plată nr. 1 din 20 mai 2013, aferent plății sumei de 6.252.156 Ron și documentele contabile aferente compensării de TVA colectat cu TVA datorat până la concurența sumei de 2.720.166 Ron.

Prin adresa depusă la termenul de judecată din 11 februarie 2020, CONSULTA 99 SPRL (lichidator judiciar al ##### SA), prin asociat coordonator #####, a învederat că operațiunea de compensare a TVA s-a realizat în perioada ianuarie 2011 - decembrie 2013 (sens în care a fost atașat un tabel privind situația TVA-ului).

Au fost invocate și declarațiile martorilor #####, Sherif Usama Abbas Mahmoud Salem, ##### (angajat la societatea Infragrup), #####

(fostă #####) #####, ##### (însoțitor de bord), Huppert ##### (șefă de cabină), ##### (însoțitor de bord), ##### (agent check-in), ##### (fostă #####) ##### (șef tură check-in), #####, (agenți check-in), inculpatul arătând că acestea au confirmat existența bunurilor promoționale cu specificațiile date de contractele respective.

Inculpatul ##### a criticat și valoarea dată declarației martorei #####, făcând trimitere la schimbările de atitudine ale acesteia determinate de schimbările de poziție procesuală, dar și de faptul că schimbarea de poziție a acesteia, în sensul acuzării inculpatului, a intervenit la momentul la care contractul său cu ##### SA nu a mai fost novat de directorul #####. S-a constatat însă că martora a declarat în mod constant că niciodată nu a interacționat cu inculpatul ##### în procesul ținând de achiziționarea și distribuirea materialelor promoționale, indicând ca persoane implicate în aceste activități pe ##### - director de dezvoltare, ##### - director economic, Sherif Usama -director general, ##### și ##### (reprezentanți ai societăților ##### SRL și ##### SRL).

S-a arătat că, din probele administrate în cauză, a rezultat că inculpatul ##### nu a avut nici o implicare nici de drept și nici de fapt în acțiunile pretins delictuale din cauză, sens în care inculpatul a susținut că ##### SKY IMOBILIARE (fostă ##### SA) și societățile satelit la care aceasta era acționar reprezentau un conglomerat financiar și operațional uriaș, cu contracte, puncte de lucru în mai multe orașe, activități complexe și cifră de afaceri impresionantă. În raport de aceste elemente s-a apreciat că a-l nominaliza pe ##### ca artizan, coordonator și beneficiar inclusiv a unor contracte de publicitate, în condițiile în care - acesta avea în subordine directori generali, directori de dezvoltare, șef marketing, directori economici, contabili, etc. (pentru care față de nici unul nu a fost atrasă răspunderea penală) reprezintă unul dintre exemplele „oportunismului acuzatorial al procurorilor”.

- greșita condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare

Referitor la această critică, inculpatul ##### a arătat că procurorii au reținut: „În perioada Martie 2011 - Ianuarie 2014, inculpatul ##### și-ar fi însușit în mod necuvenit suma de 47.311.243 lei, sumă pe care o administra cu justificarea restituire împrumut acordat la 28 Martie 2011 deși în realitate inculpatul nu a împrumutat societatea cu vreo sumă de bani.” Parchetul a pornit de la premisa încheierii în mod fictiv a unui contract de împrumut prin care inculpatul ##### împrumuta ##### SA cu suma de 11 milioane euro, apreciind că, în realitate, societatea nu a încasat niciodată această sumă.

S-a apreciat că, procedând la această încadrare juridică, Parchetul a dorit să evite reținerea în sarcina inculpatului a unei infracțiuni de spălare de bani, care nu mai era sancționată urmare a deciziilor Curții Constituționale. S-a mai arătat că, practic, Parchetul susține că inculpatul ##### ar fi sustras din societate produsul unei infracțiuni de evaziune fiscală cauzând, așadar, un prejudiciu societății însăși. Or, în opinia apărării, fie inculpatul a realizat un produs infracțional din evaziune fiscală pe care și l-a însușit ulterior prin operațiuni de spălare de bani reprezentând contracte fictive de împrumut (sens în care nu poate răspunde penal pentru ambele infracțiuni), fie și-a delapidat propria firmă din veniturile care i se cuveneau acesteia în mod legal, fie din tranzacții reale de achiziționare a materialelor promoționale, fie din alte tranzacții comerciale reale nedescrise de procurori în actul de sesizare.

Inculpatul a mai considerat că nu este posibilă delapidarea unei societăți din sume pe care aceasta le-a obținut ilegal, din evaziune fiscală. S-a arătat că infracțiunea de delapidare ar fi putut purta doar asupra unor sume din patrimoniul societății, dobândite de aceasta în mod legal, aspect nedovedit.

Pe de o parte, inculpatul a considerat că probatoriul a arătat că niciodată ##### „nu a simulat depunerea vreunei sume de bani la vreo bancă”.

Din acest punct de vedere, s-a arătat că niciunul dintre martorii -funcționari bancari audiați în cauză nu a indicat că l-ar fi cunoscut fizic, personal, pe #####. Pe de altă parte, martorii audiați au arătat că din partea ##### SA s-au prezentat mai multe persoane care au depus efectiv sume de bani în baza unui contract de împrumut. În acest sens, s-a făcut trimitere la declarațiile martorelor ##### (fostă #####), ##### și #####.

Față de cele susținute, inculpatul ##### a solicitat achitarea pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală în temeiul art. 396 alin.5 raportat la art. 16 alin.1 lit.b teza a II-a C.pr.pen., fapta nu este prevăzută de legea penală, și pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, în temeiul art. 396 alin.5 raportat la art. 16 alin.1 lit.a C.pr.pen., pe motiv că fapta nu există.

Apelantul inculpat ##### a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței pronunțate de către Tribunalul București și, în urma rejudecării cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (5) C.pr.pen. cu referire la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen., pronunțarea unei soluții de achitare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală.

A solicitat inculpatul să se aibă în vedere că a fost trimis în judecată pentru săvârșirea forme de participare a complicității, însă, cu toate acestea, instanța de fond nu a analizat dacă există sau nu probe din care să rezulte o înțelegere prealabilă existentă între inculpatul ##### și coinculpatul #####. S-a mai solicitat să se țină seama de faptul că din probele administrate în cursul cercetării judecătorești nu a rezultat faptul că apelantul-inculpat ##### ar fi luat vreodată legătura cu apelantul-inculpat #####, că nu rezultă niciun element care să probeze această înțelegere prealabilă care ar fi fost esențială pentru reținerea forme de participare a complicității.

Inculpatul a invocat și faptul că nu există probe suficiente din care să rezulte că aprovizionările au fost fictive, sens în care a făcut trimitere la declarațiile martorilor #####, #####, #####, #####, ##### și Sherif Usama, care au arătat că materialele promoționale au existat în realitate și că au fost împărțite.

Apelanta inculpată ## ##### (fostă ## #####) a solicitat admiterea apelului și pronunțarea unei soluții de achitare în considerarea faptului că prejudiciul a fost acoperit, aspect care rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, făcând referire la adresa din data de 14.01.2019 prin care lichidatorul judiciar al societății ##### SA a arătat că prejudiciul stabilit de organele de urmărire penală a fost acoperit integral din anul 2013.

Pentru aceste considerente, făcând aplicarea dispozițiilor Legii nr. 241/2005, apelanta inculpată a apreciat că există o cauză de nepedepsire, impunându-se pronunțarea unei soluții în consecință.

În apel, inculpații ##### (fostă #####) și #####, prezenți, în instanță nu au dorit să dea declarații suplimentare.

Prin încheierea din data de 08.09.2021, au fost respinse, ca nefondate, solicitările Ministerului Public, ale inculpatului ##### și ale inculpatului ##### de suplimentare a probatoriului, fiind încuviințată solicitarea inculpatului ##### de emitere a unei adrese către A.N.A.F. în vederea analizei posibilității aplicării dispozițiilor art. 10 alin. 11 din Legea nr. 241/2005.

Prin încheierea din 09.03.2022, Curtea a constatat că subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii asiguratorii a sechestrului asigurator, prin ordonanța nr. ##/P/2012 din 07.04.2013 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind menținută măsura asiguratorie cu privire la bunurile ce aparțin inculpaților ##### și ## #####.

La data de 10.06.2022, urmare a pronunțării deciziei nr. ###/26.05.2022 a Curții Constituționale a României, s-a dispus repunerea cauzei pe rol, fiind fixat termen la data de 29.06.2022. La acest ultim termen, în baza art. 476 alin. 4 C.pr.pen., s-a dispus suspendarea judecării cauzei, până la soluționarea dosarului nr. #####/2/2022 aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Ulterior pronunțării deciziei nr. ###/25.10.2022 în dosarul nr. #####/2/2022 aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cauza a fost repusă pe rol, fiind fixat termen la data de 25.11.2022.

La termenul din data de 25.11.2022, Curtea a respins solicitarea Ministerului Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării cu titlu preliminar asupra următoarelor întrebări:

1) Art. 325 TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) teza a III-a CFR (principiul retroactivității legii penale mai favorabile) trebuie interpretate în sensul că nu se opun lăsării neaplicate a unei reguli naționale (decizie Curtea Constituțională a României și Înalta Curte de Casație și Justiție) cu caracter retroactiv privind inexistența cazurilor de întrerupere a cursului prescripției, dacă aplicarea acestei reguli este de natură să conducă la un risc sistemic de impunitate în cazuri de fraudă împotriva intereselor financiare ale Uniunii, de corupție sau fraudă cu TVA?

Dacă aplicarea regulii prevăzute de art. 49 alin. (1) teza ultimă din CFR poate să rezulte din decizia unei jurisdicții constituționale și nu din voința legiuitorului?

2) Art. 325 TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) teza a III-a CFR (principiul retroactivității legii penale mai favorabile) trebuie interpretate în sensul că nu se opun lăsării neaplicate a unei reguli retroactive privind inexistența cazurilor de întrerupere a cursului de prescripție, dacă această regulă rezultă din jurisprudența Curții

Constituționale și a Hpp nr.67/25.10.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a interpretat Decizia Curții Constituționale a României, și nu din voința legiuitorului și dacă aplicarea acestei reguli este de natură să conducă la un risc sistemic de impunitate în cazuri de fraudă împotriva intereselor financiare ale Uniunii și de corupție?

Dacă aplicarea regulii prevăzute de art. 49 alin. (1) teza ultimă din CFR poate rezulta din interpretarea conținutului unei norme de către jurisdicția constituțională contrar interpretării date până în acel moment de către instanța supremă, interpretare care era la rândul ei conformă cu jurisprudența anterioară a jurisdicției constituționale?

3) Art. 325 TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) teza a III-a CFR (principiul retroactivității legii penale mai favorabile) trebuie interpretate în sensul că nu se opun lăsării neaplicate a unei reguli retroactive privind inexistența cazurilor de întrerupere a cursului de prescripție dacă această regulă rezultă din jurisprudența Curții Constituționale contrară jurisprudenței constante a instanței supreme (care interpretează legea în sensul existenței cazurilor de întrerupere și în conformitate cu o jurisprudență anterioară a Curții Constituționale) dacă aplicarea acestei reguli este de natură să conducă la un risc sistemic de impunitate în cazuri de fraudă împotriva intereselor financiare ale Uniunii, de corupție sau fraudă cu TVA?

4) Art. 325 TFUE și Decizia nr. #####/928 trebuie interpretate că se opun unei practici naționale rezultate din jurisprudența Curții Constituționale a României și a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a interpretat decizia Curții Constituționale a României potrivit căreia curgerea termenelor generale de prescripție nu poate fi întreruptă (cu consecința creării unui risc sistemic de impunitate a faptelor ce constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție), în condițiile în care împlinirea termenului general de prescripție este ea însăși rezultatul nerespectării art. 325 TFUE și a Deciziei ##### astfel cum au fost interpretate prin decizia Marii Camere din 21 decembrie 2021 (C 357/2019, Euro Box Promotion)?

La același termen, Curtea a luat act de poziția inculpaților ##### și ##### în sensul că solicită continuarea procesului penal, precum și de faptul că inculpata ## ##### nu a formulat o astfel de solicitare.

Curtea, analizând apelurile declarate în cauză în raport de criticile formulate, dar și sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 C.pr.pen., constată următoarele:

În ceea ce privește acuzațiile referitoare la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. reținute în sarcina inculpaților #####, ## ##### și #####, Curtea subscie în totalitate analizei realizate de Tribunalul București și constată că probele administrate în cauză dovedesc faptul că ## ##### (fostă ## #####), din dispoziția inculpatului #####, a încheiat la data de 23.12.2010 un contract de vânzare cumpărare de materiale promoționale cu S.C. ##### S.R.L., în calitate de vânzător. Conform clauzelor contractuale, S.C. ##### S.R.L. se obliga să livreze cumpărătorului un număr de 155.000 bucăți tricouri personalizate, 45.000 de umbrele „LeMans King”, 60.700 de umbrele „Breno”. Valoarea serviciilor prestate era de 4.558.228 euro, iar bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, respectiv în luna februarie 2011 și martie a aceluiași an.

În continuare, la data de 09.02.2011 a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare de materiale promoționale nr. 001 din 09.02.2011 între S.C. ##### S.R.L., în calitate de vânzător, și S.C. ##### S.A., în calitate de cumpărător. Conform clauzelor contractuale, S.C. ##### S.R.L. se obliga să livreze cumpărătorului un număr de 750.000 brichete reîncărcabile personalizate, 75.000 de pixuri cu penar și piele, 75.000 de pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, 560.000 de sacoșe personalizate, 580.000 de brelocuri „novel” personalizate și 380.000 de șepci 100% bumbac personalizate. Valoarea serviciilor prestate era de 4.322.018 euro, iar bunurile urmau să fie livrate în două tranșe, respectiv în luna februarie 2011 și martie ale aceluiași an.

În temeiul acestor contracte și fără ca bunurile vizate să fie predate în realitate, ## ##### a înregistrat în contabilitate 11 facturi de achiziții fictive de materiale publicitare promoționale (11 acte materiale), ca provenind de la:

- ## ##### (6 acte materiale), respectiv,

Factura nr.037 seria TMP din data de 15.02.2011 în valoare de 4.243.000 lei plus TVA în sumă de 1.018.320 lei
Factura nr.047 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 3.256.642 lei plus TVA în sumă de 781.594,09 lei
Factura nr.039 seria TMP din data de 21.02.2011 în valoare de 2.790.300 lei plus TVA în sumă de 669.672 lei

Factura nr.045 seria TMP din data de 01.03.2011 în valoare de 4.204.500 lei plus TVA în sumă de 1.009.080 lei
Factura nr.046 seria TMP din data de 10.03.2011 în valoare de 4.647.570 lei plus TVA în sumă de 1.115.416,80 lei

Factura nr.049 seria TMP din data de 21.03.2011 în valoare de 57.378,2 lei plus TVA în sumă de 13.770,76 lei, și ## ##### (5 acte materiale), respectiv,

Factura nr.014 seria ### din data de 21.02.2011 în valoare de 3.201.500 lei plus TVA în sumă de 768.360 lei

Factura nr.011 seria ### din data de 22.02.2011 în valoare de 5.190.750 lei plus TVA în sumă de 1.245.780 lei

Factura nr.020 seria ### din data de 15.03.2011 în valoare de 4.492.000 lei plus TVA în sumă de 1.078.080 lei

Factura nr.022 seria ### din data de 17.03.2011 în valoare de 5.259.200 lei plus TVA în sumă de 1.262.208 lei

Factura nr.033 seria ### din data de 21.03.2011 în valoare de 41.544,31 lei plus TVA în sumă de 9970,64 lei, în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în cuantum de 8.972.252 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal.

Facturile au fost emise de inculpatul #####, în calitate de administrator de fapt al ## ##### și ## #####.

Analiza realizată de Tribunalul București cu privire la caracterul de societăți fantomă al ## ##### și ## #####, la lipsa posibilității obiective a celor două societăți de a onora obligațiile contractuale, la faptul că toate aceste aspecte ar fi trebuit să fie cunoscute ## ##### și inculpatului #####, în calitate de profesioniști și în îndeplinirea obligației de due diligence, la lipsa unei recepții a materialelor promoționale și la faptul că materialele distribuite în cadrul campaniei publicitare derulate de ## ##### nu erau cele contractate de la cele două societăți comerciale, precum și la caracterul fictiv al plăților efectuate către cele două societăți comerciale, dar și la implicarea inculpatului ##### în întreaga activitate infracțională este una exhaustivă, nefiind necesară reluarea acestora de către instanța de apel. Pentru aceste motive, în cele ce urmează, Curtea va proceda doar la analiza criticilor formulate de inculpați în prezentul apel, însușindu-și în rest analiza Tribunalului.

Astfel, contrar susținerilor inculpatului #####, Curtea constată că, în cauză, comportamentul de tip fantomă al celor două societăți ## ##### și ## ##### nu a fost elementul principal care a dus la stabilirea caracterului fictiv al achizițiilor de materiale publicitare, ci doar unul din aspectele avute în vedere.

Prima instanță s-a raportat la faptul că cele două societăți au fost înființate cu 8 zile, în cazul ## ##### și cu 6 luni, în cazul ## #####, înainte de semnarea contractelor de furnizare materiale publicitare, la lipsa unui sediu social real, la lipsa angajaților și a posibilității efective de a își îndeplini obligațiile contractuale, fie prin producerea materialelor publicitare, fie pentru achiziționarea acestora și revânzarea lor către ## #####, aspecte recunoscute și de persoanele implicate în activitatea celor două societăți comerciale, inculpatul ##### și martorele ##### și #####.

Astfel, audiat în cursul urmăririi penale, ##### a declarat că, la începutul lunii 2011, a preluat în fapt de la o persoană de cetățenie irakiană firmele ## ##### și ## ##### în schimbul sumei de 6.000 euro și, deși nu era administrator de drept, controla societățile având în posesie actele constitutive, certificatele înmatriculare și ștampilele. În cursul lunii martie, i s-a propus de numitul Najib Dwidari să accepte ca în numele ## ##### și ## ##### să emită facturi fiscale fictive privind livrări de materiale promoționale (tricouri, pixuri) către S.C. ##### S.A., urmând să primească în schimb un procent de 1.5% din valoarea acestora, susnumitul precizând că acționează în numele și cu cunoștința numitului #####. A mai precizat inculpatul că ## ##### și ## ##### nu au livrat niciodată bunurile menționate în facturi, cele două societăți neavând nicio activitate comercială cu excepția livrării unei cantități de fasole și alimente unei societăți ce avea sediul în Voluntari.

Martora #####, persoană imputernicită pe conturile celor două societăți comerciale și angajată a acestora începând cu luna ianuarie 2012, a menționat că în perioada în care a fost imputernicită pe conturile societăților S.C. ##### S.R.L., respectiv S.C. RASTY TRADING S.R.L nu a văzut ca acestea să funcționeze la vreun sediu social, nu a observat ca acestea să desfășoare în realitate vreo activitate comercială, atribuțiile sale de serviciu rezumându-se la a ridica sume de bani din conturile bancare ale acestora.

Martora #####, persoană imputernicită pe conturile ## #####, a precizat că în cursul anului 2011 căuta un loc de muncă stabil, motiv pentru care, în urma unor anunțuri postate pe mica publicitate, a luat legătura cu un cetățean arab care dorea să angajeze o secretară cunoscându-l astfel pe numitul #####. Martora a descris activitatea lucrativă desfășurată în prima lună ca rezumându-se la a face cafele pentru inculpat și prietenii acestuia, precizând că la momentul angajării inculpatul nu i-a spus cum se numește

firma, programul de lucru sau activitățile concrete ce urmează se le desfășoare, nu existau registre sau alte documente care de regulă se țin la secretariatul unei firme, iar în încăperea în care își desfășura activitatea nu exista telefon fix sau fax. Ulterior, inculpatul ##### i-a înmănat actele de înființare, documentele de evidență contabilă și ștampilele societăților S.C. ##### SRL, S.C. ##### S.R.L., ## #####, SC ##### SRL, ## #####, ##### SRL și S.C. ##### S.R.L. precizând că acestea sunt societățile pe care le-a administrat și pe care le-a cumpărat de la niște cetățeni arabi.

În ceea ce privește situația facturilor aferente serviciilor prestate de către S.C. Terista Meat Plus S.R.L și ## #####, martora ##### a arătat că au fost întocmite de ea la cererea inculpatului #####, care îi comunica doar valoarea acestora. Acestea erau completate în format word cu date aleatorii privind seria, numărul și ziua emiterii, la rubrica „delegat” era trecut numele unei persoane inexistente, după care aplica o semnătură indescifrabilă și ștampila societății emitente. Declarațiile martorei în acest sens sunt susținute și de neconcordanțele existente între documentele justificative pretins emise de cele două societăți comerciale, în sensul că S.C. ##### S.R.L. emite factura nr. 047 din 21.02.2011, pentru ca ulterior să emită 045 din data 01.03.2011 și factura 046 din data de 10.03.2011, iar ## ##### emite factura ##### la data de 21.02.2011, pentru ca ulterior să emită factura ##### la data de 22.02.2011. Astfel, împrejurarea că, în realitate, nu a avut loc nicio îndeplinire a obligațiilor contractuale din partea ## și ## rezultă cu claritate din declarațiile persoanelor implicate în activitatea celor două societăți comerciale – ##, ##, ##, aceste declarații coroborându-se și cu declarațiile martorei #####, persoana care apare ca fiind cea care a preluat materialele publicitare în cadrul ##. Această martoră a confirmat caracterul nereal al notelor de recepție și împrejurarea că acestea au fost întocmite la aproximativ un an (în luna februarie 2012) de la data la care se presupune că ar fi avut loc livrarea/recepția materialelor publicitare (februarie-martie 2011).

Contrar susținerilor apărării, Curtea constată că declarațiile martorilor agenți de check-in sau însoțitori de bord nu confirmă distribuirea materialelor publicitare presupus a fi livrate de S.C. ##### S.R.L. respectiv tricouri personalizate, umbrele „LeMans King”, umbrele „Breno” sau de către S.C. ##### S.R.L., respectiv brichete reîncărcabile personalizate, pixuri cu penar și piele, pixuri „candy stripes” cu casetă de bambus personalizate, sacoșe personalizate, brelocuri „novel” personalizate sau de șepci 100% bumbac personalizate. Martori au făcut referire la produse cu caracteristici diferite – pixuri de plastic ”banale”, tricouri ”ieftine” sau ”brichete de plastic”. Aceeași situație rezultă și din analiza fotografiilor realizate asupra bunurilor prezentate de martorul ##### ca fiind cele distribuite în cadrul campaniei publicitare – o brichetă simplă, care nu este reîncărcabilă, și un tricou de bumbac cu inscripția ”Aeroportul #####”, fără legătură cu ##.

A rezultat astfel cu evidență faptul că produsele distribuite în cadrul campaniei publicitare nu au fost cele care ar fi trebuit să fie livrate de ## și ##, dar și faptul că nu a avut loc nicio recepție a produselor aferente celor două contracte, facturile emise de ## și ##, înregistrate în contabilitatea ##, atestând doar achiziții fictive de materiale publicitare promoționale.

Probele mai sus menționate se coroborează între ele și justifică reținerea declarațiilor date de inculpatul ##### în cursul urmăririi penale, precum și a declarațiilor date de martora ##### ulterior datei de 03.12.2013 în detrimentul celorlalte declarații ale acestora, după cum corect a argumentat prima instanță. De asemenea, probele mai sus indicate infirmă declarațiile martorilor ##### și ##### legate de preluarea de către ## a materialelor publicitare livrate de cei doi furnizori și de distribuția acestora către pasagerii aeronavelor Blue Air.

Argumente suplimentare în sensul fictivității relațiilor comerciale rezultă și din modalitatea în care se pretinde că s-ar fi realizat plata facturilor emise de cele două societăți comerciale, probele administrate în cauză confirmând faptul că, în realitate, niciuna din facturile indicate nu a fost plătită.

Fără a relua întreg circuitul operațiunilor redat pe larg de Tribunalul București, Curtea constată că operațiunile de creditare a societății cu suma de 46.907.500 lei și 840.000 EUR pretins realizate de inculpatul ##### în vederea achitării facturilor emise de ## și ## sunt fictive și că, în consecință, nici nu s-a putut realiza o plată a acestor facturi.

Astfel, martorul #####, care figurează în documentele bancare că a efectuat un număr de 6 operațiuni de creditare pentru asociatul ##### la Raiffeisen Agenția Titan Est, în sumă totală de

17.190.450 lei, sumă ce reprezintă totalul biletelor la ordin ridicate de martor de la ##### Financiar, eliberate către ## ##### Trading și ## ##### #####, ulterior girate către un număr de 5 societăți comerciale (## ##### #####, ## ##### #####, SC ##### SRL, ## ##### și ## #####), a precizat faptul că nu a avut asupra sa nicio sumă de bani pe care să o depună în cont, deplasându-se la unitatea bancară doar cu un contract de împrumut încheiat între ##### și Blue Air pe care l-a prezentat funcționarilor bancare, contract ce i-a fost restituit după ce au fost consemnate mai multe sume de bani.

Se remarcă și faptul că, din totalul sumei de 17.190.450 lei care figurează depusă ca și creditare de către martorul #####, suma de 17.110.850 lei figurează că a fost retrasă în numerar din conturile societăților beneficiare ale operațiunilor de girare, printr-un număr de 17 operațiuni, în aceeași zi, unele la distanță de doar câteva minute. Diferența de 79.150 lei o reprezintă comisioane bancare aferente operațiunilor de retragere numerar.

Inculpatul ##### a arătat și el, în cursul urmăririi penale, faptul că, în baza contractului de împrumut al firmei ##### SA de către numitul #####, ##### a depus fictiv exact suma de bani ce urma a fi plătită de către ##### SA (completând în acest sens niște foi de vărsământ), iar apoi inculpatul depunea mai multe bilete la ordin (ce erau deja completate și semnate) emise de firma ##### SA în beneficiul firmelor ## ##### și ## ##### (bilete la ordin ce erau girate de cele două firme în numele altor societăți comerciale, respectiv ## #####, ## #####, SC ##### SRL, ## ##### și ## #####), iar ulterior numitul ##### Aled Kamel completa cererile de retragere în numerar a sumelor respective în baza unor contracte de împrumut a firmelor sale. Inculpatul a precizat că toate operațiunile financiar bancare au fost efectuate în mod fictiv, doar scriptic și, în tot cursul derulării acestor tranzacții fictive, în mod factic nu era depusă, transferată și nici retrasă nicio sumă de bani, toate aceste operațiuni având doar rolul de a crea aparența efectuării plăților corespunzătoare livrărilor fictive de materiale promoționale către firma ##### SA.

Martora #####, persoană ce figurează că ar fi retras la datele de 18.04.2011, 19.04.2021 și 28.04.2021 sumele virate prin operațiunile mai sus prezentate din contul ## #####, a precizat și ea faptul că în cursul acestor operațiuni nu a observat nicio sumă de bani.

Din declarațiile inculpatului ##### rezultă că similar s-a procedat și în ceea ce privește depunerile ce apar a fi efectuate în contul contractului de împrumut pentru suma de 1.200.000 lei la datele de 30.11.2011 și 02.12.2011 la BRD Ag. #####, sume ce ar fi fost retrase în numerar de numitul Ebrahim ##### Aly, împuternicit pe conturile ## ##### și ## #####, dar și în cazul depunerilor din datele de 10.02.2012 și 29.02.2012 de la Raiffeisen Ag. #####, în cazul cărora retragerile apar ca fiind efectuate de #####.

Totodată, martora #####, care figurează că a efectuat un număr de 19 operațiuni de depunere numerar conform contractului de împrumut din 28.03.2011 (suma de 30.120.793 lei) și o operațiune de creditare (suma de 200.000 lei), la Raiffeisen Ag. #####, în zilele de 10.02.2012 și 29.02.2012, a precizat, în cursul urmăririi penale, că, în ambele ocazii, a fost chemată de directorul financiar la societății Blue Air, #####, care i-a spus că trebuie să se deplaseze la Agenția ##### a Raiffeisen Bank și să efectueze plăți din contul societății către furnizorii ## ##### și ## #####, fără a primi vreo sumă în numerar.

Și martora #####, persoană ce figurează ca efectuând operațiunile pe conturile ## ##### și ## ##### la datele de 10.02.2012 și 29.02.2012, a precizat că, în ambele ocazii, s-a prezentat la sediul Raiffeisen Bank ##### la cererea inculpatului #####, întâlnindu-se acolo cu martora #####. În ceea ce privește operațiunile efectuate în zilele respective, ##### a indicat faptul că martora ##### a depus o sumă de bani în contul ## #####, ce a fost transferată fictiv în conturile societăților ## ##### și ## #####, iar ulterior ea a completat o dispoziție de retragere a sumei respective, fără a o primi în realitate. Suma ce figura retrasă de ea din conturile ## ##### și ## ##### a fost, ulterior, redepusă fictiv de martora ##### în conturile ## ##### și transferată din nou în conturile celor două societăți comerciale, operațiunile descrise mai sus repetându-se de mai multe ori.

Deși declarațiile martorelor ##### și ##### diferă în unele aspecte, acestea concordă cu privire la lipsa depunerii sumei totale de 30.320.793 lei în conturile ## ##### în temeiul contractului de împrumut încheiat cu inculpatul ##### și la lipsa plății facturilor emise de ##

și ## #####.

Declarațiile numitei ##### sunt susținute și de martora #####, care la momentul respectiv deținea funcția de director al Agenției #####. Astfel, martora a precizat că suma tranzacționată în realitate la data de 10.02.2012 a fost de doar 540.000 lei, aceasta provenind dintr-o sumă de 400.000 lei depusă cash de numitul ##### la aceeași dată, cu titlu de creditare, și din suma de 140.000 lei provenind dintr-un schimb valutar efectuat de #####. În fapt, la data respectivă au avut loc o succesiune de transferuri bancare respectiv depuneri în contul ## #####, plata sumelor depuse inițial în contul ## #####, retragerea sumei plătite în acest cont, redepunerea sumei retrase în contul ## #####, plata sumei respective în contul ## #####, urmată de redepunerea sumei în contul ## #####, în mod succesiv, ultima operațiune fiind reprezentată de redepunerea sumei inițiale în contul ## #####. A mai precizat martora faptul că, având în vedere natura și succesiunea operațiunilor bancare, sumele astfel tranzacționate nu au mai fost numărate fizic și scoase din casieria băncii pentru a fi înmânate celor două persoane și apoi reintroduse în casierie cu ocazia fiecărei depuneri, la fel procedându-se și la data de 29.02.2012, aspect confirmat și de funcționarul bancar care s-a ocupat de înregistrarea acestor operațiuni – martora #####.

Similar, inculpatul ##### a arătat, cu privire la operațiunile din luna februarie 2012, că numita #####, în baza unui ordin de plată ce era semnat în numele ##### SA, a dispus plata către una din cele două firme beneficiare a unei sume ce era retrasă în numerar de către numita ##### și încredințată, în baza dispoziției sale, numitei #####, care, în baza altor ordine de plată deja semnate, depunea din nou suma de bani și dispunea plata aceleiași sume celor două firme ## ##### sau ## _____. A mai precizat inculpatul că, în completarea ordinelor de plată succesive cu sumele de urmau să fie transferate, se treceau sume mai mici și că, prin aceste operațiuni, se crea din nou aparența plății facturilor fictive de materiale promoționale emise de ## _____, respectiv ## _____ către firma ##### SA, în realitate însă neîncasându-se nicio sumă de bani în contul acestor livrări fictive – suma de bani plătită inițial revenind în urma operațiunilor de transfer, ridicare și depunere în contul firmei ##### SA.

În condițiile în care nu a avut loc o recepție a produselor aferente contactelor încheiate cu ## _____ și ## _____, argumentele apărării referitoare la faptul că eventualele deficiențe în întocmirea facturilor sau comportamentul de tip fantomă al celor două societăți comerciale nu pot fi imputate cumpărătorului de bună-credință sunt evident lipsite de eficacitate juridică. Inculpații ##### și ## _____ (fostă ## _____) nu se pot ascunde în spatele prezumției de realitate și de legalitate a documentelor justificative emise de cele două societăți comerciale, atât timp cât din probele administrate rezultă faptul că nu a avut loc livrarea materialelor promoționale aferente celor două contracte, dar nici plata acestora.

De asemenea, contrar susținerilor inculpatului #####, atât Tribunalul, cât și Curtea, în prezenta cale de atac, au cercetat realitatea operațiunilor derulate de ## _____ (fostă ## _____) cu cei doi furnizori și au constatat că nu a existat nicio predare a materialelor publicitare și nicio plată a acestora.

Referitor la implicarea inculpatului ##### în încheierea și derularea contractelor cu ## _____ și ## _____, Curtea constată că aceasta a fost în mod corect stabilită de Tribunalul București prin raportare, în principal, la declarațiile martorilor Sherif Usama, _____, _____, _____, dar și prin raportare la cele arătate mai sus cu privire la caracterul fictiv al împrumutului acordat de inculpat societății în vederea plății facturilor emise de ## _____ și ## _____.

Martorul Sherif Usama Abbas Mahmoud Salem, care în perioada analizată a deținut funcția de director general al ## _____, a declarat că, în luna februarie 2011, _____, administratorul societății, l-a informat cu privire la faptul că a încheiat cu ## _____ și ## _____, două contracte de vânzare – cumpărare ce vizau furnizarea de către cele două firme de materiale promoționale, respectiv tricouri personalizate, umbrele, pixuri, brelocuri, șepci, brichete, sacoșe. Ulterior acestei discuții a primit prin intermediul Departamentului Secretariat aceste două contracte, care fuseseră deja semnate de către inculpatul _____, din partea ## _____, în calitate de administrator unic al societății. Imediat după ce a văzut contractele și anexele acestora, știind că societatea BLUE AIR nu poate plăti imediat aceste sume, deoarece avea alte cheltuieli curente a căror scadență era depășită, l-a întrebat pe inculpatul _____ de unde vor putea plăti contravaloarea contractelor, acesta afirmând că va ajuta compania.

Martorul a mai arătat că, în vederea achitării celor doi furnizori din contractele la care a făcut referire mai sus, între ##### și ## ##### s-a încheiat contractul de împrumut în valoare de 11 milioane euro.

Martorul ##### a arătat că, la începutul anului 2011, a primit de la numitul Najib Dwidari, persoană pe care o cunoscuse anterior prin intermediul inculpatului #####, în două exemplare originale, două contracte de vânzare-cumpărare materiale promoționale, prin care firma ##### SA achiziționa astfel de materiale de la firmele ## ##### și SC ##### SRL, precum și mai multe facturi fiscale aferente acestor contracte, emise de cele două firme vânzătoare, către cumpărătorul ##### SA. La solicitarea lui Najib Dwidari a prezentat contractul și facturile inculpatului #####, acesta semnând contractele pentru ## #####. Potrivit martorului, ulterior, tot la solicitarea lui Najib Dwidari, i-a comunicat lui ##### faptul că este necesară plata facturilor emise, acesta semnând în alb mai multe bilete la ordin și comunicându-i faptul că pentru realizarea plății urma să primească de la directorul financiar ##### contractul de împrumut încheiat între inculpat și societate, precum și o împuternicire din partea ## #####.

Declarațiile martorului ##### sunt susținute și de cele arătate de inculpatul ##### în cursul urmăririi penale, acesta confirmând implicarea numitului Najib Dwidari în încheierea contractelor dintre firmele ## ##### și SC ##### SRL, dar și în realizarea legăturii între reprezentanții ## ##### și inculpat pentru deplasările la bancă în vederea "plății" facturilor.

Martorul ##### a dat detalii legate de implicarea inculpatului ##### și în procesul de distribuire a materialelor publicitare precizând că, în luna martie 2011, a fost chemat de administratorul societății ##### care i-a cerut să îi pregătească o dispoziție privitoare la materialele promoționale achiziționate de la ## ##### și ## ##### din conținutul căreia să rezulte modalitatea de preluare în vederea distribuirii a materialelor promoționale, respectiv că acestea vor fi preluate de către firmele ##### SRL în proporție de 4/5 din cantitate și respectiv diferența de către ## ##### în vederea distribuirii indicându-mi totodată și locurile urmau a fi distribuite. În aceste condiții, martorul a conceput dispoziția nr.3 din 23.03.2011 pe care i-a dat-o administratorului societății, respectiv inculpatului ##### care a semnat-o.

Din declarațiile martorilor ##### și ##### mai rezultă faptul că inculpatul ##### a fost implicat și în redactarea deconturilor de TVA ce vizau suma aferentă facturilor emise de ## ##### și SC ##### SRL. Astfel cei doi martori au arătat că inculpatul s-a opus redactării decontului de TVA pentru luna august 2012 în varianta stornării TVA deductibilă aferentă celor 11 facturi emise de cei doi furnizori, prin înscrierea la rubrica "regularizări taxă dedusă" a sumei de 8.972.252 lei cu minus.

Mai mult, inculpatul a emis decizia nr. #####/25.10.2012 (f. 319 vol. 15 d.u.p.) în cuprinsul căreia a dispus "corectarea" decontului indicat prin înscrierea în decontul aferent lunii septembrie 2012 a sumei de 8.972.252 lei ca TVA deductibilă aferentă celor 11 facturi invocând:

-reținerea în mod nejustificat și fără bază reală în cuprinsul procesului verbal întocmit de comisarii Gărzii Financiare a faptului că operațiunile constând în achiziția de materiale promoționale de la ## ##### și SC ##### SRL nu sunt reale și că, în consecință, compania nu avea dreptul de deducerea a TVA în sumă totală de 8.972.252 lei;

-împrejurarea că achiziția materialelor promoționale de la ## ##### și SC ##### SRL a fost reală, dovedită fiind cu documente legal întocmite și cu plăți efectuate în contul furnizorilor.

Această dispoziție emisă de inculpatul #####, prin care el confirmă realitatea tranzacțiilor și a plăților, într-un moment în care i-au fost aduse la cunoștință suficiente elemente de natură să dovedească fictivitatea acestora, inclusiv printr-un control al Gărzii Financiare, dovedește, dincolo de orice dubiu, lipsa de bună credință a acestuia și faptul că circuitul evazionist s-a desfășurat sub coordonarea sa.

În același sens, Curtea amintește cele redate mai sus referitor la caracterul fictiv al contractului de împrumut în valoare de 11.000.000 EUR încheiat de inculpatul ##### cu ## ##### SA în vederea plății sumelor datorate societăților comerciale ## ##### și SC ##### SRL, coroborate cu încălcarea procedurilor de lucru obișnuite în cadrul societății pentru demararea unei campanii publicitare (prin implicarea departamentului de marketing), dar și pentru plata facturilor emise de beneficiari. Constată Curtea că este reală susținerea inculpatului referitoare la faptul că nu el a fost cel care a simulat depunerea sumelor în bancă, în sensul că nu acesta s-a prezentat personal pentru a simula depunerile în temeiul contractului de împrumut, însă acest aspect nu exclude faptul că toate persoanele care s-au deplasat la unitățile bancare au acționat din dispoziția sa.

Raportat la datele speței singura variantă în care vinovăția inculpatului ##### ar fi exclusă este cea în care acesta ar fi fost indus în eroare de toți ceilalți angajați ai ## ##### cu privire la realitatea contractelor încheiate cu ## ##### și SC ##### SRL, la realitatea livrărilor, iar persoanele vizate (Sherif Usama, #####, #####, #####, #####, #####, ##### etc. - între care nu s-a stabilit existența unei legături infracționale) și-ar fi însușit, fără cunoștința acestuia, sumele de bani pe care el, în mod real, le-ar fi predat pentru împrumutul ## ##### și pentru plata facturilor.

Or, o astfel de variantă este contrazisă de probele administrate în cauză și, inclusiv, de faptul că inculpatul ##### a acceptat să avanseze suma de 9.000.000 EUR în temeiul contractelor cu cele două societăți comerciale, dincolo de orice prudență și diligență specifică unui om de afaceri de calibrul său.

În ceea ce privește valoarea și existența prejudiciului produs ca urmare a săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, Curtea constată, cu prioritate, că infracțiunea de evaziune fiscală, în varianta prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005 se comite la momentul la care are loc evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive. În cauza de față, potrivit raportului de expertiză contabilă realizat în cursul urmăririi penale, cu participarea unei expert parte desemnat de inculpata ## #####, facturile ce atestau achiziții fictive au fost evidențiate în jurnalele de cumpărări pentru lunile februarie și martie 2011, pe baza cărora au fost întocmite deconturile de TVA.

Mai reține Curtea că, din totalul TVA deductibilă în sumă de 5.801.648 lei raportată prin decontul lunii Februarie 2011, suma de 4.483.726 lei reprezintă TVA dedusă în baza facturilor emise de RASTY TRADING și TERISTA MEAT PLUS, în vreme ce în, din totalul TVA deductibilă în sumă de 5.366.318 lei raportată prin decontul lunii Martie 2011, suma de 4.488.526 lei reprezintă TVA dedusă în baza facturilor emise de RASTY TRADING și TERISTA MEAT PLUS. Ca urmare a acestor înregistrări, în luna aprilie 2011, ## ##### a depus un decont de TVA cu sumă negativă, formulând și o solicitare de rambursare TVA, în urma căreia a fost emisă de autoritatea fiscală o decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru suma de 791.610 lei, precum și o notă privind compensarea TVA de rambursat cu impozit pe salarii datorat, în sumă totală de 647.175 lei și accesorii de întârziere în sumă de 144.435 lei.

Rezultă astfel că infracțiunea de evaziune fiscală s-a comis la momentul înregistrărilor respective, iar prejudiciul în cuantum de 8.972.252 lei a constat în TVA dedusă de societate în baza celor 11 facturi emise de furnizori, cu următoarele consecințe:

- diminuarea TVA de plată datorată de societate;
- compensarea parțială a TVA de recuperat stabilit ca urmare a acestor înregistrări (suma de 627.747 lei), cu impozit pe salarii datorat și accesorii aferente, conform Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. #####29.07.2011 și Notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. 2814 /17.08.2011.

Evenimentele ulterioare acestui moment nu pot produce efecte asupra existenței infracțiunii, ci doar eventual asupra reținerii reparării prejudiciului.

În continuare, Curtea reține că, ulterior operațiunilor prezentate mai sus cu privire la deconturile TVA aferente lunilor august și septembrie 2012, în luna octombrie 2012 a avut loc o stornare a celor 11 facturi, TVA-ul aferent acestora fiind din nou înscris cu "minus" în decontul aferent lunii octombrie 2012.

Simpla stornare a TVA-ului realizată la nivelul lunii octombrie 2012 nu produce însă efecte asupra existenței prejudiciului, fiind necesar să se dovedească acoperirea acestuia.

Din acest punct de vedere, atât inculpatul #####, cât și inculpata ## ##### au invocat nota lichidatorului judiciar al societății inculpate - Consulta 99 SPRL potrivit căreia, în urma stornării facturilor în decontul lunii octombrie 2012, prejudiciul a fost acoperit prin compensare cu TVA de recuperat în valoare de 2.720.166 lei și prin plata făcută prin OP nr. 1/20.05.2016, în valoare de 6.252.087 lei (f. 40 vol. III d.f.).

Or, Curtea constată, în acord cu Tribunalul, că apărarea indicată nu poate fi avută în considerare.

Astfel, în ceea ce privește ordinul de plată nr. 1/20.05.2016 emis pentru suma de 6.252.087 lei, acesta are trecute chiar în conținutul său următoarele mențiuni " ADR #####.02.2013 TE 900/11.07.#####.01.13 631" (f. 66 vol. III d.f.). Or, prin ADR #####.02.2013 (f. 44 vol. IV d.f.) a fost luată măsura indisponibilizării pentru suma de 6.607.457 lei aferentă datoriilor rezultate din impozit salarii, impozit pe profit, CAS, contribuții sănătate etc., fără a avea vreo legătură cu TVA-ul aferent celor 11 facturi ce fac obiectul prezentului dosar.

În egală măsură, nu pot fi reținute nici susținerile referitoare la plata prin compensare cu TVA de recuperat în valoare de 2.720.166 lei. Precierile Tribunalului referitoare la imposibilitatea instanței penale de a realiza o

analiză cu privire la realitatea tranzacțiilor din care ar fi rezultat TVA-ul de recuperat în valoare de 2.720.166 lei menționate în deconturile de TVA ale societății inculpate, dar și la faptul că nu a fost respectată procedura pentru compensare în vigoare la data faptelor sunt corecte, iar în prezenta cale de atac nu a fost prezentat nici un argument de natură să ducă la o concluzie contrară.

Curtea apreciază ca nefondate și apărările inculpatului ##### referitoare la faptul că, în condițiile în care nu sunt recunoscute cheltuielile înregistrate de ## ##### cu achiziția de bunuri și servicii de la cei doi furnizori, ar fi trebuit să se procedeze la înlăturarea veniturilor declarate prin efectul campaniei de publicitate, ceea ce ar fi produs efecte și în ceea ce privește restituirea impozitului pe profit și a TVA colectată. Din analiza balanțelor de verificare ale societății ## ##### ##, Curtea constată că nu au fost evidențiate venituri aferente pretensei distribuirii a materialelor publicitare achiziționate de la ## ##### și ## ##### (chiar în ipoteza în care acestea ar fi existat și ar fi fost distribuite, stabilirea unor venituri rezultate direct în urma campaniei publicitare fiind practic imposibil de realizat), ci doar venituri într-un quantum redus provenite din servicii de publicitate, acestea fiind în fapt servicii vândute de ## ##### ##.

Mai reține Curtea că, în lipsa oricărei probe, nu se poate face nici o estimare a contravalorii materialelor promoționale care au fost în realitate distribuite la bordul avioanelor Blue Air sau în aeroporturi, potrivit declarațiilor martorilor însoțitori de zbor sau agenți check-in, existența unor cheltuieli în acest sens nefiind, în plus, de natură să schimbe cele arătate mai sus referitoare la prejudiciul aferent înregistrării în contabilitatea ## ##### a celor 11 facturi fiscale provenite de la ## ##### și ## #####.

Nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la lipsa stabilirii datei comiterii infracțiunii de evaziune fiscală. Tribunalul a indicat data comiterii fiecărui act al infracțiunii de evaziune fiscală ca fiind data la care s-a procedat la înregistrarea în evidențele contabile ale ## ##### a facturilor reprezentând achiziții fictive de materiale publicitare promoționale în perioada februarie-aprilie 2011, corespunzător definiției infracțiunii înscrise în art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005 "evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la baza operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive". Din actele dosarului rezultă faptul că înregistrarea facturilor a avut loc în datele de 25.03.2011, pentru cele emise în cursul lunii februarie 2011, și 21.04.2011, pentru cele emise în cursul lunii martie 2011.

Mai mult, Curtea observă că valoarea prejudiciului a fost stabilită în moneda națională, fiind irelevant cursul de schimb RON/EUR de la data comiterii infracțiunii. În plus, în cuprinsul raportului de expertiză realizat în cursul urmăririi penale este indicat inclusiv modul de stabilirea a cursului de schimb utilizat pentru stabilirea în EUR a prejudiciului cauzat – 8.972.252 lei sau 2.133.254 EUR (1EUR=4.2059 lei) – ca fiind o medie a cursurilor medii lunare aferente lunilor februarie și martie 2011.

Concluzionând, Curtea constată că în mod corect s-a reținut că faptele inculpatului #####, astfel cum au fost prezentate mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., acesta fiind persoana care, în calitate de reprezentat legal al societății – administrator al acesteia, a dispus înscrierea în contabilitatea ## ##### (fostă ## #####) a celor 11 facturi atestând achiziții nereale de materiale publicitare de la ## ##### și SC ##### SRL în valoare totală de 46.356.636,79 lei, din care TVA în quantum de 8.972.252 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 8.972.252 lei (echivalentul a 2.133.254 euro), reprezentând TVA dedusă în mod nelegal.

În condițiile în care infracțiunea de evaziune fiscală a fost săvârșită în interesul persoanei juridice ## ##### (fostă ## #####), de către reprezentantul legal al acesteia, în mod corect s-a reținut că sunt îndeplinite și condițiile prevăzute de art. 35 C.pen. pentru angajarea răspunderii penale a persoanei juridice pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Similar, Curtea constată că din probele administrate în cauză rezultă cu evidență faptul că infracțiunea de evaziune fiscală a fost săvârșită cu complicitatea inculpatului #####, acesta fiind cel care a ajutat la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală de către inculpații ##### și ## ##### (fostă ## #####), prin emiterea facturilor ce atestau achiziții fictive de materiale promoționale provenind ce la ## ##### și SC ##### SRL, dar și prin implicarea în modalitatea de realizare a plăților fictive. În consecință, în mod corect s-a reținut în sarcina inculpatului săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

De altfel, după cum s-a arătat anterior, inculpatul ##### a recunoscut în cursul urmăririi penale săvârșirea infracțiunii, în condițiile în care audierea sa a avut loc în prezența unor apărători aleși, aceste declarații coroborându-se și cu restul probelor administrate în cursul urmăririi penale. Revenirea inculpatului asupra poziției inițiale de recunoaștere, argumentată de existența unor amenințări, a fost în mod corect înlăturată de Tribunalul București raportat la cele arătate anterior, dar și la lipsa oricărei dovezi legate de constrângerea inculpatului.

Nu pot fi reținute nici apărările inculpatului referitoare la lipsa unei legături directe între acesta și inculpatul ##### și la imposibilitatea reținerii complicității în lipsa dovedirii înțelegerii prealabile. Probele administrate în cauză au confirmat faptul că legătura dintre cei doi inculpați a fost una mediată, realizată prin intermediul unui terț, dar acest aspect nu exclude reținerea existenței unei înțelegeri prealabile și a faptului că inculpatul ##### a acționat cu intenția de a îi sprijini pe ##### și ## ##### în activitatea de evaziune fiscală.

Raportat la cele arătate, Curtea constată că, în cauză, în mod corect s-a stabilit răspunderea penală a celor trei inculpați pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, însă, date fiind limitele de pedeapsă pentru infracțiunea prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 – închisoarea de la 7 la 15 ani, termenul de 10 ani de prescripție a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. b C.pen., care a început să curgă de la data ultimului act material aferent infracțiunii continuate – finalul lunii aprilie 2011, s-a împlinit la finalul lunii iunie 2021 (având în vedere și suspendarea cursului prescripției în condițiile Decretului nr. 195/2020 și ale Decretul nr. 240/2020).

Referitor la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, prin decizia nr. ####/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.518 din data de 25 iunie 2018), Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă care prevede că termenul de prescripție a răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art.155 alin.1 Cod penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite. Curtea a reținut că prevederile art.155 alin.1 Cod penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma „oricărui act de procedură” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

Ulterior, prin decizia nr. ####/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr.565 din data de 09 iunie 2022), Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.155 alin.1 din Codul penal sunt neconstituționale, arătând, în considerentele acesteia, pe de o parte, că, pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei nr. ####/2018 (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma respectivă, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (fapt realizat prin OUG nr.71/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.531 din data de 30 mai 2022), fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, iar, pe de altă parte, că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr. ####/2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal la exigențele constituționale, astfel că termenele de prescripție generală reglementate în art.154 din același cod nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

A mai reținut Curtea Constituțională că, în condițiile în care Decizia nr. ####/26 aprilie 2018 este o decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Prin decizia nr. ##/25.10.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit, între altele, faptul că ”Normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal.”

În consecință, reține Curtea că dispozițiile art.155 alin.1 Cod penal au natura unei legi penale substanțiale supuse principiului aplicării legii penale mai favorabile.

În prezenta cauză, legea penală mai favorabilă evaluată în mod global este cea cuprinsă între data de 25 iunie 2018 (data publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei nr. ###/2018 a Curții Constituționale) și data de 30 mai 2022 (data intrării în vigoare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022), perioadă în care dispozițiile art. 155 alin. 1 C.pen. nu includeau vreo cauză de întrerupere a cursului termenului de prescripție, ceea ce a dus la inaplicabilitatea prescripției speciale (art. 155 alin. 4 C.pen., potrivit cărora termenele prevăzute de art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni), rămânând aplicabile doar normele referitoare la prescripția generală.

Ipozezele de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022 se vor aplica numai cu privire la faptele comise începând cu data de 30 mai 2022, acestea neputând fi aplicate retroactiv în cauzele pendinte, neavând natura unei legi penale mai favorabile, ci dimpotrivă. În același timp, legea penală mai favorabilă se aplică și infracțiunilor săvârșite anterior perioadei în care aceasta s-a aflat în vigoare, deci inclusiv pentru perioada anterioară datei de 25 iunie 2018.

În consecință, în prezenta cauză, Curtea constată că sunt aplicabile doar dispozițiile referitoare la prescripția generală a răspunderii penale.

Potrivit art.153 alin.1 C.pen., prescripția înlătură răspunderea penală. Conform art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică.

În prezenta cauză, pentru infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. b C.pen., este de 10 ani și curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni aferente infracțiunii continuate, potrivit art.154 alin.2 teza a II-a C.pen., adică în cauză, de la finalul lunii aprilie 2011, acesta fiind împlinit la finalul lunii iunie 2021, situație în care a intervenit prescripția răspunderii penale.

Referitor la solicitările reprezentantului Ministerului Public de înlăturare a aplicării deciziilor Curții Constituționale raportat la jurisprudența CJUE, inclusiv în cauze împotriva României, Curtea le consideră nefondate.

Astfel, este real faptul că, în cauzele conexate C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, prin hotărârea de Mare Cameră din data de 21 decembrie 2021, CJUE a statuat faptul că ”în ipoteza în care instanța de trimitere din cauzele C-357/19, C-811/19 și C-840/19 ar ajunge la concluzia că aplicarea jurisprudenței Curții Constituționale rezultate din Deciziile nr. 685/2018 și nr. 417/2019 coroborată cu punerea în aplicare a dispozițiilor naționale în materie de prescripție și în special a termenului absolut de prescripție prevăzut la articolul 155 alineatul (4) din Codul penal implică un risc sistemic de impunitate a faptelor ce constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție în general, sancțiunile prevăzute de dreptul național pentru combaterea unor astfel de infracțiuni nu ar putea fi considerate drept efective și disuasive, ceea ce ar fi incompatibil cu articolul 325 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 2 din Convenția PIF, precum și cu Decizia #####/928” (par. 208).

Or, din acest punct de vedere, raportat la termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 – 10 ani, termen considerat suficient pentru investigarea unor infracțiuni de natura celor ce fac obiectul prezentului dosar, cu atât mai mult cu cât organele statului – Garda Financiară - s-au sesizat la scurt timp de la comiterea acestora (în anul 2012), Curtea nu identifică elemente care să ducă la reținerea ”unui risc sistemic de impunitate” în cazul aplicării termenului general de prescripție.

Totodată, după cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în decizia nr.###/2022, normele naționale referitoare la prescripție țin de domeniul de aplicare al legalității incriminării, consecința fiind ”obligația autorităților judiciare de a asigura respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor acuzate, astfel cum rezultă acestea din conținutul art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special sub aspectul cerinței ca legea penală aplicabilă să fie previzibilă, precisă și neretroactivă.” Or, în aceste condiții, ”în Cauza C42/17 ("Taricco 2"), CJUE a reținut că "principiul neretroactivității legii penale se opune în special ca o instanță să poată, în cursul unei proceduri penale, fie să sancționeze penal un comportament care nu este interzis de o normă națională adoptată înainte de săvârșirea infracțiunii imputate, fie să agraveze regimul răspunderii penale a celor care au făcut obiectul unei astfel de proceduri". Prin aducerea la îndeplinire a obligației de a nu aplica dispozițiile din dreptul intern care permiteau constatarea intervenirii prescripției (obligație stabilită anterior de Curte în "Taricco 1") se aduce atingere

principiului legalității incriminării, astfel încât "acestor persoane li s-ar putea aplica, din cauza neaplicării acestor dispoziții, sancțiuni pe care, după toate probabilitățile, le-ar fi evitat dacă respectivele dispoziții ar fi fost aplicate. Astfel, persoanele menționate ar putea fi supuse în mod retroactiv unor condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii" (paragraful 60). Curtea a arătat că "Dacă instanța națională ar fi astfel determinată să considere că obligația de a lăsa neaplicate dispozițiile în cauză ale Codului penal se lovește de principiul legalității infracțiunilor și pedepselor, ea nu ar trebui să se conformeze acestei obligații, iar aceasta chiar dacă respectarea obligației respective ar permite îndreptarea unei situații naționale incompatibile cu dreptul Uniunii" (paragraful 61)."

Drept urmare, Curtea constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru înlăturarea aplicării jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la lipsa unei cauze de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale în perioada 25 iunie ##### # ## mai 2022, cu consecința încetării procesului penal pornit împotriva celor trei inculpați pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (cu reținerea art. 48 C.pen. în cazul inculpatului ##### ####) ca efect al intervenției prescripției răspunderii penale.

Cu privire la soluția dată laturii civile a infracțiunii de evaziune fiscală, Curtea constată că, deși prima instanță a reținut în tot cuprinsul hotărârii apelate suma de 8.972.252 lei ca fiind TVA-ul aferent celor 11 facturi, în momentul soluționării acțiunii civile a dispus obligarea în solidar a celor trei inculpați la plata sumei de 8.988.122,01 lei, prin includerea și a unei sume de 15.869,81 lei solicitată de partea civilă cu titlu de impozit pe profit (f. 64 vol. 6 d.f.). Această sumă nu a fost reținută însă în cuprinsul acuzației aduse celor trei inculpați, dispoziția de trimitere în judecată vizând exclusiv prejudicierea bugetului de stat cu suma de 8.972.252 lei, reprezentând TVA dedus în mod ilegal.

În consecință, reținând solidaritatea celor trei inculpați, Curtea constată că se impunea admiterea în parte a acțiunii civile formulate A.N.A.F. doar pentru suma de 8.972.252 lei, la care se adaugă accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, și menținerea măsurilor asiguratorii în aceleași limite.

În ceea ce privește infracțiunea de delapidare reținută în sarcina inculpatului ##### ####, faptă prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen., Curtea constată că sunt nefondate atât criticile formulate de Direcția Națională Anticorupție, cât și criticile formulate de inculpatul ##### ####.

Astfel, în rechizitoriu, acuzația adusă inculpatului a constatat în aceea că: în perioada martie 2011- ianuarie 2014, în calitate de asociat și administrator al ## ##### ## (fostă ## ##### ##), și-a însușit în mod necuvenit suma de 47.311.243 lei (suma de 21.945.350 lei încasată efectiv, din care suma de 17.190.450 lei încasată efectiv până la data de 30.06.2011, și suma de 4.754.900 încasată efectiv până la data de 30.06.2012, iar cu diferența de 25.365.893 lei s-a înscris la data de 30.01.2014 la masa credală a ## ##### ## în cadrul procedurii insolvenței), sumă pe care o administra, cu justificarea restituire împrumut acordat în data de 28.03.2011, deși în realitate inculpatul nu a împrumutat societatea cu nicio sumă de bani. Pornind de la cele mai sus reținute legate de fictivitatea contractului de împrumut încheiat de inculpatul ##### #### cu ## ##### ##, Curtea constată că în prezenta cale de atac Parchetul contestă înlăturarea din încadrarea juridică a retragerilor pretins efectuate de la data de 30.06.2011 cu referire la suma de 6.363.162,83 lei, respectiv suma de 10.325.119.93 lei, precum și a acuzației potrivit căreia inculpatul ar fi retras până la data de 30.06.2012 suma de 4.754.900 lei.

Nu este repusă în discuție înlăturarea din încadrarea juridică a acuzației referitoare la înscrierea la masa credală cu suma de 25.365.893 lei la data de 30.01.2014, cu privire la aceasta Curtea reținând, în acord cu Tribunalul, faptul că simpla înscriere la masa credală cu o datorie nereală nu poate fi considerată act de însușire specific infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 295 C.pen. Mai mult, la momentul înscrierii la masa credală, inculpatul ##### #### nu mai îndeplinea calitatea de administrator al ## ##### ## (fostă ##### #### SA), dreptul acestuia de administrare fiind ridicat la data de 04.12.2013 prin încheierea Tribunalului ##### din dosarul nr. #####/122/2013. Această faptă a inculpatului putea reprezenta cel mult infracțiunea de bancrută frauduloasă prev. de art. 241 alin. 1 lit. b C.pen. "fapta persoanei care, în fraudă creditorilor: ... înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate", însă, raportat la modul de formulare a acuzației, este exclusă schimbarea de încadrare juridică.

În continuare, Curtea constată că din probele administrate în cauză nu rezultă că sumele de 6.363.162,83 lei, 10.325.119.93 lei și 4.754.900 lei au fost efectiv însușite de inculpatul ##### ####, lipsind documente

referitoare la eventuale retrageri din casă sau prin transfer bancar (f. 5 vol. 7 d.f.).

În ceea ce privește sumele de 6.363.162,83 lei, 10.325.119,93 lei, acestea au fost evidențiate în fișa de cont 462, iar la data de 30.06.2011 acestea sunt evidențiate în contul "5811- viramente interne". În ceea ce privește suma de 10.325.119,93 lei, la data de 31.12.2011, aceasta a fost transferată și evidențiată contabil în fișa de cont 4556 "împrumut #### #".

Raportat la cele arătate, Curtea constată că nu a fost dovedită existența unei însușiri a sumelor respective, prin însușire înțelegându-se un act de scoatere a bunului din patrimoniul ocrotit de lege, iar apoi – un act de trecere a bunului în stăpânirea autorului delapidării, stăpânire ce trebuie să aibă, din punctul de vedere al autorului, caracter definitiv; altminteri, am fi în prezența comiterii infracțiunii prin una din celelalte două forme – folosirea ori traficarea. Or, simpla "mutare" a unor sume dintr-un cont în altul, toate aflate în patrimoniul persoanei juridice, nu echivalează cu o acțiune de însușire în sensul art. 295 C.pen.

Nu se poate reține nici existența unei folosiri, aceasta presupunând utilizarea temporară a bunului ce face obiectul infracțiunii, după care posesia va fi redată subiectului pasiv, cu un prejudiciu rezultat din uzura bunului sau din imposibilitatea subiectului pasiv de a se folosi de acesta, și nici existența unei traficări, care implică scoaterea bunului din sfera posesiei subiectului pasiv, folosirea sa în scopuri speculative, urmată de readucerea acestuia în posesia persoanei juridice

Aceeași este situația și în ceea ce privește presupusa retragere a sumei de 4.788.225 lei la data de 30.06.2012.

Această sumă a fost oglindită inițial în contul 462, cont ce a fost debitat cu suma de 4.788.225 lei la data de 30.06.2012, suma fiind transferată în contul 4566 "împrumut #### #". Nici în acest caz nu există dovada unei însușiri, folosiri sau traficări a sumei indicate, ci doar a unei mutări dintr-un cont în altul.

Este real faptul că inculpatul #### # s-a înscris la masa credală doar cu diferența ce rezulta dintre sumele pretins retrase și cele ce au fost efectiv retrase (după cum se va arăta în continuare) și cele pretins împrumutate ## #### #, acesta părănd să confirme astfel inclusiv realitatea retragerilor sumelor de 6.363.162,83 lei, 10.325.119,93 lei și 4.754.900 lei. Însă, în condițiile fictivității contractului de împrumut, acest fapt nu este însă suficient să ducă la concluzia că inculpatul și-a însușit toate aceste sume., acesta având interesul de a simula restituirea unor sume în temeiul contractului de împrumut tocmai pentru a evita descoperirea caracterului fictiv al acestuia.

Totodată, Curtea nu subscrie susținerilor Parchetului referitoare la efectul mutării infracțiunii de delapidare din categoria infracțiunilor îndreptate împotriva patrimoniului în categoria infracțiunilor de serviciu, în sensul că aceasta a devenit o infracțiune de pericol. Urmarea imediată a infracțiunii de delapidare în varianta însușirii constă în scoaterea definitivă a bunului din sfera patrimonială a persoanei vătămate, iar demonstrarea și cuantificarea prejudiciului este în mod evident necesară cu atât mai mult cu cât în rechizitoriu s-a reținut incidența dispozițiilor art. 309 C.pen. – producerea unor consecințe deosebit de grave, peste 2.000.000 lei. Pe de altă parte, probele administrate în cauză, analizate pe larg de Tribunalul București, confirmă faptul că inculpatul #### # a retras în perioada 28.04.2011 – 20.06.2011 din fondurile ## #### #, societate pe care o administrează, suma totală de 481.310 lei, având ca justificare contractul fictiv de împrumut mai sus menționat. Astfel, inculpatul a retras la data de 28.04.2011 suma de 20.000 lei, 02.05.2011 suma de 10.000 lei; la data de 04.05.2011 sumele de 545 lei și respectiv 8.000 lei; la data de 06.05.2011 suma de 17.000 lei; la data de 17.05.2011 suma de 2.000 lei; la data de 19.05.2011 suma de 1.620 lei; la data de 25.05.2011 sumele de 3.746 lei și respectiv 260.000 lei; la data de 26.05.2011 suma de 119.000 lei; la data de 09.06.2011 suma de 2.000 lei; la data de 17.06.2011 suma de 21.000 lei și respectiv 12.650 lei; la data de 20.06.2011 suma de 3.749 lei.

În condițiile în care contractul de împrumut a fost unul fictiv și în temeiul acestuia nu au fost depuse în conturile ## #### # sumele menționate, după cum s-a arătat anterior, retragerile realizate de inculpatul #### # au caracterul unor însușiri pe nedrept, cu consecința procedurii unui prejudiciu în sumă de 481.310 în patrimoniul societății.

Nu pot fi reținute apărările formulate de inculpatul #### # în sensul că, prin reținerea infracțiunii de delapidare, Parchetul a încercat să evite reținerea infracțiunii de spălare de bani în varianta dobândirii de bunuri cunoscând că acestea provin din infracțiuni, prev. de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002, nesancționată în condițiile în care subiectul activ al infracțiunii de spălare de bani este și subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile.

Or, Curtea constată că suma de 481.310 lei nu provine din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, nefiind dovedită proveniența ilicită a acesteia. După cum s-a arătat mai sus, efectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală a constat în:

- diminuarea TVA de plată datorată de societate;
- compensarea parțială a TVA de recuperat stabilit ca urmare a acestor înregistrări (suma de 627.747 lei), cu impozit pe salarii datorat și accesorii aferente, conform Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. #####29.07.2011 și Notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. 2814/17.08.2011.
Faptul că suma retrasă de inculpat nu provine din produsul infracțiunii de evaziune fiscală rezultă cu evidență în ipoteza în care se are în vedere faptul că prejudiciul cauzat prin infracțiunea de evaziune fiscală este în cuantum de 8.972.252 lei, în vreme ce totalul sumelor ce ar fi putut fi retrase de inculpat în temeiul contractului fictiv de împrumut este de 47.311.243 lei (sumă ce a și fost reținută în rechizitoriu ca reprezentând obiectul infracțiunii de delapidare).
Rezultă astfel că în mod corect s-a reținut în sarcina inculpatului ##### comiterea infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen., fiind admisă în parte acțiunea civilă exercitată de ## ##### ## (fostă ## ##### ##), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL, și obligat inculpatul la plata către aceasta a sumei de 481.310 lei.
Însă, raportat la data comiterii infracțiunii de delapidare – ultimul act fiind 20.06.2011, având în vedere termenul general de prescripție a răspunderii penale prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d C.pen. – 5 ani, precum și cele arătate anterior referitor la efectele Deciziei nr. ####/2022 a Curții Constituționale, Curtea constată că în cauză a intervenit prescripția răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, termenul fiind împlinit la data de 19.06.2016, anterior pronunțării hotărârii primei instanțe.

În ceea ce privește situația inculpatelor ##### și #####, Curtea constată că soluția de achitare pronunțată de Tribunalul București pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. este legală și temeinică.
După cum a reținut și prima instanță, caracterul mincinos al declarațiilor date de cele două inculcate în claritate de martor la data de 18.03.2013 rezultă cu evidență din restul mijloacelor de probă administrate în cauză.
Astfel, inculcata #####, fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, a afirmat în mod mincinos că în perioada 18 - 28 aprilie 2011, în calitate de ofițer tranzacții și casier principal în cadrul ##### SA - Agenția Titan Est, a primit și încasat în fapt de la martorul #####, în calitate de împuternicit al ## ##### ##, mai multe sume de bani, în baza unui contract de împrumut încheiat între administratorul ## ##### ## și societate, iar după depunerea respectivelor sume (în baza unor bilete la ordin emise de ## ##### ##) în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL), acestea erau apoi plătite (la ordinul ## ##### și SC ##### SRL) în conturile ## ##### ##, ## ##### ##, ## ##### SRL și respectiv ## ##### ##, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic de către inculpată.
De asemenea, inculcata #####, fiind audiată în calitate de martor la data de 18.03.2013 în dosarul nr.###/P/2014, a afirmat în mod mincinos că la datele de 27.04.2011 și 28.04.2011, în calitate de ofițer tranzacții clienți în cadrul agenției Titan Est a Raiffeisen Bank, l-a văzut pe martorul #####, persoană împuternicită a ## ##### ##, depunând o sumă mare de bani în baza unui contract de împrumut între administratorul societății și societate, din care, pe baza unor bilete la ordin emise în beneficiul ## ##### și SC ##### SRL, la ordinul acestora, au fost efectuate plăți în conturile societăților ## ##### ##, SC ##### SRL, ## ##### LEGUME SCR, ## ##### și SC ##### SRL, sumele fiind depuse, încasate și retrase în totalitate, susținând totodată că împreună cu inculcata ##### s-a ocupat de efectuarea operațiunilor respective, deși în realitate, respectivele sume nu au fost depuse, plătite și retrase, iar operațiunile de creditare și debitare a conturilor societăților menționate s-a realizat doar scriptic.
Însă, pronunțarea unei soluții de condamnare a inculpatelor pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă ar reprezenta o încălcare a dreptului martorului de a nu se autoincrimina, drept prevăzut de art. 118 C.pr.pen., astfel cum acesta a fost interpretat prin decizia nr. ####/2020 a Curții Constituționale, în cuprinsul căreia s-a statuat că ”soluția legislativă cuprinsă în art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincriminare, este neconstituțională.”
În primul rând, apare evident faptul că în ipoteza în care inculcatele ar fi declarat realitatea, acestea s-ar fi expus tragerii la răspundere penală pentru săvârșirea, cel puțin, a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată,

prevăzută de art. 290 C.pen. 1969, acestea consemnând în cuprinsul documentelor bancare date false referitoare la realitatea unor operațiuni de depunere/încasare și retragere a unor sume de bani.

În al doilea rând, din actele dosarului rezultă că, la momentul la care s-a procedat la audierea lor în calitate de martor, sub imperiul Codului de procedură penală anterior, celor două inculpate nu li s-a adus la cunoștință dreptul de a refuza să răspundă la întrebările care ar fi avut ca efect autoincriminarea.

În aceste condiții, după cum a remarcat și Curtea Constituțională în par. 67 din Decizia nr. ####/2020, inculpatele ##### și #####, ascultate în calitate de martor, erau confruntate cu două alegeri dificile, respectiv (i) să aleagă să furnizeze organelor judiciare informații incriminatoire sau (ii) să mintă și să riște să fie condamnate pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă. Acestea nu le-a fost acordată posibilitatea de a refuza să se autoincrimineze, de a păstra tăcerea cu privire la faptele ce ar fi putut atrage răspunderea lor penală.

Or, "obținerea unei declarații, ... sub sancțiunea reținerii infracțiunii de mărturie mincinoasă, în cazul în care martorul nu face declarații adevărate, și în condițiile în care martorul își asumă riscul ca aspectele declarate să poată fi folosite chiar împotriva sa -, constituie un mecanism coercitiv incompatibil cu dreptul la un proces echitabil." (decizia CC nr. 236/2020, par. 75).

Din întreg cuprinsul deciziei nr. ####/2020 a Curții Constituționale rezultă faptul că aceasta vizează nu doar situația martorului cu privire la care organele judiciare au date clare referitoare la implicarea într-o activitate infracțională, a suspectului de facto, cum eronat susține Parchetul în motivele de apel, ci situația oricărei persoane audiate în calitate de martor care este pusă în fața alegerii mai sus expuse.

Mai mult, în cauza de față, contrar susținerilor Parchetului, Curtea constată că, deși activitatea infracțională aferentă lunii aprilie 2011, cu privire la care au fost audiate inculpatele, a făcut obiectul urmăririi penale doar începând cu data de 18.11.2013, totuși, la momentul la care a avut loc audierea celor două funcționare bancare, în calitate de martor, respectiv 18.03.2013, organele judiciare aveau suficiente date referitoare la caracterul nereal al relațiilor contractuale dintre ## ##### ## ##### ##, pe de o parte, și ## ##### ##### ## și SC ##### SRL, pe de altă parte, și, implicit, și cu privire la caracterul nereal al plăților pretins realizate pentru facturile emise de ultimele două societăți comerciale.

Se poate astfel afirma că, la momentul audierii celor două inculpate în calitate de martor, organele judiciare aveau anumite dubii cu privire la realitatea operațiunilor înregistrate de acestea, ceea ce face cu atât mai evidentă incidența dreptului acestora de a nu se autoincrimina și aplicarea jurisprudenței citate de Tribunalul București. Nu în ultimul rând, raportat la argumentele Parchetului referitoare la greșita aplicare a principiilor consacrate de art. 6 C.E.D.O., Curtea observă că, dincolo de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul martorului de a nu se autoincrimina este statuat cu claritate în decizia nr. ####/2020 a Curții Constituționale, iar consecința audierii unei persoane cu încălcarea acestui drept, chiar anterior intrării în vigoare a Noului Cod de procedură penală și a pronunțării deciziei indicate, nu poate fi decât pronunțarea unei soluții de achitare în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen., pentru lipsa condițiilor de tipicitate în cazul infracțiunii de mărturie mincinoasă, după cum corect a dispus Tribunalul București.

Având în vedere toate cele ce preced, în baza art. 421 pct. 2 lit. a C.pr.pen., Curtea va admite apelurile formulate de inculpatul #####, inculpata ## ##### ##, prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL, precum și de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ####/18.03.2021 pronunțate de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. #####/3/2018.

Va desființa, în parte, sentința apelată și rejudecând:

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. d C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare în formă continuată prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Va înlătura dispozițiile referitoare la anularea beneficiului suspendării sub supraveghere cu privire la pedeapsa aplicată prin sentința penală nr. ####/09.11.2018 a Tribunalului #####, definitivă prin decizia penală nr. ####/25.06.2020 a Curții de Apel București, precum și la contopirea pedepselor aplicate.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatei ## ##### ## pentru

săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

În temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1382 C.civ. va admite, în parte, acțiunea civilă formulată de Statul Român, prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Va obliga, în solidar, pe inculpații #####, ## ##### (fostă ## #####), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL și ##### la plata sumei de 8.972.252 lei reprezentând TVA dedusă în mod nelegal la care se adaugă obligațiile accesorii de plată aferente debitului principal (dobândă, penalități, majorări datorate în condițiile Codului de procedură fiscală) calculate de la data scadenței fiecărui debit principal în parte ce alcătuiește suma totală de 8.972.252 lei, până la data achitării obligațiilor bugetare principale.

Va menține măsurile asiguratorii dispuse prin ordonanța nr. ##/P/2012 din data de 07.03.2013 a Ministerului Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în aceste limite. Va înlătura dispoziția de obligare a inculpatei ## ##### la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Având în vedere solicitarea inculpaților ##### și ##### de continuare a procesului penal, precum și soluția pronunțată cu privire la latura penală a cauzei, Curtea va modifica temeiul de obligare a inculpaților ##### și ##### la plata cheltuielilor judiciare către stat din dispozițiile art. 274 alin. 2 C.pr.pen. în dispozițiile art. 275 alin. 1 pct. 3 lit. b C.pr.pen.

Va menține restul dispozițiilor sentinței penale apelate, în măsura în care nu sunt contrare prezentei.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.pr.pen., Curtea va respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. ####/18.03.2021 pronunțate de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. #####/3/2018.

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. 3 C.pr.pen.,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
DECIDE

În baza art. 421 pct. 2 lit. a C.pr.pen., admite apelurile formulate de inculpatul #####, inculpata ## #####, prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL, precum și de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ####/18.03.2021 pronunțate de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. #####/3/2018.

Desființează, în parte, sentința apelată și rejudecând:

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. d C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare în formă continuată prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. rap. la art. 308 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

Înlătură dispozițiile referitoare la anularea beneficiului suspendării sub supraveghere cu privire la pedeapsa aplicată prin sentința penală nr. ####/09.11.2018 a Tribunalului #####, definitivă prin decizia penală nr. ####/25.06.2020 a Curții de Apel București, precum și la contopirea pedepselor aplicate.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatei ## ##### pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

În baza art. 16 alin. 1 lit. f C.pr.pen. rap. la art. 153, 154 alin. 1 lit. b C.pen., la decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c, alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

În temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 alin. 1 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1382 C.civ. admite, în parte, acțiunea civilă formulată de Statul Român, prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Obligă, în solidar, pe inculpații #####, ## ##### (fostă ## #####), prin lichidator judiciar Consulta 99 SPRL și ##### la plata sumei de 8.972.252 lei reprezentând TVA dedusă în mod nelegal la care se adaugă obligațiile accesorii de plată aferente debitului principal (dobândă, penalități, majorări datorate în condițiile Codului de procedură fiscală) calculate de la data scadenței fiecărui debit principal în parte ce alcătuiește suma totală de 8.972.252 lei, până la data achitării obligațiilor bugetare principale.

Menține măsurile asiguratorii dispuse prin ordonanța nr. ##/P/2012 din data de 07.03.2013 a Ministerului Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în aceste limite.

Înlătură dispoziția de obligare a inculpatei ## ##### la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Modifică temeiul de obligare a inculpaților ##### și ##### la plata cheltuielilor judiciare către stat din dispozițiile art. 274 alin. 2 C.pr.pen. în dispozițiile art. 275 alin. 1 pct. 3 lit. b C.pr.pen.

Menține restul dispozițiilor sentinței penale apelate, în măsura în care nu sunt contrare prezentei.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.pr.pen., respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. ####/18.03.2021 pronunțate de către Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. #####/3/2018.

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariile apărătorilor din oficiu pentru inculpata ## ##### și #####, în quantum majorat de 1.500 lei, se suportă din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziția părților și a reprezentantului Ministerului Public, prin intermediul grefei, astăzi, 20.01.2023.

PREȘEDINTE,

#####

JUDECĂTOR,

#####

GREFIER,

#####

red./dact. ##/MD

dact. ##### 2 ex.

T. București – jud.: DBA